VÝROČENKA

GYMNÁZIUM JIŘÍHO ORTENA

KUTNÁ HORA

2002 - 2003

Přímé telefonní spojení

školní rok 2003 - 2004

Místnost (kancelář/kabinet)	Přímá linka	Číslo místnosti	Vyučující, ostatní zaměstnanci
Ředitel	327 586 140, 327 516 910	251	V. Slavíček
Zástupci ředitele	327 586 122	249	D. Vepřková, P. Novotný
VV+ HV	327 586 120	323	V. Císař, Z. Licek
IVT	327 586 125	218	J. Němeček, J.Rybenská
Matematika	327 586 126	259	M. Krepperová, J. Randíková, H. Potúčková
TV + Bio	327 586 128	126	M. Panuška, Z. Rudolf, P. Němeček, R. Bartoníček
Chemie	327 586 129	106	J. Příhodová, I. Čepková, E. Růžičková
Německý jazyk	327 586 130	310	J. Budajová, J. Posselt, A. Ruthová, V. Rakušan
Český jazyk	327 586 131	256	M. Roudná, J. Šorčíková, H. Plačková, J. Förster
Fyzika	327 586 133	112	V. Šorčík, M. Melcer
Dějepis	327 586 134	231	A. Šimůnková, L.Provaz, D. Nováková
Zeměpis	327 586 135	325	H. Viktorová, I. Komárková
Anglický jazyk 1	327 586 136	201	V. Vančurová, J. Fričková, J. Bartoň, P. Březinová, M. Krumphanzlová
Biologie	327 586 139	108	I. Němcová
Anglický jazyk 2	327 586 143	119	A. Literová, J. Kopáčková, E. Ch. Mignot
Sekretariát	327 512 956, 327 586 111	250	G. Papoušková
Školník	327 586 121	144	M. Bochníček
Ekonomka	327 586 124	253	J. Radlová
Mzdová účetní	327 586 123	248	D. Černá
Správce sítě	327 586 127	144	T. Kadečka
Školní knihovna	327 586 145	145	J. Šorčíková
Vedoucí jídelny	327 586 132, 327 511 528	138	S. Poklopová
Kuchyně	327 586 141	164	T. Buchar, V. Zímová, E. Hrnčířová, J. Topolančinová, V. Jablečníková, E. Szendreiová
Školní bufet	327 511 117	142	J. Pokorná
Pronájem tělocvičen			p. Rudolf 607 925 823 p. Zikmunda 602 382 139

Gymnázium Jiřího Ortena
284 80 Kutná Hora, Jaselská 932

Studijní obory: **gymnázium čtyřleté 79 - 41-K/401**
gymnázium osmileté 79 - 41-K/801

Základní charakteristika školy

Název školy: Gymnázium Jiřího Ortena
Sídlo: Kutná Hora, Jaselská 932
Právní forma: příspěvková organizace, IČO: 61 924 032
Identifikátor zařízení: 600 007 219
Zřizovatel školy: Středočeský kraj
Právní forma: kraj, IČO 70 891 095 Adresa: Zborovská 11, 150 21 Praha 5
Bankovní spojení: 9313830217/0100 Zřizovací listina školy ze dne 6.12. 2001 pod č.j. OŠMS/5870/2001
Ředitel školy: RNDr. Vladislav Slavíček, Přítoky 72, 284 01 Kutná Hora
Škola sdružuje tyto součásti: 1. Gymnázium, kapacita 600 žáků, IZO: 061 924 032
2. Školní jídelna, kapacita 400 jídel, IZO: 110 451 198

Studijní obory podle Klasifikace kmenových oborů vzdělávání:
1. 79-41-K/401 Gymnázium - všeobecné (JKOV: 79-02-5/00) studium denní délka studia: 4 roky kapacita: 300 cílová: 300
2. 79-41-K/801 Gymnázium - všeobecné (JKOV: 79-02-5/00) studium denní délka studia: 8 roků kapacita: 300 cílová: 300

Datum zařazení do sítě: 24.7. 1996, datum poslední aktualizace: 6.12. 2001

Tel.: 327 586 111 Fax: 327 514 578
E-mail: sekretariat@gymkh.cz
web: www.gymkh.cz

Nadační fond Gymnázia Kutná Hora:
Tel.: 327 586 122, 327 586 123 Fax: 327 514 578 E-mail:nadace@gymkh.cz
Bankovní spojení: KB Kutná Hora, č.ú. 12134161/0100

Školní jídelna:
Tel.: 327 511 528, Fax: 327 514 578
Bankovní spojení: č.ú. 155923600/0300

Seznam pracovníků školy 2002/2003

Ředitel školy: Slavíček Vladislav, RNDr.

Zástupci ředitele školy: Vepřková Dana, Mgr., Novotný Petr, Mgr.

Ostatní vyučující:

Bartoníček Roman, Mgr.
Bartoň Jindřich, Mgr.
Budajová Jana, PaedDr.
Březinová Pavlína, Mgr.
Císař Vladimír, Mgr.
Čepková Irena, Mgr.
Förster Josef, PhDr.et PaedDr.,CSc.
Fričková Jana, Mgr.
Kolomazníková Markéta, Mgr.
(do 31.1.2003)
Komárková Irena, Mgr.
Kopáčková Jana, Mgr.
Krepperová Marie, Mgr.
Licek Zdeněk, Mgr.
Literová Alena, Mgr.
Mignot Edward Ch., Dr.
Melcer Martin, Mgr.
Němcová Iva, Mgr.
Němeček Jiří, Mgr.
Němeček Petr, Mgr.
Nováková Drahomíra, PhDr.
Panuška Miloš, Mgr.
Plačková Helena, Mgr.
Posselt Jiří, PaedDr.
Potůčková Hana, Mgr.
Provaz Lukáš, Mgr.
(od 1.2. 2003)
Příhodová Jana, RNDr.
Rakušan Vít, Mgr.
Randíková Jana, RNDr.
Roudná Marie, Mgr.
Rudolf Zbyněk, Mgr.
Ruthová Andrea
Růžičková Eva, Mgr.
Šimůnková Alice, Mgr.
Šorčík Václav, Mgr.
Šorčíková Jaroslava, Mgr.
Vančurová Vanda, Mgr.
Viktorová Hana, Mgr.
Zelená Markéta, Mgr.

Správní zaměstnanci:

Bochníček Miroslav	školník
Černá Dagmar	mzdová účetní
Radlová Jana	ekonomka
Firichová Věra	sekretářka
(do 30.9. 2002)	
Papoušková Gabriela	sekretářka
(od 1.10. 2002)	
Kadečka Tomáš	správce sítě
Bucharová Eva	uklízečka
Kubíčeová Zdeňka	uklízečka
Marhanová Božena	uklízečka
Sedlmajerová Jana	uklízečka
Stehlíková Věra	uklízečka

Zaměstnanci školní jídelny:

Poklopová Soňa	vedoucí ŠJ
Buchar Tomáš	hlavní kuchař
Hrnčířová Ema	pom.kuchařka
Jablečníková Věra	kuchařka
Topolančinová Jarosl.	kuchařka
Zímová Věra	pom.kuchařka
Průdková Eva	uklízečka
Zoufalá Alena	pom.kuchařka

Neplacené volno:

Rybenská Jitka, Mgr.

Mateřská dovolená:

Bochníčková Renata	uklízečka
Procházková Iva	mzdová účetní
(do 5.3. 2003)	
Rosická Šárka, Mgr.	učitelka AJ
Szendreiová Eva	kuchařka

SLOVO ÚVODEM

V září tomu bylo 5 let, co jsme se nastěhovali do nové budovy gymnázia. Letošní školní rok jsme začali s rekordně nejvyšším počtem 19-ti tříd a s 542 studenty. Překročili jsme tak o jednu třídu původně plánovanou kapacitu budovy. Uplynulé období bylo charakteristické nejen plně vytíženou budovou, ale i mnoha událostmi. Nebylo snad jediného týdne, ve kterém by neproběhla nějaká školní akce.

Na podzim nás navštívil tým inspektorů, aby provedl komplexní analýzu výsledků naší výchovně vzdělávací činnosti. To, že se za hodnocení kontrolních orgánů nemusíme stydět, dokládá i fakt, že jsme všechny inspekční zprávy od roku 1998 zveřejnili na našich webových stránkách.

Naši studenti sbírali cenné úspěchy v okresních a vyšších kolech nejrůznějších soutěží. Nejvíce si ceníme prvního místa Václava Mlčocha v celostátním kole olympiády z anglického jazyka. Radost nám udělalo i přesvědčivé vítězství studentů tercie a kvarty v okresním kole fyzikální olympiády. Na první místa v oblastním kole konverzace ve francouzském jazyce navázala i cena, kterou jsme získali od Ministerstva školství za projekt Label, ve kterém byli ministryní školství spolu s paní prof. Marií Roudnou oceněni i naši nejlepší studenti francouzského jazyka. Tradičně jsme uspěli i ve všech kategoriích konverzací v anglickém a německém jazyce a v oblastních kolech chemické olympiády. Úspěchy jsme zaznamenali i v dalších soutěžích. Na ně jsme vysílali nejen soutěžící, ale pro okresní kola jsme poskytovali i zázemí. Největší ocenění jsme obdrželi za organizaci celostátního kola biologické olympiády. Komise ústředního kola kladně hodnotila nejen moderně vybavené učebny, ale i odbornou pomoc pana prof. Petra Němečka a jeho kolegů.

Hosty pořadu Známí mezi námi, který již několik let připravuje a moderuje pan prof. Vladimír Císař, se stali režisér Otakar Vávra, herec Vladimír Čech, válečná zpravodajka Petra Procházková, architekt David Vávra, publicista Jan Kraus a další .

Jazykové schopnosti si studenti vylepšovali zahraničními zájezdy, nově i do zámoří. V červnu jsme navštívili Kanadu a v září se chystáme do New Yorku. Proběhla výměna s francouzským lyceem v Beauccaire, které po roční přestávce nabídlo našim studentům další dlouhodobé stáže.

Také se uskutečnily další výměny s Anglií, Německem, Itálií, Slovinskem a Slovenskem. Hosty naší školy byli i učitelé z partnerské školy v Budapešti. Nadstavbou našich zahraničních styků jsou pravidelně pořádané konference, během kterých naši studenti, spolu se studenty z Dánska a Anglie, pracují na společném projektu. Letošní, již 5. ročník tzv. ČEDu se uskutečnil v Kutné Hoře, za rok je na řadě naše partnerská škola v Anglii.

Pokračovala modernizace vybavení školy, ve které se angažoval převážně Nadační fond na čele s předsedkyní správní rady paní Danou Vepřkovou. Školní zahrada, díky aktivitě členů správní rady, dostává novou podobu a u příležitosti Dne dětí byl položen základní kámen k plánovanému altánu. Do nově zakoupených terárií pořídil další terarijní zvířata pan profesor Miloš Panuška a díky obětavé práci pana profesora Jiřího Posselta a pana profesora Romana Bartoníčka se po dlouhé době zprovoznila zimní zahrada.

O těchto a dalších aktivitách se můžete v ročence dozvědět více. Je jen na Vás, nakolik chcete být o naší práci informováni.

Vladislav Slavíček
ředitel školy

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2002 - 2003

Stalo se již tradicí, že školní rok začíná pro studenty prvních ročníků již v srpnu, kdy se zúčastňují spolu se svými třídními učiteli adaptačních kurzů. Začátek školního roku se konal již tradičně v aule školy a proběhl zcela v režii pekelných mocností.

Pasování nových studentů se originálním způsobem ujali čerti a čertice ze třídy prof. V. Šorčíka.

Byl představen nový vyučující ANJ Dr. Edward Ch. Mignot.

E.Ch. Mignot (vlevo)

Hned v září přijeli do školy první cizinci. Navštívili nás studenti a učitelé z německé Hoyerswerdy.

Studentská galerie otevřela své prostory výstavou Dřevořezby - výtvarnice H. Rychterové.

Již tradičně jsme se zúčastnili „Srdíčkového dne"- studenti uspořádali prodejní sbírku, jejíž výtěžek byl věnován dětem nemocným leukémií.

Od počátku října začala na škole působit i nová sekretářka školy paní G. Papoušková.

Z vernisáže výtvarnice Hany Richterové

Nová sekretářka školy Gabriela Papoušková

V měsíci říjnu proběhla na škole týdenní komplexní inspekce. S jejími výsledky se můžete seznámit na našich webových stránkách. Uskutečnily se i první besedy. Jednu připravili vyučující ZSV, součástí druhé pak bylo předání finančního obnosu řediteli pražské ZOO, která byla v létě 2002 postižena záplavami. Na škole začala fungovat studentská rada, novou předsedkyní byla zvolena B. Štanglová ze třídy V8A.

Studentská rada se scházela každé úterý o velké přestávce

Ukončena byla první fáze budování zimní zahrady školy, další etapy pak probíhaly během celého roku. Zahradu si mohli prohlédnout i rodiče během třídních schůzek.

Nadační fond zakoupil čtyři starší akvária, nejvíce práce dalo čištění. Panu R. Bartoníčkovi pomáhá kolegyně J. Budajová.

Takhle to začalo...

... a tohle je výsledek.

Na počátku prosince si studenti 4. ročníků a oktáv vyplnili přihlášky k ústní maturitě. Studenti prvních ročníků čtyřletého studia a kvinty osmiletého zhlédli v Tylově divadle vystoupení skupiny Poutníci. Ty samé třídy pak měly možnost zúčastnit se velmi zajímavé přednášky o ekologii. Za podpory mnoha vyučujících proběhly i dny otevřených dveří na gymnáziu, zájem o studium ze strany rodičů i jejich dětí byl veliký.

V prosinci odcestovala skupina třiceti studentů do anglického Lincolnu. Oslavili jsme tak desetileté trvání vzájemných výměn a zároveň připravili konferenci ČED.

Anglická škola nechala vyrobit pamětní plaketu, která oceňuje desetileté trvání naší družby.

Ukázka vánočních zvyků v podání studentů primy a jejich třídního slavila u rodičů veliký úspěch.

Ve škole jsme se sešli po vánočních prázdninách. V polovině ledna 2003 se konal maturitní ples studentů osmiletého gymnázia. Letos poprvé jsme měli dva maturitní plesy, souvisí to s vyšším počtem studentů v maturitních třídách. Studenti čtyřletého studia měli ples v únoru. Oba plesy byly něčím typické. Lednový proběhl ve stylu 60. let, únorový pak navázal na začátek školního roku a byl opět, tak jako při pasování nových studentů, ve stylu pekla a pekelných mocností. Nechyběla ani ohňová show.

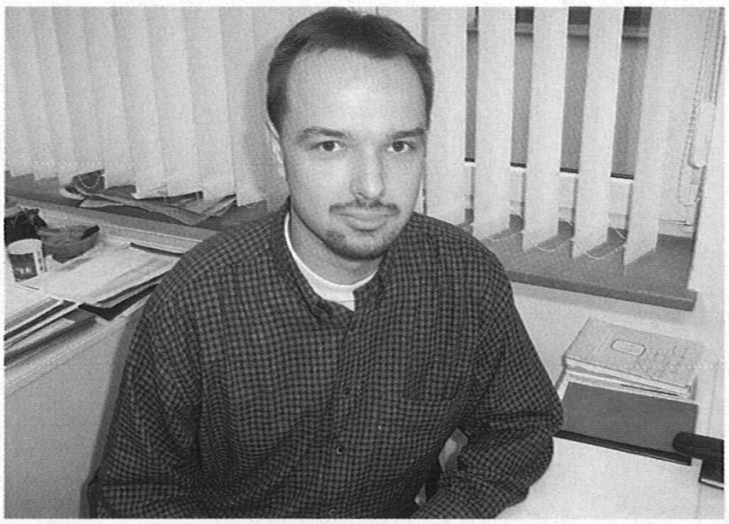

V 2. pololetí odešla do emeritury Mgr. M. Kolomazníková, novým vyučujícím CJL a DEJ se stal náš absolvent Mgr. L. Provaz.

Vynikající pedagožka M. Kolomazníková se loučí se svou 47 letou pedagogickou dráhou. Na našem gymnáziu učila od r. 1976.

V lednu a únoru se konaly lyžařské kurzy, vedoucími kurzů byli vyučující TEV a tentokrát všichni studenti prožili týden v Janských Lázních. Ředitel školy V. Slavíček spolu s D. Vepřkovou a E. Ch. Mignotem navštívil USA, kde na High school v Glen Rocku ve státě New Jersey byl dohodnut výměnný pobyt pro skupiny studentů. Naši studenti odjíždějí na první návštěvu USA v září 2003. V březnu navštívila a prohlédla si budovu naší školy skupina ředitelů z Velké Británie. Již tradičně byl vyučujícími TEV připraven volejbalový turnaj „Zlatá křída". Opět proběhl i za účasti učitelů z Rathenow v SRN.

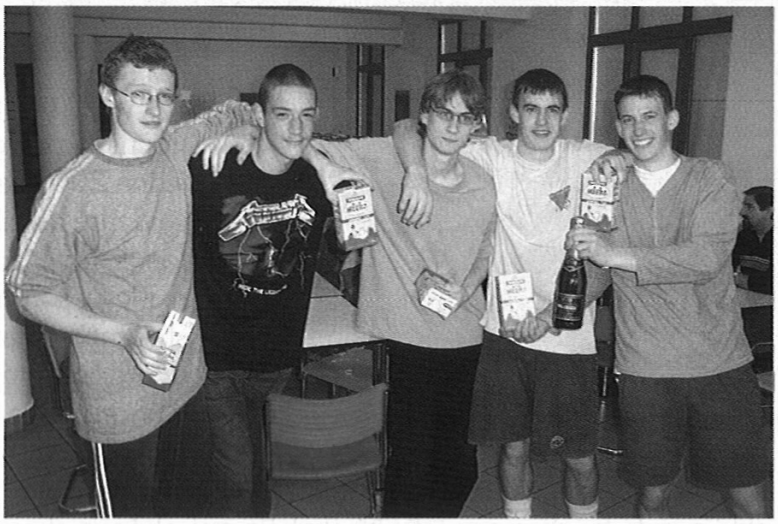

Vítězem turnaje o Zlatou křídu Gymnázia J. Ortena se stalo družstvo našich studentů

Na začátku března se ve sborovně uskutečnila porada ředitelů středních škol za účasti náměstka hejtmana Ing. A. Podzimka a vedoucího odboru školství Mgr. R. Coufala.

Porada ředitelů středních škol s vedoucími představiteli kraje.

Studentská rada zvolila nového předsedu, stal se jím Jakub Šanda z C3B. Na přelomu března a dubna již proběhlo 5. setkaní ČED.

Beseda o demokracii - zástupci samosprávy - poslanci z kraje a z odboru školství Mgr. J. Holý a D. Nohýnková spolu se studenty a ředitelem školy.

V dubnu se konaly přijímací zkoušky do prvních ročníků. Po dlouhých vyjednáváních bylo naší škole povoleno otevřít tři třídy čtyřletého studia a jednu třídu víceletého studia. Znění přijímacích zkoušek přinášíme na dalších stránkách této ročenky. Průběžně byly pořádány besedy v rámci cyklu „Známí mezi námi". U dvou se podařilo, že studenti měli možnost zhlédnout filmy - Fimfárum a Městečko a hned poté následovaly besedy s autory a tvůrci filmů. Pro několik tříd gymnázia byla připravena přednáška na téma, „Zdravá výživa". Za mimořádný přínos v oblasti školství obdržel cenu města Kutné Hory 17. dubna in memoriam profesor kutnohorského gymnázia Ladislav Znojemský. Ústní maturitní zkoušky se konaly od 19. května a trvaly dva týdny. Nejprve maturovali studenti víceletého a další týden čtyřletého studia. Slavnostní vyřazení absolventů proběhlo v aule školy.

Během května se pak uskutečnily i další zajímavé akce. Skupina studentů odjela do Itálie, na návštěvu k nám přijeli studenti ze Slovinska, několik vyučujících odjelo navštívit Budapešť, aby tam několik dní pobyli na gymnáziu B.Teléki. Oplatili tak návštěvu maďarských učitelů, kteří naši školu navštívili na začátku dubna.

Při slavnostním vyřazení maturantů nechybělo poděkování v podaní Martiny Malimánkové a Pavla Havlíka.

Skupinu maďarských učitelů přijal starosta Kutné Hory I. Šalátek.

Skupinka českých učitelů před odjezdem do Maďarska. Tlumočnické služby zajistila studentka třetího ročníku Reka Struhár.

4. - 9. května jsme organizovali celostátní kolo biologické olympiády.

Poprvé jsme uspořádali oslavy dne dětí. Na školní zahradě byla připravena celá řada zajímavých soutěží, a tak malí studenti měli možnost vidět kozu, svézt se na koni nebo pobýt v ohradě s králíky.

Při této příležitosti položili členové správní rady Nadačního fondu gymnázia základní kámen altánu, který už od příštího školního roku přispěje k ještě lepšímu využívání prostor školní zahrady.

Veliký zájem byl o cukrovinky, které se nakupovaly za velice pevnou měnu tohoto dne - Slavíčky.

Pokládání základního kamene ke stavbě zahradního altánu.

Třetí ročníky strávily týden na turistických kurzech, část studentů odjela do Chorvatska, většina dala přednost vodáckému kurzu a týden pak strávili na Vltavě. Skupina studentů s vyučujícími M. Roudnou, A. Literovou a V. Vančurovou navštívila kanadský Montreal. Tato návštěva byla reciproční, mladí Kanaďané prožili týden v jarních měsících u nás. V posledním týdnu proběhl na škole dlouho avizovaný požární poplach. Spolu s našimi studenty ho prožili i studenti z německého Rathenow, kteří zde byli na týdenním pobytu. Pěkným zpestřením konce školního roku byla studentská akademie. Letos se uskutečnil první ročník a již nyní víme, že další budou následovat. V příštím školním roce budou mít možnost zhlédnout akademii i rodiče studentů.

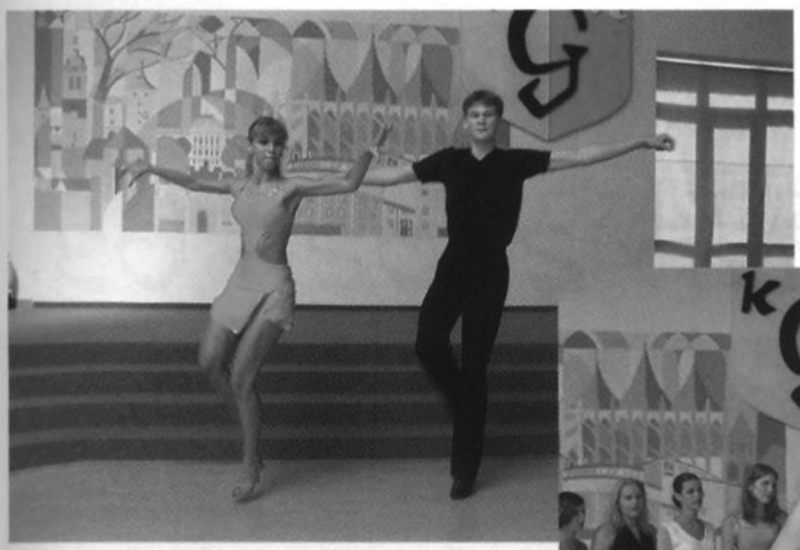

Zuzana Loužilová s tanečním partnerem Petrem Vaňkem - ukázka latinskoamerických tanců.

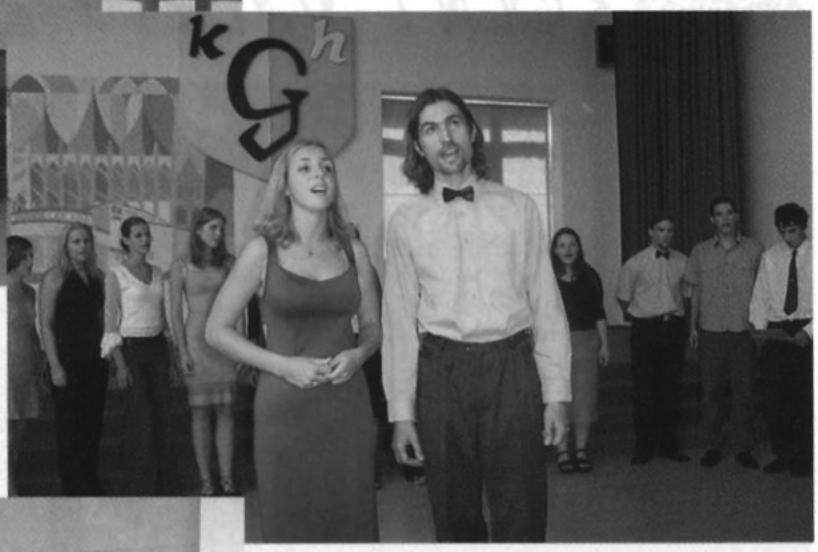

Pie Jesu - z Rekvia od A. Loyd Webera - zpívají Aneta Břízová, Zdeněk Licek, skupina C2A, C2B, na klavír doprovází Michal Polák.

Andrea Macháčková zpívá šanson, který složil Václav Mlčoch (v pozadí).

Třídy C2A a C2B představily obrozenecké písně, v popředí Adam Trčka v roli pocestného.

Akademie se všem líbila - škoda, že se ke spontánně zvednutým rukou našich učitelů nepřidali i studenti v hledišti. V odpoledních hodinách se pak v příjemném prostředí prvního patra budovy školy konal absolventský koncert tříd C2A, B. Studenti se tak zajímavým způsobem rozloučili s výukou hudební výchovy. Mnozí z nich ale budou i nadále působit v pěveckém souboru Gaudeamus. Pak už na studenty čekalo vysvědčení a letní radovánky.

Dana Vepřková

ŠKOLNÍ VÝLETY 2002 - 03

TŘÍDA	TERMÍN	MÍSTO	DOZOR
V1A	12.6. - 13.6. 2003	Vranovská přehrada	J. Posselt, A. Ruthová
V2A	7.6. - 10.6.2003	Ždár nad Sázavou	I. Čepková, M. Štyksová
V3A	4.6. - 6.6.2003	Českomor. vrchovina - Škrdlovice	J. Šorčíková, E. Růžičková
V4A	31.5. - 7.6.2003	Slovensko - Martin	M. Melcer, P. Březinová
V5A	9.6. - 10.6. 2003	Samopše	V. Rakušan, J. Bartoň
V6A	11.-13.6 2003	Autokemp Hluboký u Pardubic	R. Bartoníček, Z. Rudolf
V7A V7B	30.5. - 6.6.2003	turistický kurz na Vltavě	D. Vepřková, J. Němeček, I. Zinková, J. Kopáčková
C1A	pojedou až v příštím roce		
C1B	30.4. - 11.5.2003	Itálie	D. Nováková, I. Němcová
C2A	září 2003	Slovinsko	V. Císař, A. Šimůnková
C2B	19.6. - 23.6.2003	Pasohlávky - Morava	J. Němeček, T. Kadečka
C3A C3B C3C	14.6. - 20.6.2003	turistický kurz na Vltavě	P. Němeček, Z. Rudolf, J. Budajová, I. Čepková, R. Bartoníček, T. Kadečka
Výběr ze tříd	30.5. - 8.6.2003	turistický kurz v Chorvatsku	M. Panuška, Z. Rudolf, R. Bartoníček

ZAHRANIČNÍ ZÁJEZDY 2002/2003

MÍSTO/STÁT	TERMÍN	ÚČAST	DOZOR
Lincoln Velká Británie	30.11. - 7.12.2002	Výběr ze tříd	P. Březinová, J. Kopáčková, A. Literová, E. Ch. Mignot, V. Slavíček
Beaucaire Francie	15.3. - 22.3.2003	Výběr ze tříd	M. Roudná, A. Literová, V. Slavíček
Haslev Lincoln (ČED)	29.3. - 5.4.2003	Výběr ze tříd	I. Němcová, D. Nováková
Sicílie Itálie	3.5. - 11.5.2003	Výběr ze tříd	A. Literová, J. Kopáčková
Budapešť Maďarsko	14.5. - 18.5.2003	Učitelé	P. Březinová, D. Nováková, V. Císař, I. Němcová, H. Viktorová, J. Förster
Hoyerswerda SRN	12.5. - 16.5.2003	C1A	V. Rakušan, A. Ruthová
Martin Slovensko	31.5. - 7.6.2003	V4A	M. Melcer, P. Březinová
Quebeck Kanada	7.6. - 16.6.2003	Výběr ze tříd	M. Roudná, A. Literová, V. Vančurová

LYŽAŘSKÉ KURZY

TERMÍN	TŘÍDA	MÍSTO	PEDAGOGICKÝ DOZOR	ZDRAVOTNÍK
4.1. - 11.1. 2003	V2A	Janské Lázně	J. Němeček, T. Kadečka	H. Bartošová
25.1. - 1.2. 2003	V5A	Janské Lázně	R. Bartoníček, Z. Rudolf	J. Budajová
1.2. - 8.2. 2003	C1A	Janské Lázně	R. Bartoníček, T. Kadečka	P. Němeček
8.2. - 15.2. 2003	C1B	Janské Lázně	Z. Rudolf, J. Němeček	D. Vepřková

Ilustrace ze školního časopisu SCHOLA NOSTRA

ITALOVÉ A ŠKOLA

Již počtvrté jede skupina nadšenců a studentů našeho gymnázia do Katánie. První zastávka je v Boloni. Toto staré univerzitní město má kamenný chrám San Petronia, impozantní kašny, neobvyklé hroby v domečcích na vysokých nohách v parku. Jen ta univerzita nás zklame. Je to naprosto nevýrazná stará budova, žádná historie k nám nepromlouvá. Další zajímavá stavba nás zaujme v Castel del Monte. Tento hradní areál zvaný koruna Apúlie zbudovaný v magickém osmibokém tvaru poskytuje inspiraci k matematickým hádankám. Proslulý hrad Hohenštaufů je nejkrásnější necírkevní stavbou postavenou v XIII. století jako lovecké sídlo pro císaře Fridricha II. V roce 1996 byl přijat mezi jedinečné hrady UNESCO. Jsme opět na Sicílii, rychle se rozprchneme do rodin a odpočíváme. V pondělí dopoledne navštívíme velmi rozlehlou školu, kterou navštěvuje 1700 studentů z „nejlepších rodin" Katánie, jak praví naši hostitelé. Je to škola státní, ale bohatí rodiče štědře přispívají. Zajímavá jsou vrata na nádvoří školy. Pět minut před začátkem vyučování se začínají uzavírat. Poslední studenti rychle proklouznou a vrata se neprodyšně zavřou. V domečku vedle vrat sedí školník a zapisuje opozdilce, kteří visí na vratech a doprošují se vstupu. Nádvoří školy i každé další uličky v areálu školy jsou zaplněné „skútry" a auty. Nikdo zde nechodí pěšky. Začátek vyučování poznáte jen podle toho, že z chodeb zmizí studenti. Temperamentní Italové asi nedokáží mlčet, a tak ze tříd zaznívá změt hlasů. Nahlédneme do jedné třídy a vidíme učitelku sedět za katedrou. Okolo několik studentů, které daná hodina zajímá a zbytek v lavicích se baví. Jdeme do další hodiny-geometrie. Tady na stojanech studenti rýsují, radí jim jeden učitel a asistent. Klidu se dočkáme až v učebně jazyků. Studenti mají oddělené koje a poslouchají ze sluchátek příslušnou lekci. Jdeme k učebnám biologie. Je spojena s chemií a fyzikou. Týdně se vyučují 2-3 hod. podle ročníku. Pokud jsou praktika a nebo vyučující potřebuje nějaký demonstrační materiál má na pomoc laboranta, který mu vše zajistí a v hodině pomáhá. Vyučující, kterých je zde asi 150, nemají kabinety. O přestávce diskutují v hloučcích v hale před aulou, nebo popíjejí maličkou italskou kávu. O hlavní přestávce přijíždí dodávka a přiváží jídlo a pití. Rychle zbuduje stánek a prodává. Ještě loni prodávali pouze studenti své domácí přebytky. Po hlavní přestávce jdeme do tělocvičny. Cvičí pouze ti, co chtějí. Tak je to v italské škole se vším. Jen angličtináři si pochvalují. Zájem o výuku po naší návštěvě vzrůstá. I takový pohodlný Ital se musí s hezkou českou blondýnkou nějak domluvit. Myslím, že bych tady učit nechtěla. Každý vyučující má 18 hod. týdně úvazek. O přespočetné hodiny příliš velký zájem není. Studenti mají týdenní učební plán 30 hodin plus volné aktivity nebo kroužky. Každý měsíc musí být každý student dvakrát zkoušen. Každé dva měsíce se podává zpráva rodičům. Mají desetistupňovou klasifikační stupnici, nejlepší je desítka. Vysvědčení je vydáváno dvakrát do roka jako u nás. Hlavní prázdniny jsou dva a půl měsíce a i vedlejších prázd-

CASTEL DEL MONTE

Hradní areál „koruna Apúlie".

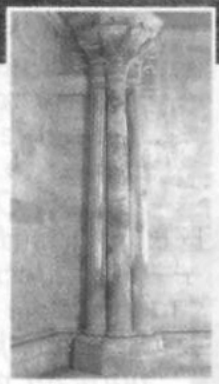

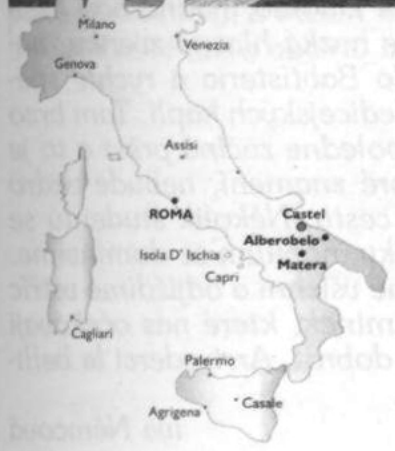

nin mají více. Často chodí do školy i v sobotu, protože se do školy nemohou vejít, a pak vyučující i studenti mají jeden den v týdnu volno. Škole „vládne" ředitel zvaný „Preside". Je to středně veliký, šedovlasý, usměvavý pán-farář. Má kromě školy ještě na starosti dva kostely. Místo siesty oddává. Zlí jazykové tvrdí, že pokud s ním chtějí mluvit, dopřeje každému sluchu pouze pět minut. Kromě ředitele školu spravuje jedna zástupkyně a dva asistenti. Ti píší absence, zprávy pro rodiče, vysvědčení atd. Dotace hodin na jednotlivé předměty jsou podobné jako u nás (Ze-2, Bio-2/3, jazyk-4, latina-4, Fy-3 Mat-3, Ital-4, Dě-3). Maturita je písemná i ústní, boduje se a podle počtu bodů se dotyčný dostává na univerzitu. Přijímací zkoušky se nedělají. Studovat na vysoké škole můžete neomezeně dlouho. Plat učitele je asi 1 600 Eur, byt stojí v Katánii asi 140 000 Eur. Většina našich hostitelů vlastní i víkendové domky pod Etnou. Všichni jsou úžasně srdeční a pohostinní. Myslím, že i naši studenti byli dojati vřelým přijetím a laskavostí hostitelských rodin. Výměny tohoto typu jsou „okénkem" do života cizinců a „studnicí" poznání klenotů historie. V sobotu večer jdeme do divadla na Lazebníka Sevilského. Budova divadla je podobná našemu Stavovskému v Praze. Děj opery nám před každým dějstvím sdělí a my němě nasloucháme. Scéna divadla je dle mého názoru zastaralá, velmi těžkopádná, zpěváci podávají bezchybné výkony co se týče zpěvu, ale o hraní nemůže být ani řeč. Stojí a pějí árii. Přesto je to nezapomenutelný zážitek a jsem ráda, že jsme byli pozváni. Největší překvapení nás ovšem čeká po divadle. Vyjdeme před impozantní budovu divadla a narazíme na davy mladých lidí. Typuji od 15 do 25 let. Ptáme se našich hostitelů, co se děje a oni naprosto nevzrušeně odpovídají, že mládež v Katánii se takto baví. Tedy je nutno napsat, že dav proudí tam a zpět. Občas někdo přejíždí na motorce, je to taková seznamka pod širým nebem a trvá do ranního kuropění. Mezi povídajícími Italy jsme našli i naše studenty. Naše putování pokračuje. Po návštěvě školy objevujeme pamětihodnosti města. Symbolem Katánie je slon. Stojí na náměstí a drží na zádech vysoký obelisk. Váže se k němu následující legenda. Kdysi žil ve městě zlý kouzelník, který jezdil na slonu a lidi proměňoval ve zvířata. Odjel do Istanbulu a zde ho jeden patriarcha napravil (vymýtil z něj ďábla). Na památku tohoto úspěchu se stal slon symbolem města. Prohlédneme se také nejrozsáhlejší zachované mozaiky ve villa de Ramana, které jsou asi dvě hodiny jízdy od Katánie. Samozřejmě se podíváme i na Etnu, rozloučíme se a ujíždíme směr Pompeje. Toto překrásné staré město zničené Vesuvem a znovu objevené a zpřístupněné nás uchvátí svou dokonalostí. Jsou zde překrásné domy, perfektně vybavené lázně a předchůdci Mc Donaldů. Nechybí ani prostorná divadla a sportoviště. Němě obdivujeme kulturu zašlých věků. Naše další cesta vede do Caserty, paláce italských králů, který byl zbudován v XVIII. století společně s parkem a akvaduktem. Tento skvost představuje výjimečné spojení přepychového sídla s parky i zahradami a současně lesem, loveckými pavilony a s průmyslovým komplexem na zpracování soji. Tento monumentální palácový komplex měl být protipólem Versailles a byl také zapsán mezi pokladnice Unesco. Prohlédneme si překrásné zahrady a spěcháme do kempu, který je nedaleko Říma. Vlastní prohlídka Říma je v parném dnu únavná, ale krásná a nezapomenutelná. Toto pyšné město člověka vždy okouzlí, může ho navštívit mnohokrát a stále je překrásné. Zmoženi dojmy a vedrem zakotvíme v kempu Tiber. Uvítají nás bílé nánosy chmýří, které neúprosně létá s kvetoucích topolů. Chmýří máme všude. Je pozdě, do dalšího kempu daleko, a tak se neradi smiřujeme s realitou. Pro zpestření si jeden nejmenovaný jedinec přes výslovný zákaz škrtne a chmýří hoří. Rychle hasíme, ani se nerozčiluji, už je toho přespříliš. Poslední den naší cesty věnujeme Florencii. Znovu obdivujeme Ponte Vecchio, jeho nádherné starodávné „krámky" se zlatnickými výrobky. Také Michelangelův David, jehož sochu si prohlédneme v originále v muzeu Accademia, nás okouzlí svojí dokonalostí. Prohlédneme Duomo, nádhernou basiliku, která je hezká hlavně zvenku, nahlédneme do Babtisteria a rychle spěcháme do Medicejských kaplí. Tam brzo zavírají. Odpoledne začíná pršet a to je pro nás dobré znamení, nebude vedro na zpáteční cestu. Několik studentů se ztratí, ale díky mobilům se domluvíme. Konečně jsme všichni a odjíždíme vstříc náručím maminek, které nás očekávají se spoustou dobrot. Arrivederci la bellisima Italia...

Iva Němcová

KANADA

V loňském roce, po návratu z výměnného pobytu v Anglii, jsme slíbili, že naši další cestu opět zdokumentujeme, a tak jsme tu.

Vše začalo 7. června, kdy jsme v dopoledních hodinách vyrazili autobusem na pražské letiště. Řídili jsme se pravidlem: „Lepší dříve, než později" a 3 hodiny před startem jsme prošli všemi nutnými kontrolami. V určenou hodinu jsme nastoupili do letadla a po hodinovém zpoždění bez problémů odstartovali. Osm hodin letu přečkal každý po svém - někdo spal, jiný četl, jiný poslouchal hudbu nebo jen tak koukal. V Montrealu při přistání porušila paní profesorka Roudná všechny, vlastně dva, dané pokyny, nepřipásala se a natáčela na kameru. Po obejití všech přepážek a podobných nesmyslů, na nás čekali u východu Duvalu ti, na které jsme se tolik těšili, naši kanadští kamarádi. Víkend jsme strávili v rodinách, tedy každý jinde a jinak. První den jsme poznávali školu, po druhé vyučovací hodině byl čas na oběd, studenti se sešli v ohromné místnosti a zůstal po nich neskutečný nepořádek. Dále jsme v průběhu celé návštěvy viděli Montreal, vodopády, Quebec, zde jsme potkali R. Schumachera, vyzkoušeli jsme rafting a mezitím vším poznávali kanadskou mentalitu. Když se dostanete do Kanady, nikdy nesrovnávejte Kanaďany s Američany (obyvatelé USA), Kanaďané je totiž vůbec neberou, alespoň tedy Kanaďané francouzští. Co se týká rozdílu Kanaďanů a Evropanů, resp. Čechů - ten je značný a možná daný částečně i historickým vývojem. Kanaďané jsou mnohem upřímnější, skromnější a přátelštější. Nemusí zamykat auto před barákem a dokáží se bez předsudků bavit úplně s každým. Jak byste zareagovali, pokud byste nastoupili do autobusu a za volantem seděla žena? Tohle je v Kanadě naprosto normální. Co jídlo? Za oceánem jedí hodně a často. Snídají pouze sladké (jídlo i nápoje), obědy o více chodech se spoustou všeho... Naděje, že v cizině necháme pár kil, se rychle rozplynuly.. Moc se nám tam všem líbilo a všichni jsme si to maximálně užili. Děkujeme panu řediteli, že nám dává takové možnosti a našim kamarádům, kteří se v září chystají do New Yorku přejeme, aby si to užili také tak a aby na ně jejich hostitelé byli tak hodní, jako byli na nás.

Tereza Soudková, Barbora Matulová

PUTOVÁNÍ S FRANCOUZŠTINOU

Tento rok byl, co se týče procvičování francouzštiny v různých formách, velice úrodný. Proč francouzštiny v různých formách? Hned vysvětlím. Od 14. do 22. března 33 studentů, pan ředitel Slavíček a vyučující francouzštiny Marie Roudná a Alena Literová pilně procvičovali ve Francii. Od školy jsme odstartovali v pátek odpoledne a v sobotu ráno jsme již křižovali ulice Paříže. Je pravda, že tam jsme více než francouzštinu procvičovali nohy a oči, ale kdo chtěl, mohl i jazyk a dokonce i jeho různé formy. Vzpomeňme na Formuli 1, kde jsme trávili pařížskou noc a odkud jsme kvůli špatně zaparkovaným autům téměř nevyjeli na plánovanou noční prohlídku! Ale nakonec vše dobře dopadlo a dva dny v Paříži proběhly podle plánu a viděli jsme vše, co se za ty dva dny vidět dalo. Počasí nám také přálo, takže obloha na všech fotkách Eiffelovy věže, Vítězného oblouku, Notre Dame, nové čtvrti Defence i jiných notoricky známých památek je neuvěřitelně kýčovitě modrá. Noc z neděle na pondělí jsme proklimbali v autobuse a ráno jsme se probudili ve slunné jižní Francii, v mnohým z nás již známém městečku Beaucaire, kde se nachází naše družební škola Lycée St. Felix. Týden prožitý tam byl již tradičně naplněn prohlídkami nádherných měst a městeček, které na nás dýchaly svou dávnou historii. Okouzlující jsou snad všechna místa. Ať je to Avignon se svým mostem „nemostem", Arles a Van Gogh, Nimes a arény... a k tomu si ještě představte plno květin, slunce, moře a bezkonkurenční pikniky, které nám s sebou připravoval Alex, nejlepší kuchař ve Francii. A k tomu ta roztomile ležérní povaha Francouzů, kteří nikam nespěchají, vždyť je na všechno spousta času! A tak i vy brzy získáte dojem, že nejdůležitější v životě je dobré jídlo a samozřejmě ještě lepší pití. Do toho všeho zní nádherná francouzština, ještě více zpěvná tady na jihu, a pro nás věčně uspěchané Čechy, pokud jsme schopni a ochotni tuto životní filosofii přijmout, je to opravdový balzám na duši a začnete si tak nějak podobně představovat ráj na zemi. Ale všechno má svůj konec, takže jsme se museli se svými milými přáteli rozloučit. Naštěstí ne nadlouho, protože hned za měsíc někteří z nich přijedou k nám a my se budeme snažit jim ukázat zase to nejlepší, co máme u nás. Nenamířili jsme to však přímo domů, ale dopřáli jsme si ještě jednodenní zastávku v Monte Carlu, kde jsme všichni měli oči navrch hlavy z honosné-

ho bohatství města i tamních obyvatel a hlavně kluci se nemohli odtrhnout od nejrozmanitějších značek super aut a motorek, které se blyštily před luxusními paláci. Zážitků z cest bylo hodně, ale chtě nechtě museli jsme se po návratu znova dostat do normálního pracovního tempa ve škole, ale přitom jsme připravovali plánovanou návštěvu Francouzů u nás. Myslím, že ten týden od 24. dubna do 2. května se povedl a všichni odjížděli velice spokojeni a se spoustou pro ně neobvyklých zážitků. Jedním z nich bylo pálení čarodějnic posledního dubna. Pan ředitel francouzské školy byl tímto prožitkem tak nadšen, že ještě pro tento školní rok pozval dva naše studenty k sobě do školy na pětitýdenní stáž, což se mělo podle původního slibu uskutečnit až příští školní rok.

Jak už jsem na začátku naznačila, nebyl tento výměnný pobyt pro studenty francouzštiny jedinou příležitostí, jak si vyzkoušet své znalosti přímo v praxi. Zároveň s pobytem ve Francii jsme již od října připravovali výměnný pobyt s francouzskou částí Kanady, provincií Quebec. Byl to vůbec první zámořský družební výjezd, který se na naší škole uskutečnil. Patnáct studentů francouzštiny a tři učitelé (M. Roudná, A. Literová a V. Vančurová) se vydali do frankofonní země námi dosud neprozkoumané. Když teď, těsně po návratu z Kanady zpětně v duchu hodnotím, jestli se ta veškerá práce, ty desítky „mejlů", které jsme si při přípravě programů vyměnili se třemi učiteli z kanadské školy, práce se zařizováním víz, letenek, sháněním studentů, jimž rodiče mohou tuto cestu zaplatit, připravování programu, prostě ty starosti, které jsme všechny tři měly s přípravou tohoto výměnného pobytu, jestli to pro nás a hlavně pro studenty bylo přínosem, musím s uspokojením říci, že ano. Už při pobytu Quebečanů v naší škole jsme si nemohli nepovšimnout, jak jsou nám povahově blízcí navzdory té obrovské vzdálenosti, která nás od sebe dělí. Žádné pozdní příchody, běžné u Francouzů, stejný druh humoru, stejné myšlení, oblékání. Bude to asi tím, že my i oni žijeme přibližně na stejné rovnoběžce, a přestože mají krutější zimy a kratší léto, životní podmínky vzhledem k počasí jsou přibližně stejné jako u nás a tedy mnohem drsnější než ve Francii. Tak tedy od začátku. Tuto neobvyklou známost jsme získali pomocí Francouzského institutu v Praze. Studenti a tři učitelé z quebecké školy trávili od 9. do 15. května týden tady, my od 7. do 15. června něco víc než týden tam. Už přemísťování se do Kanady, hlavně pro ty, kteří ještě neletěli, byl zážitek. Více než osmihodinová cesta celkem rychle utekla, a to hlavně díky častému přísunu nějakých poživatin buď letuškami nebo studenty, kteří čas trávili vzájemným se focením, díváním se z okénka a pořádáním zásob z domova. Na letišti v Montrealu už na nás čekali a všichni studenti se rozjeli se svými náhradními rodiči a sourozenci k dočasnému týdennímu domovu. Ulehčeno to bylo tím, že se všichni již dobře znali z pobytu u nás. O víkendu program

zajišťovaly rodiny a v pondělí jsme se všichni sešli ve škole. Mají školu moderní, postavenou v roce 1995, říkají, že malou, mají prý jen něco přes 700 žáků. Dopoledne jsme strávili ve vyučovacích hodinách, které se však „zvrhly"ve vzájemné porovnávání našeho a jejich systému vyučování. Našim studentům se moc nezamlouvala vyučovací hodina trvající dlouhých 75 minut. Na první pohled se to zdá opravdu dlouhé, ale jak jsem měla možnost se dále přesvědčit, hodiny neprobíhají jako"nalejvárna" encyklopedických znalostí do studentů, ale jako praktické vyhledávání informací. Navozuje to dojem, že si studenti při hodinách pouze hrají, a tak je ta délka hodiny určitě únosná. Jak to probíhá při normálních hodinách jsme však za tu krátkou dobu nemohli posoudit, protože to byl poslední týden výuky a pak již dělají jen zkoušky, které probíhají každý rok ve všech ročnících. Během dalších dnů bylo tolik zážitků, že by se dala napsat kniha. Nádherné moderní město Montreal, dále Quebec, o kterém říkají, že je starý, (pro ně velice, jsou tam i domy ze 17. století). Fascinují nás a zároveň unavují ty šílené vzdálenosti a hodiny přemísťování. Je tam však nádherná příroda, takže i z okének poskakujícího žlutého školního autobusu se kocháme svěží zelení a neuvěřitelnou šířkou řek. Kromě návštěv měst na nás vymysleli i různé sportovní činnosti. Při plavbě na raftu po řece Sv. Vavřince, kdy nás několikrát za sebou spláchla několikametrová vlna, se ozvalo: „Co jsme jim provedli, že nám tohle dělají?" Ale v podstatě to byla jenom ohromná legrace. I den strávený na kánoích a jízdních kolech je nezapomenutelný. Ale den poslední se opět nezadržitelně přiblížil. Bylo velice sympatické, že přestože byla neděle, nebo možná právě proto, přijeli s dětmi i všichni rodiče a po společném obědě bylo společné focení a nakonec i společný pláč. Všichni si slibovali, jak si hned napíší a co nejdříve se vzájemně navštíví. Třebaže jezdím se studenty téměř každý rok do zahraničí, tak krásnou atmosféru jsem snad ještě nezažila. I já doufám, že naše přátelství tímto zájezdem neskončilo a že i nadále budou prostorem pravidelně putovat naše vzájemné" mejly „ a nejen to, že tak, jak jsme si slíbili, se budeme navštěvovat a možná i znova uskutečníme nějaký podobný druh výměny. Vždyť zeměkoule je vlastně malá a čím víc po ní kroužíte, tím se Vám zdá menší a vzdálenosti samozřejmě i bližší.

Takže takto jsme letos procvičovali francouzštinu. A ještě se vrátím k těm různým formám. Jestliže se někomu zdá, že Francie je hrozně veliká a přízvuk v jazyce je úplně jiný na severu a jiný v Paříži a zase jiný na jihu, tak když slyšíte francouzštinu v Kanadě, máte v první chvíli dojem, že to francouzština vůbec není. Že je to nějaká zkomolenina americké angličtiny a ještě něčeho úplně neznámého. Ale po několika hodinách, možná dnech, zjistíte, že to francouzština je, ale quebecká, se silným americkým přízvukem, občas jinými slovy, ale že i této francouzštině se dá docela dobře rozumět, zvláště když jste schopni občas si vypomoci i angličtinou. A to naši studenti perfektně zvládli. A o tom to vlastně všechno je.

Marie Roudná

AMAZING WEEK

Hlavním cílem naší cesty do Anglie bylo zjistit, jak jsme na tom s naší angličtinou a zmapovat terén, abychom se mohli připravit na pobyt našich anglických a dánských přátel v Kutné Hoře. Konečná bylo město Lincoln. Vše začalo 30. listopadu dopoledne. Sešli jsme se v počtu 30 studentů mezi 14-18 lety. Střežili nás 4 profesoři v čele se samotným náčelníkem V. Slavíčkem. Největší překážkou se ze začátku zdál být věkový rozdíl, ale po pár hodinách strastiplné cesty padla první památná věta zájezdu: „Parrralen je prrrášek..., já Ti dám Brrufen čtyrrrstovku, to je pořřádnej prrrášek," rázem jsme byli jeden tým. Mezi námi byste mohli najít: Babičku, Aleševizážistu Barunky, jeho dceru Terezku, vnučku Barunku, dále bohéma Vaška, Kopejtka, Méďu, Brrrufena a nejslavnějším se stal náš imaginární přítel Kája z Klokočí, kterého stále hledal Ondra na WC.

Vyfotili jsme se před lincolnskou radnicí.

Musíme uznat, že strávit s námi 30 hodin v autobuse nebylo jistě jednoduché, avšak řidič pan Hervert se synem, stejně tak i profesoři, to zvládli výborně a již za to si zaslouží první poděkování. Nejdříve bychom se měli zmínit o naší noční akci pod vedením E. Ch. Mignota. V neděli v jednu hodinu ráno nás vyhnal z vyhřátého autobusu do mrazivého nočního Bruselu. Účelem bylo vidět (pokud Vám nezamrzly oči stejně jako Kájovi) pána na mule, podle nás přeplácané, ale hezky nasvícené, náměstí a Čůrajícího chlapečka (kamenného). Dále jsme vyrazili do Calais, odkud jsme se po hodině houpavé cesty po moři dostali do Doveru. Zde nás čekal rozhovor s vstřícnými britskými imigračními úředníky. Všichni byli vpuštěni. Prošly i Honzovy řízky, o které se tak bál. Další zastávkou byly amazing (úžasné) jeskyně nedaleko Londýna. Jsou staré přes 3000 let a za 2. sv. války sloužily jako úkryt pro 15 000 obyvatel Londýna, bylo zde vybudováno podzemní město se vším všudy - od nemocnice počínaje, přes kaple, kde se odehrávaly bohoslužby, a hospodami konče. V 60. a 70. letech minulého století se tam konaly tajné rockové koncerty, např. Jimmyho Hendrixe, Black Sabath, Led Zeppelin... Z jeskyň jsme vyrazili do Lincolnu, kde si nás kolem sedmé večerní vyzvedli tzv. Host families. A tady končí veškerá sranda, každý hraje sám za sebe. Závisí pouze na nás, jestli

Nevynechali jsme ani Cavern Club v Liverpoolu, kde začínali slavní Beatles.

budeme trpět hlady, nebo ne... Někteří měli štěstí a bydleli s „naším" chodícím slovníkem, nebo blízko něj, takže se moc nenadřeli.... Ale nešlo jen o zábavu, hlavním předmětem zájezdu bylo poznávání památek a navštívení zajímavých míst. Každý den pro nás byl připraven bohatý program, jež většinou končil večerem v rodinách. V pondělí to byla 900 let stará lincolnská katedrála a muzeum života v lincolnském hrabství. V úterý jsme se dostali do depresivního prostředí - muzeum těžby uhlí - kde horníci se svými rodinami pracovali 12 hodin denně a 6 dnů v týdnu. Chodit zde, 140 metrů pod zemí, nebylo nic příjemného. Po návratu na zemský povrch jsme si zase jednou vážili denního světla. Poté následovalo muzeum filmu a fotografie, ve kterém jsme zhlédli 3D, film o vesmíru. Ve středu jsme dorazili do nově otevřeného muzea mořského světa. Nejvíce se nám líbilo sedět v proskleném tunelu, kde nad námi plavali žraloci, rejnoci a stovky dalších roztomilých a pestrobarevných rybiček. Určitě nejlepším dnem, alespoň pro nás dvě, ale tušíme, že nejspíš pro všechny, byl čtvrtek. Sice jsme vstávali ve vražednou hodinu (kolem páté), ale rozhodně to stálo za to. Dopoledne jsme strávili téměř v tranzu - na Old Trafford jednoho z nejslavnějších klubů Manchester United. V šatnách, na tribuně atd... Seděli jsme na místě Davida Beckhama, Fabiena Bartheze, Ruuda Van Nistelrooya a dalších slavných fotbalistů. Odtud jsme si odvezli nejvíce suvenýrů a utratili jsme tady nejvíc peněz. Odpoledne následovala okružní jízda po Liverpoolu - navštívili jsme místa související s The Beatles, samozřejmě mezi nimi nechyběl klub, kde poprvé vystupovali: The Cavern Club. Večer jsme obhlédli Christmas market (vánoční trh) v Lincolnu. Zde se k našemu prvnímu poznávacímu znamení - červeným igelitovým taškám s logem Manchesteru United - přidaly prstové pruhované ponožky. Poslední den jsme dopoledne strávili ve škole s paní profesorkou Baker psaním esejí v anglickém jazyce o našem pobytu. Odpoledne bylo volno na nákupy a večer se ve školní aule - jídelně konala závěrečná večeře, kterou nám zpříjemnil Vašek Mlčoch hrou na klavír. Pan ředitel a vnučka Barunka pronesli děkovnou řeč. Poté jsme se odebrali domů, údajně balit, ale většina pokračovala v zábavě s rodinou. V sobotu jsme odjížděli kolem sedmé ráno - za tmy a mrazu. Zastávkou na cestě domů byl Londýn. Zde nás náš E. Ch. Mignot provedl po nejznámějších místech. Měli jsme velký problém se záchody. E. Ch. M. potřeboval splnit plán, a tak hnal jako o závod. Zastavili jsme jen na oběd v Čínské čtvrti, na který byly různé ohlasy, ale nám velmi chutnal. Ale v šest večer jsme už opravdu nemohli. S tímto souvisí památná věta našeho náčelníka, která přesně vystihla situaci, když jsme kráčeli kolem Greenwiche: „Jsme na západní polokouli a hledáme záchod." Z Londýna jsme odjížděli v 8 hodin večer. Totálně vyčerpaní, ale šťastní, že jsme jeli londýnským metrem a nadzemkou a hlavně, jsme viděli vše, co jsme vidět chtěli. Na trajektu všichni utráceli poslední pounds, a pak už jen hodiny a hodiny v autobuse, které nám pomohla přežít myšlenka na vlastní postel, koupelnu a jídlo a také to, že i nevyčerpatelní vypravěči a hlásiči konečně usnuli. Dík také patří všem, přes které si ostatní natahovali nohy či jim jiným způsobem ničili tělo. Tento týden nám hodně dal a doufáme, že nebyl poslední a Vám můžeme slíbit další vypravování z cest, na které se těšíme.

Za všechny šťastné cestovatele Barbora Matulová a Tereza Soudková

Vyvrcholením byla návštěva stadionu Old Trafford v Manchesteru.

AMERICKÝM STUDENTEM

Minulý školní rok jsem strávil na střední škole Preston High School v Kingwoodu v Západní Virginii jako výměnný student. Na základě mých zkušeností bych vám chtěl přiblížit některé zvyklosti, pravidla, vymoženosti i nedostatky americké střední školy.

Američané mají tu výhodu, že si mohou volit většinu svých předmětů sami, což jim umožňuje rozvíjet se v oborech, kterým se chtejí věnovat v budoucnu. Na druhou stranu logicky naprosto vypouštějí předměty, které je z nějakých důvodů nebaví nebo pro ně na rozvrhu jednoduše nemají místo, tudíž se jim nedostává jakési všeobecné znalosti, která je u českých dětí díky systému „učení se všeho" velmi kvalitní. Nedivme se tedy pak, že v Americe nemá spousta lidí ani potuchy, kde by na mapě hledali Českou republiku, Afghanistán, Irák nebo dokonce Německo. Škála předmětů, ze kterých si studenti mohou vybrat, je však opravdu bohatá: od řeznictví a truhlářství přes automechaniku a vojenskou nauku až po psychologii a technickou biologii. Kvalita výuky je podle mne na nízké úrovni a testy jsou směšně jednoduché. Otázky jako například „Kdo byl první americký prezident? **A.** George W. Bush **B.** Denzil Washington **C.** George Washington" jsou naprosto běžné. V Západní Virginii si studenti volí čtyři předměty pro každý semestr (5 měsíců). Rozvrh je každý den stejný, tedy čtyři vyučovací hodiny po devadesáti minutách s šestiminutovými přestávkami, které jsou vyhrazeny pouze k přechodu studentů do jiných tříd, a půlhodinovou přestávkou na oběd.

Každého českého učitele by jistě rozlítilo chování žáků ve třídách, v jídelně či na toaletách. Svá „jedinečná postavení" si často - zejména děvčata - snaží upevnit hlasitým říháním během učitelova výkladu nebo pro lepší efekt při jeho odmlce. V jídelně se sedí u velkých stolů pro více jak deset lidí, což přímo vybízí ke „vzrušujícím" zmrzlinovým, fazolovým nebo třeba kečupovým přestřelkám. Nalít kamarádovi na židli majonézu se též považuje za velmi dobrý vtip. Na toalety je pohlíženo jako na neoficiální „školní skládku", takže je zcela obvyklé, že v míse pro lidskou potřebu najdete kromě třeba i očekávaných věcí i všechen ostatní odpad, který tam zcela jistě nepatří. Jednou z největších školních atrakcí jsou studentské rvačky. Takovou rvačku většinou vyvolávají lidé, kteří velmi účinným způsobem proti sobě popichují dva spolužáky. Jejich úspěšné snažení je nakonec potvrzeno tvrdým pěstním soubojem ve vstupní hale nebo prostě někde na chodbě. Kolem dvojice rváčů se vždy všude kolem natlačí davy zvědavých diváků tak, aby žádný školní pracovník nemohl boj přerušit. Publika přibývá, jedná-li se o boj holčičí, při kterém se chodbami nese uši rvoucí jekot a vlasy létají vzduchem, jako když se stříhá angorák. Kvůli násilí v amerických školách byli do středních škol povoláni policisté, kteří mají na starost udržovat pořádek a zabraňovat podobným výtržnostem. Dokonce i učitelé musí být speciálně cvičeni pro rozbíjení rvaček.

Jako asi obyvatelé každé země, která je na vrcholu svého ekonomického a kulturního rozkvětu, tak i Američané mají velmi silné národní cítění. Projevuje se to tím, že jak žáci tak i učitelé se s oblibou oblékají do národních barev a před cizinci s nadšením poukazují na velikost a slávu jejich rodné země. Nová a svým způsobem zvláštní pro mě byla i tradice odříkávání slibu k americké vlajce. Každý den před začátkem vyučování se všichni postaví do pozoru a čelem otočeni ke své národní vlajce, která visí v každé třídě, s rukou na srdci přednesou onu krátkou formuli.

Co americkým středoškolákům opravdu závidím, je možnost sportovního vyžití v rámci školy. Na výběr je asi z dvacítky sportů různého charakteru (košíková, fotbal, sportovní střelba, plavání, šachy, ...) Přihlásit se může úplně každý bez ohledu na talent. Často se tedy stává, že například fotbalový tým má čtyřicet členů, kteří jezdí na zápasy (samozřejmě ale hrají jen ti nejlepší). Trénuje se od pondělí do pátku od čtyř do šesti odpoledne v areálu školy. Jednoznačně nejpopulárnějšími sporty na naší škole byly americký fotbal, košíková, basebal a dívčí volejbal. Na mač

amerického fotbalu chodilo běžně kolem tří tisíc lidí (nutno podotknout, že na všechny školní zápasy se platil vstup tři až pět dolarů). Nástup hráčů na hřiště doprovázela sedmdesátičlenná školní kapela, která těsně před zápasem velkolepě hrála americkou národní hymnu. Před tribunami rozehřívaly diváky svými mrštnými pohyby roztleskávačky z obou soupeřících škol. U stánků se prodávaly hotdogy, pizza a Coca Cola.

Studium na americké střední škole pro mě byla neocenitelná zkušenost nejen jazyková, ale i kulturně přínosná. Pokud by se mě ale někdo zeptal: ,, Na jaké škole se ti líbí víc?", tak bez váhání odpovím: ,,Česká škola je jedinečná a za nic bych ji nevyměnil." Američtí pedagogové sice vedou své žáky k sebevědomí, ale tím to zkrátka hasne. Studenti nemají vůbec žádnou motivaci se učit, protože propadnout lze jen velmi těžko, a záleží tedy často jen na rodičích, zda své děti tlačí do učení anebo jestli jim platí soukromé školy. Můj názor je takový, že Američan, který je čerstvým absolventem americké státní střední školy, by na české střední škole neodmaturoval ani z jednoho předmětu (samozřejmě kromě angličtiny). Myslím si, že v naší zemi je kvalita výuky mnohem vyšší a znalosti studentů jsou tedy mnohem širší, čehož bychom si měli vážit a využívat - to si ale mnoho z nás stále neuvědomuje.

Martin Smetáček

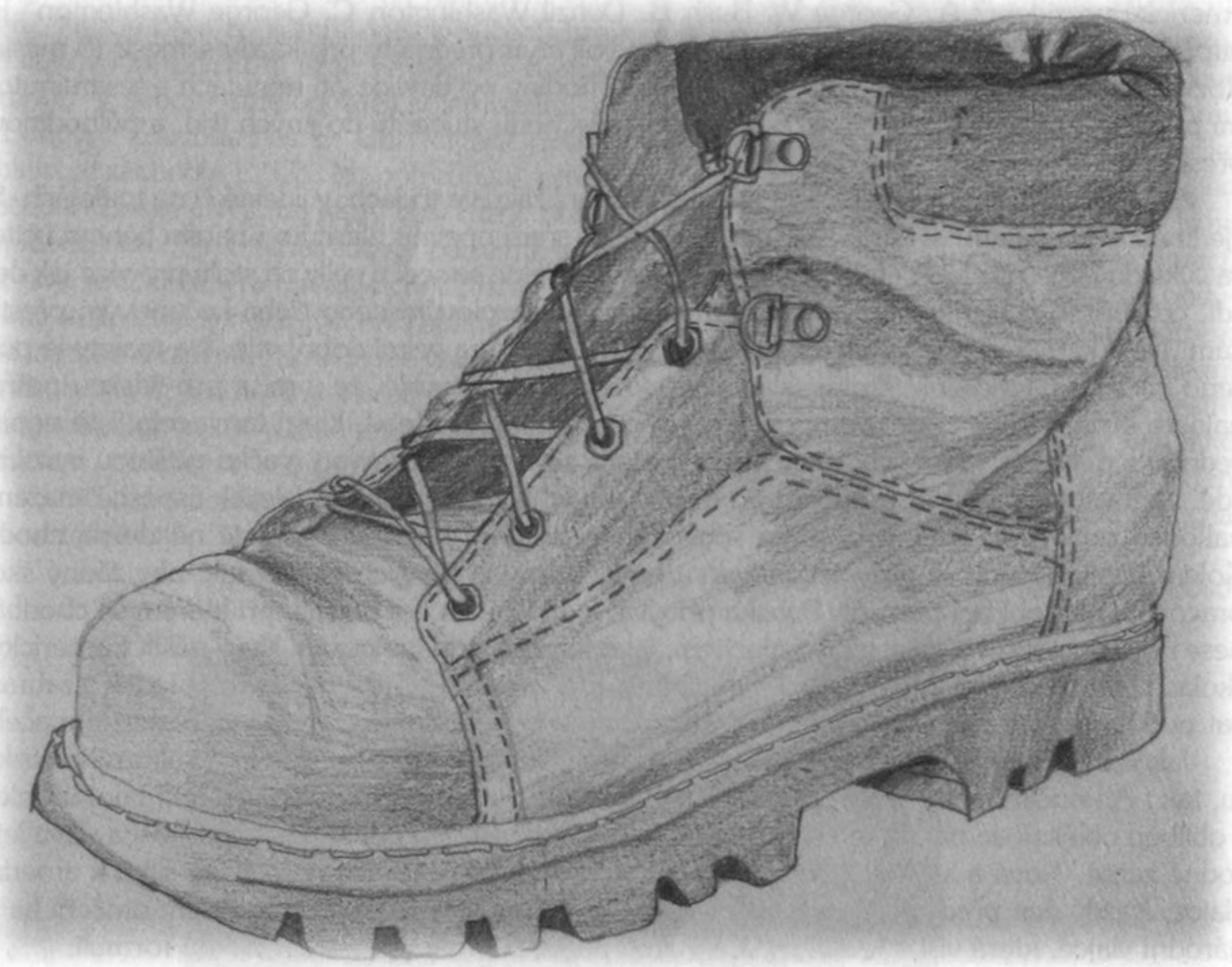

PORTFOLIO PRO STŘEDNÍ ŠKOLY

Ve školním roce 2002/2003 ministerstvo školství ve spolupráci s Radou Evropy zahájilo pilotní program Portfolio pro střední školy ve výuce cizích jazyků. Z našeho gymnázia se programu zúčastnilo 30 studentů angličtiny prvních a druhých ročníků čtyřletého gymnázia. Portfolio má dvě funkce, kde informativní funkce dává přehled o jazykových zkušenostech majitele a obsahuje konkrétní důkazy o tom, co v cizím jazyce zvládl, funkce pedagogická si klade za cíl rozvoj schopnosti reflexe a sebehodnocení a umožňuje přebírat stále větší zodpovědnost za vlastní učení. Pro práci s portfoliem jsem zvolila dvě dovednosti, které by měl středoškolský student ovládnout na velmi dobré úrovni, a to psaní a prezentování své práce na veřejnosti. Zaměřili jsme se na mezipředmětové vztahy, neboť tím vyučovaný jazyk dostává další rozměr. Student má možnost ověřit si, jak dalece je schopen vyjadřovat své názory v cílovém jazyce v písemné i mluvené formě. První ročníky se věnovaly více psaní, vylepšování znalosti angličtiny a učení se týmové práci. Aby naše činnost měla větší smysl pro studenty druhých ročníků, dohodla jsem se s nimi, že v rámci mezipředmětových vztahů začneme předmětem, který jim dělal nejvíce problémů v minulém školním roce. Podle vysvědčení to byla fyzika. Každý si vybral téma podle látky prvního ročníku pro gymnázia tak, abychom měli pokrytou probíranou látku. Společně jsme se dohodli na délce ústní prezentace, stanovili jsme si kritéria pro hodnocení. Požádala jsem o spolupráci vyučujícího fyziky Mgr. Šorčíka. Studenti si vyhledali nejprve teoretický materiál. Následně promýšleli potřebné pomůcky pro eventuální názorné ukázky. Dalším krokem bylo stručně písemně česky vysvětlit fyzikální proces, což kolega fyzik zkontroloval. Následně studenti napsali první draft své práce, kterou další dva přečetli, okomentovali a navrhli úpravy. Na druhém draftu jsme vylepšovali gramatiku, dohledávali slovní zásobu, a vylepšovali koherenci a kohezi textu. Studenti pracovali v hodinách ve skupinách asi 5 - 7 min. Asi po 8 týdnech měli vypracovány čistopisy svých prezentací. Sestavili jsme seznam, podle kterého studenti vystoupili před své spolužáky, někdy i před učitele jiných předmětů, a předvedli svou práci. Hodnocení práce bylo rovněž společné, kde učitel má 50% vlivu na známku a spolužáci druhou. Hodnocení obsahuje: obsah, gramatiku, kontakt s publikem, chování a použité názorné pomůcky, kde procenta za jednotlivé části si určujeme předem vzájemnou dohodou. V lednu jsme začali pracovat na dalším tématu podle volby studentů a tentokrát se jednalo o historickou postavu, která je nějakým způsobem ovlivnila. Písemnou přípravu jsem rozdělila obdobně jako předchozí fyziku systémem práce step-by-step. Tentokrát jsme si stanovili i kritéria pro ohodnocení písemné práce: 10 % úprava textu, 30 % gramatika, 30 % obsah, 30 % slovní zásoba. Z tohoto důvodu jsme část přípravy na práci věnovali formální stránce psaného projevu. Jinak postup práce byl podobný předchozímu, důraz byl kladen na spolupráci studentů a na týmovou práci. Výsledek jejich snažení je zaznamenáván na videu. Práci s videem a vypracování tabulek pro hodnocení připravil student C2A Jan Šťastný.

Alena Literová

KONFERENCE ČED 2003

VE DNECH 29.3. - 5.4.2003

Již po páté se setkali studenti našeho gymnázia se studenty partnerských škol z Haslevu a z Lincolnu, aby pracovali na společném úkolu. Letošní rok jsme byli hostiteli a úkolem studentů bylo zjistit, jak fungují principy demokracie na úrovni školy, města, regionu, republiky, v odborech, jakým způsobem jednáme s menšinami. Problematika našeho vstupu do EU. Ještě než naše konference začala, studenti si vybrali jedno ze sedmi témat svého výzkumu a začali mailovou korespondenci ve skupinách, tvořených dvěma studenty z Dánska, dvěma z Čech a jedním nebo dvěma z Anglie. Snad právě proto, že začali o svém tématu přemýšlet dříve a znali se z předchozí korespondence, pracovní atmosféra letošní konference byla podle hodnocení všech účastníků vynikající. Skutečně překvapivá byla sebejistota našich studentů při práci v týmu, což velmi oceňovali i pedagogové z Dánska a Anglie. Ve srovnání s loňským rokem, kdy jsme se podobné konference zúčastnili v Dánsku, bylo vystupování našich studentů i z hlediska jazykové vybavenosti na vysoké úrovni. Jak nejlépe shrnout, co nám konference na téma: Demokracie v České republice - přinesla? Pokusím se o to jednou větou, kterou řekl na závěr páteční prezentace výsledků šetření o demokracii na republikové úrovni Vašek Mlčoch: „Well, our democracy is still very young." Díky podpoře vedení školy, spolupráci učitelů angličtiny a aktivitě studentů měla konference velký úspěch. Samozřejmě poděkování patří všem studentům; těm, kteří naše hosty ubytovali a hlavně těm, kteří pracovali skutečně s mimořádným nasazením. Jmenovitě děkuji Lucii Kavanové, Miriam Al Sharua, Václavu Mlčochovi a Táně Hornychové za překlady a tlumočení. Jan Šťastný se stal dalším velmi důležitým klíčem k úspěchu konference tím, že zajišťoval techniku v konferenční místnosti, pořizoval část fotografií a pomohl nám při konečné úpravě zprávy z konference, kterou najdete na našich www stránkách. Jsem ráda, že můžu konstatovat, podle slov našich zahraničních kolegů, že naši studenti udělali obrovský skok v angličtině, předvedli svou sebejistotu ve vystupování a jednání, schopnost týmové práce a kamarádství ke svým zahraničním partnerům. Za českou stranu se konference zúčastnili: Lucie Kavanová, Václav Mlčoch, Jan Šťastný a Ondřej Šíla z C2A, Veronika Jankulíková z C3A, Jakub Mužiček z C4A, Barbora Matulová z V5A, Miriam Al Sharua z C3C, Veronika Husová a Martina Strouhová z C3A, Jitka Pomikálková a Lucie Králíková z V5A, Taťána Hornychová a Petr Zelinka z V6A. Ještě jednou díky všem.

Alena Literová

ANGLICKY O CENU MUNKOVY NADACE

Druhý ročník soutěže Anglicky o cenu Munkovy nadace, vyvrcholil v Gymnáziu Jiřího Ortena v Kutné Hoře v úterý 28. ledna ústními prezentacemi soutěžících. Akce byla vyhlášena v září 2002 pro školní rok 2002/2003 Spolkem rodáků Kutné Hory a Munkovou nadací pro studenty druhých a třetích ročníků a tomu odpovídajících ročníků víceletého gymnázia. Soutěž spočívá v napsání eseje v angličtině na vyhlášená témata a veřejnou obhajobou napsané práce rovněž v anglickém jazyce. Bylo přijato celkem 9 prací, které splňovaly vypsaná kritéria. Eseje odevzdané po termínu, nebo ty, které neodpovídaly zadání, byly z dalšího porovnávání vyloučeny. Studenti, kteří se kvalifikovali do druhého kola, jsou ze tříd C2A, C2B a C3C, jmenovitě: Hana Borová, Lukáš Hecl, Jan Málek, Václav Mlčoch, Štěpánka Pánková, Zbyněk Parkán, Ondřej Šíla, Jan Šťastný a Miriam Al Sharua. Porota ve složení Ing. Prášil, RNDr. Slavíček a Mgr. Literová vyhodnotila první tři nejlepší práce a ocenila je takto: 1. místo **Miriam Al Sharua**, která získala společně s oceněním měsíční studium v Británii. Na 2. místě se umístil **Václav Mlčoch**, který odjel na 14 - denní studium v Británii a na 3. místě **Jan Šťastný**, kterému byla odměnou poukázka na odběr knih v ceně 1 000 Kč. Všichni studenti, kteří se zúčastnili soutěže, prokázali svou znalost angličtiny na velmi dobré úrovni a po zásluze jim byly rovněž předány poukázky na odběr knih v ceně 500 Kč. Všem děkujeme za vynaložené úsilí a přejeme hodně úspěchů v dalším studiu.

Alena Literová

Miriam Al Sharua - vítězka II. ročníku soutěže Anglicky o cenu Munkovy nadace.

ZNÁMÍ MEZI NÁMI

2002/2003
CYKLUS BESED

18.9.2002

Hana Richterová

Výtvarnice a řezbářka

25.9.2002

Martin Hilský

Profesor Karlovy univerzity

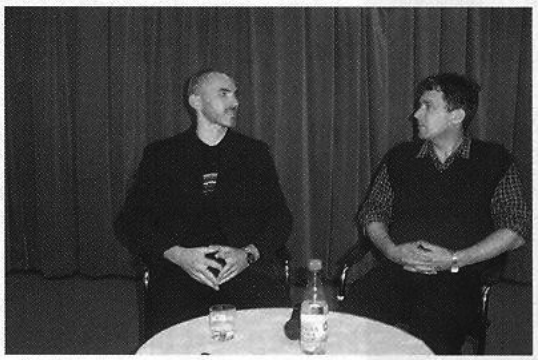

16.10.2002

Petr Fejk

Ředitel pražské ZOO

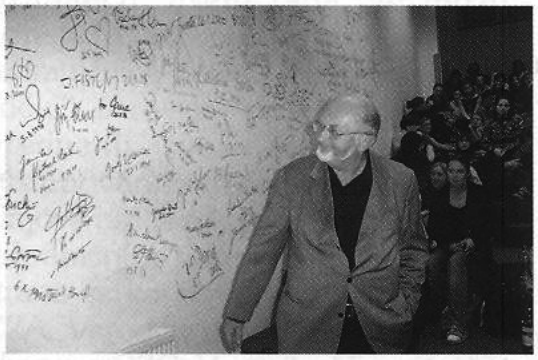

13.11.2002

Vladimír Körner

Spisovatel a scénárista

3.12.2002

Otakar Vávra
Jitka Němcová

Filmový režisér, profesor FAMU
Filmová a televizní režisérka

16.12.2002

Miroslav Verner

Egyptolog, profesor UK

28.1.2003

Michaela Vidláková
Artur Radvanský

Beseda o holocaustu (pamětníci událostí tématu)

30.1.2003

Magdalena Dietlová
Petr Kolář

Šéfredaktorka časopisu Xantypa, novinář

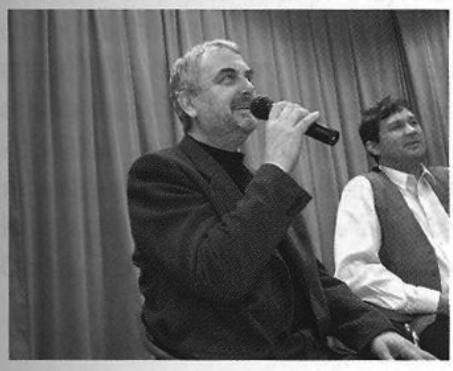

7.1.2003

Vladimír Čech

Herec, moderátor

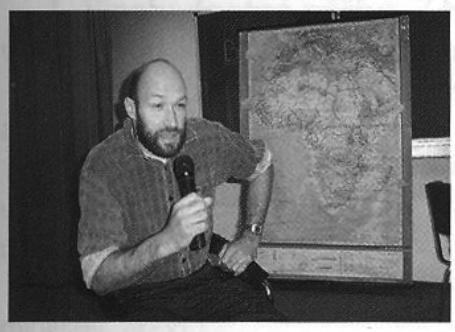

20.2.2003

Jiří Morysek

Geolog

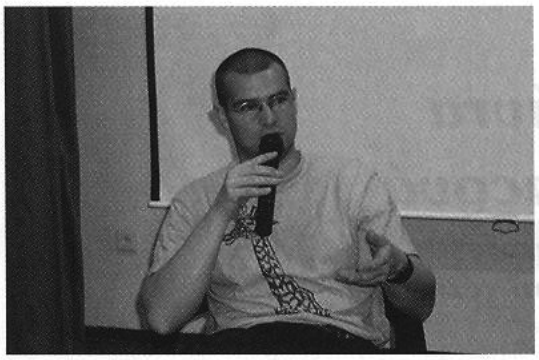

17.3.2003

Aurel Klimt

Výtvarník, animátor a režisér

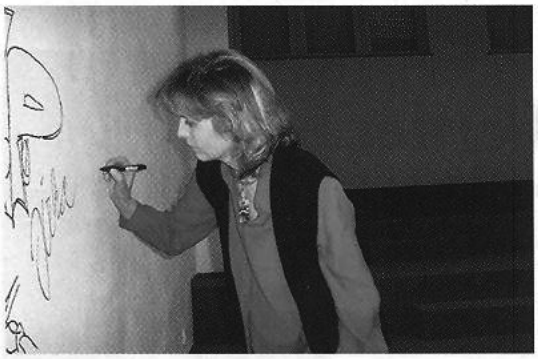

24.3.2003

Petra Procházková

Novinářka, válečná reportérka

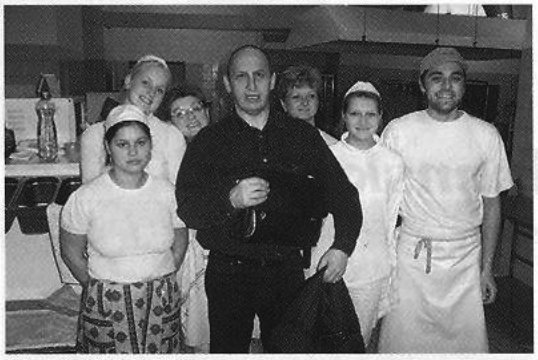

8.4.2003

Jan Kraus

Herec, režisér, moderátor

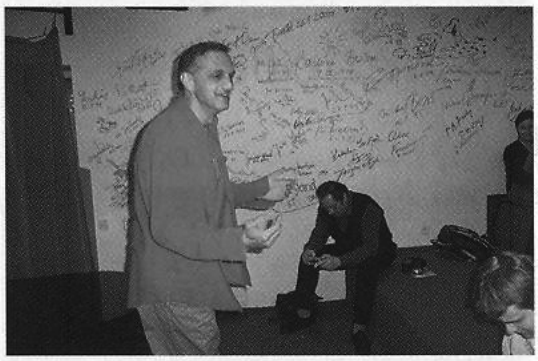

28.4.2003

David Vávra

Architekt a protagonista divadla Sklep

STŘEDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOST

Školní kolo Středoškolské odborné činnosti se v letošním roce uskutečnilo 18. března 2003. Své práce v něm obhajovalo 11 studentů. Jednalo se o studie z oboru biologie; zdravotnictví; teorie kultury, umění a umělecké tvorby; historie; technická informatika a geologie, geografie. Do krajského kola postoupili P. Šimůnková - Péče o zuby, Z. Bělohlávková - Kutnohorské bienále interpretační kytarové soutěže Kutná Hora a M. Klimpar - Elektronická burza. Krajské kolo proběhlo 11. dubna v Gymnáziu Mělník a naši studenti patřili k těm nejúspěšnějším. Z. Bělohlávková obsadila ve svém oboru třetí místo, P. Šimůnková a M. Klimpar dokonce místa první a postoupili do celostátního kola. To se konalo v květnu v Kadani, kde P. Šimůnková získala nejvyšší ocenění - v oboru zdravotnictví obsadila první místo. K tomuto úspěchu jí blahopřejeme a do dalšího studia přejeme hodně úspěchů. Uvádíme nejprve ukázku z této vítězné práce a pak následuje část studie Z. Bělohlávkové.

Alice Šimůnková

P. Šimůnková - Péče o zuby

(zaměřeno na věkovou skupinu 11-19 let)

Zubní kaz je nejrozšířenější lidskou chorobou a nález zdravého chrupu bez kazu nebo výplně je spíše výjimkou. Přitom není nutné vydávat vysoké částky, abychom udrželi své zuby zdravé. Správná a pravidelná ústní hygiena nám může ušetřit plno bolesti, starostí a také financí. Měli bychom mít na paměti, že zuby máme jen jedny na celý život (pokud nepočítáme mléčný chrup u dětí) a podle toho o ně pečovat. Práce by mohla být podnětem k tomu, abychom zubnímu kazu a vůbec potížím s chrupem vyhlásili válku. Pokud budeme alespoň z části dodržovat zásady uvedené na následujících stránkách, můžeme určitě jednou stát na straně vítězů.

Zubní kaz a jeho příčiny

I když zubní kaz je stejně starý jako lidstvo samo, nebyla kazivost vždy tak veliká jako nyní. Výskyt zubního kazu je v přímé závislosti s postupující civilizací, a to především se změnami ve složení a přípravě stravy. Největší význam měl bezesporu přechod od původní potravy (černý chléb, mléko, sýry, maso) k používání moderní a na přípravu méně náročné stravy (bílý chléb, umělé tuky, brambory, cukr, konzervy). Příčin, které mohou vyvolat zubní kaz, je celá řada. Celá otázka vzniku kazu není tak jednoduchá, aby se dala vysvětlit pouze účinkem jednoho faktoru. Zubní kaz vznikne vždy, jestliže se vytvoří optimální podmínky, za kterých se může několik faktorů uplatnit, a to ať už činitelů vnějších nebo vnitřních. Vnitřní faktory vytvářejí příhodné podmínky pro působení zevních. Výsledkem této vzájemné souhry je zubní kaz. Jedním z nejdůležitějších činitelů, který ovlivňuje vznik zubního kazu, je prostředí, v němž kaz vzniká, tedy ústní dutina.

Prevence zubního kazu

1. Plnohodnotná výživa Z hlediska plnohodnotné výživy v prevenci proti zubnímu kazu je vhodné dodržovat zásady racionální výživy, tj.:

a) menší kalorický objem potravy, méně cukrů a tuků, více plnohodnotných bílkovin, vitamínů a minerálních látek

b) nákup potravin podle „pravidla pěti" v pořadí: čerstvá zelenina a ovoce, mléko a mléčné výrobky, vejce, chléb včetně mouky a rýže, různé druhy masa, tuky - především rostlinné příp. máslo

c) taková příprava a skladování potravin, aby se neztratily jejich biologické hodnoty (vitamíny, minerály, apod.)

Vzhledem k tomu, že vliv některých potravin na vznik zubního kazu závisí nejen na formě, ale i na době, kdy jsou přijímány, doporučuje se dodržovat také zásady tzv. řízené výživy.

Zásady řízené výživy

a) omezit denní příjem potravy na méně jídel

b) k hlavnímu jídlu je možno podat i škodlivé sacharidy

c) příjem hlavního jídla zakončit potravinou tuhé konzistence (mrkev, jablko), která vyžaduje intenzivní žvýkání, podporuje zvýšené vylučování slin a má stíravý účinek na tvrdé zubní tkáně.

d) příjem stravy mezi hlavními jídly (přesnídávka, svačina) omezit pouze na nekariogenní poživatiny (černý chléb, syrová zelenina, ovoce, mléko, sýry, apod.)

e) důkladně vyčistit ústní dutinu po každém jídle (lze také použít žvýkačku bez cukru, přičemž ale musíme mít na paměti, že žvýkaní nenahrazuje čištění zubů)

f) jestliže nelze úplně vyloučit sladkosti, tak je přijímat jen vzácně nejvýše třikrát v týdnu, jen malá množství, poté si důkladně vyčistit zuby.

Následující graf byl zpracován na základě 200 dotazníků, které vyplnili studenti Gymnázia Jiřího Ortena ve věku 11-19 let.

Závislost kazivosti chrupu na konzumaci sladkostí

A = konzumace sladkostí denně

B = 1x za 2-3 dny

C = 1x za týden

D = méně často

E = nejím

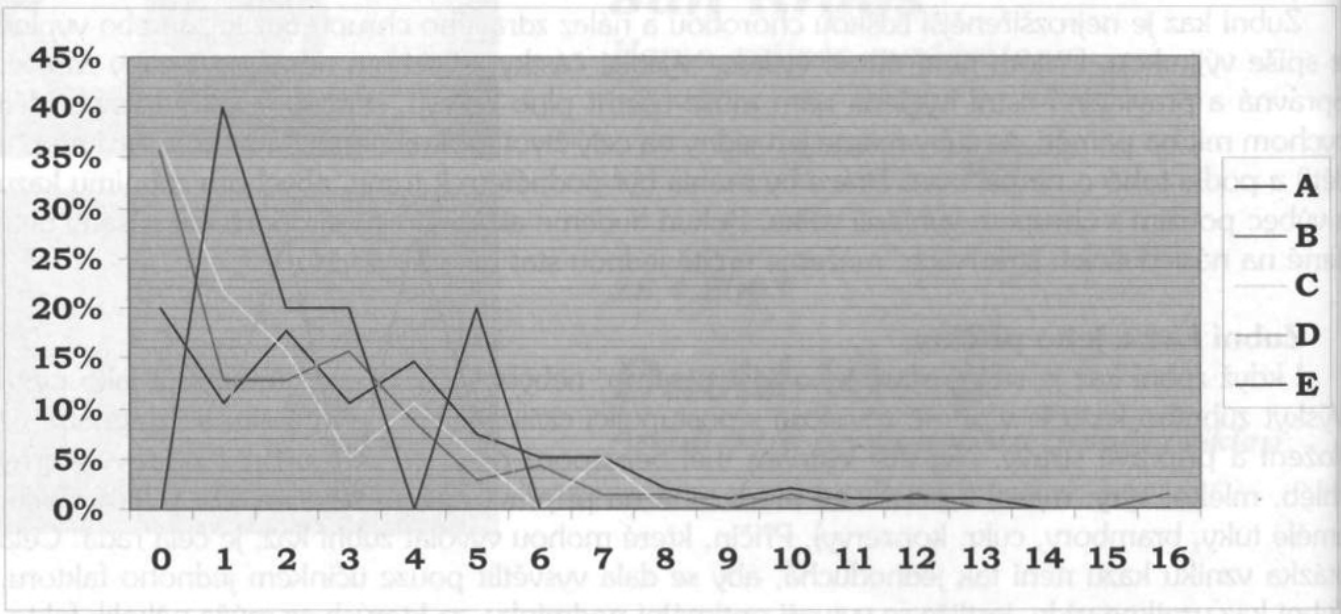

Z grafu je patrná poměrně velká závislost kazivosti na konzumaci sladkostí. Pouze 20% těch, kteří jí sladkosti denně, nemá žádnou výplň. To samé ale platí o 35,7% těch, kteří zaškrtli možnost B, a o 36,84%, kteří zaškrtli možnost C. U možností D a E byl malý počet zkoumaných jedinců, takže tyto nejsou průkazné. Co se týče většího počtu výplní, tady závislost mírně kolísá a už není tak zřetelná jako v prvním případě. To, že sladkosti způsobují zvýšenou kazivost chrupu, je opět velmi dobře patrné z průměrných hodnot.

Ti, kteří konzumují sladkosti **denně,** mají průměrně **3,274 výplně**. Ti, kteří konzumují sladkosti **1x za 2-3 dny** mají průměrně **2,357 výplně.** Ti, kteří konzumují sladkosti **1x týdně** mají průměrně **1,737 výplně**.

U možností D (méně často) prům. 2,181 výplně a E (sladkosti nejím) prům. 2,4 výplně se průměr kvůli malému počtu zkoumaných jedinců opět zvyšuje, ale vždy je menší než u těch, kteří konzumují sladkosti denně.

Z. Bělohlávková:
Mezinárodní bienále interpretační kytarové soutěže

1. Historie soutěže

Myšlenka ustanovit a pořádat pravidelnou kytarovou soutěž vzešla koncem 70. let od trojice *Václav Korbela*, *Milada Lesevová* a *Jaroslav Kormunda*. Původní záměr konat soutěž v Lubech u Chebu, tj. v centru výroby hudebních nástrojů tehdy nevyšel, a tak se soutěž ocitla v Kutné Hoře. V roce 1980 se soutěžilo poprvé a tento ročník je dnes počítán jako nultý. Po vyhodnocení získaných zkušeností bylo rozhodnuto pořádat soutěž každý druhý rok s cílem povýšit původně národní soutěž na soutěž mezinárodní. Zkušenosti potvrdily, že dvouletý odstup mezi jednotlivými ročníky je nezbytný, aby bylo možno v dostatečné míře splnit základní předpoklady: kvalitní a zodpovědné organizační zajištění, co nejvyšší uměleckou kvalitu a dostatečné finanční krytí. První zahraniční účastníci byli přihlášeni v roce 1982. Stále se jednalo o soutěž československou, avšak s mezinárodní účastí. Statut mezinárodní soutěže získalo kutnohorské bienále v roce 1990. Od prvého ročníku je vyhlašovatelem soutěže Město Kutná Hora a záštitu nad soutěží přebírá Ministerstvo kultury ČR; Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy; Nadace Český hudební fond a Svaz českých hudebních skladatelů a koncertních umělců. Odpovědnost za přípravu a vlastní organizaci nese přípravný výbor, který se skládá především z pracovníků Městského úřadu a Tylova divadla v Kutné Hoře.

2. Porota

Od „nultého" do V. ročníku v roce 1990 včetně byla odborná porota složena výhradně z českých a slovenských umělců, pedagogů a skladatelů. Systém výběru byl v podstatě jednoduchý a vlastně ani jiná možnost neexistovala. Z každé konzervatoře byl povolán jeden zástupce oboru kytara, pražská konzervatoř zpravidla delegovala zástupců více. Počet porotců byl mezi 8 - 10 členy, občas porotu doplnil nekytarista - skladatel či publicista. Přesto osobnosti, které v porotě téměř pravidelně zasedaly, dávaly od počátku soutěži vysokou záruku kvality a objektivnosti. Jména jako např. *Vladislav Bláha*, *Jiří Jirmal*, *Vladimír Mikulka*, *Martin Mysliveček*, *Štěpán Rak*, *Arnošt Sádlík*, *Milan Zelenka*, *Josef Zsapka*, ze skladatelů *Josef Ceremuga* ad., patří dodnes mezi pojmy evropské a světové kytarové hudby, resp. pedagogiky. Jimi byla soutěž formována, krystalizovala se a také trochu díky jim přežila až do současnosti. V VI. ročníku v roce 1992 zasedala poprvé porota s mezinárodní účastí. Pozvání tehdy přijali *John W. Duarte*, *Michel Rolland* a *Ricardo Rubio* a *Leo Witoszynskyj*. Zájem o soutěž pochopitelně vzrostl, a to nejen ze strany soutěžících především ze zahraničí, ale i mnozí evropští pedagogové projevili přání zúčastnit se jako porotci či hosté. Od roku 1992 do současnosti přijali pozvání do Kutné Hory např. tito interpreti, pedagogové a skladatelé: *C. Cooper*, *H. Hope*, *T. Offermann*, *M. Ophée*, *R. Smit*, *P. Steidl*, *P. Päffgen*, *R. Rubio* či *M. I. Siewers*. Do potřebného počtu byla porota doplněna významnými českými umělci a pedagogy, přičemž od roku 1996 zasedá v porotě vždy pouze jeden Čech (z obvyklých devíti členů poroty).

ONE WORLD

Ve dnech 29. dubna - 3. května jsme měli možnost navštívit v našem tichém městě festival dokumentárních filmů One world 2003. Díky iniciativě občanského sdružení - Kultura do města - se uskutečnil již druhý ročník tohoto festivalu. Prostory k promítání a k besedám zapůjčily pivnice Dačický a music club Česká 1. Zahájení festivalu se zúčastnil ředitel festivalu Jeden svět Igor Blažejevič, bývalý sarajevský dokumentarista. Součástí zahájení bylo i vyhlášení výsledků literární soutěže pro studenty středních škol. Lada Tvrdíková z C3B se umístila v této celostátní soutěži na 2. místě a soubor prací studentů našeho gymnázia obdržel čestné uznání poroty. Potěšily nás i věcné ceny s tím spojené a snad ještě více údiv ředitele festivalu, že jsme tak úspěšní již podruhé. Filmy promítané na festivalu se týkaly problematiky ženských práv ve světě, problematiky globalizace, úlohy médií v současném světě a jejich vlivu na demokracii a dalších témat. Některé filmy byly doplněny opravdu zajímavými besedami. Zahltit otázkami jsme mohli např. válečnou zpravodajku Petru Procházkovou nebo Ivo Šance, poradce pro Radu Evropy v Kosovu. 30.dubna jsme se se třídou C3B zúčastnili v kině Svět projekce určené studentům. Film s názvem Ztracená duše národa byl věnován 3. odboji a poté následovala beseda s účastníkem tohoto odboje. V následujících dnech navštívili festival studenti seminářů SSV s paní profesorkou Šorčíkovou (filmy Válečný zpravodaj, Síla pravdy - podle Dalajlámy a další). Nakonec jsme se ale někteří z nás zúčastňovali téměř všech projekcí, protože nás filmy opravdu zaujaly. Domníváme se, že právě tato forma poznávání současných problémů našeho světa je velice přitažlivá a účinná. Účast na letošním ročníku tohoto festivalu byla vysoká. Ani kapacita všech židlí v „České" nestačila zájemcům o filmy. Závěrečný večer byl věnován Africe a jejím problémům. Pořadatelé při něm vyslovili dík naší paní profesorce, která nás pro festival i pro literární soutěž, jež byla jeho součástí, získala.

Jakub Kisil, Tereza Březinová

Úspěšná práce Lady Tvrdíkové

Jeremiáš

Všichni ho znali. Už po dlouhá léta bydlel ve vedlejším domě a těšil se všeobecné úctě. Jeho dlouhé černé vlasy vykreslovaly drsné, ale přátelské rysy obličeje, ve kterém se odráželo cosi, čemu jsem v té době ještě nerozuměl. Jeho oči byly hluboké, tak bezedně hluboké, že každý, kdo do nich pohlédl, utápěl se v jejich beznaději a vášni. Často nosíval černý kabát s perleťovými knoflíky a čepec, který jsem na nikom jiném v naší ulici nikdy nezahlédl. K tomu muži jsem cítil nesmírnou úctu. Jmenoval se Jeremiáš Koch. Měl malý krámek s vetešnictvím na rohu Stříbrné ulice, která mnohokrát v průběhu mého života změnila své jméno. Mně v té době bylo necelých dvanáct let a rád jsem ho chodil do krámku pozorovat. Miloval jsem tamější vůni a prach, který se vznášel při sebemenším pohybu.

26. září 1940

Dnes se stala zvláštní věc. Rodiče mi zakázali Jeremiáše zdravit. Prý to tak bude lepší. Nevím, jestli mu to není líto, ale nezdál se tím být příliš překvapen. Celé město je zahaleno do husté mlhy a lidé se v té mlze ztrácejí. Paní Schmidtová se dnes večer nevrátila domů a její muž jen sedí u nás v kuchyni a pláče. Vůbec nechápu, proč ji nešel alespoň hledat. Vůbec nechápu, že mají takový strach.

27. září 1940

Potkal jsem Jeremiáše. Mile se na mě usmál, ale nepozdravil (jako by věděl, že mu stejně nemůžu odpovědět). Měl svůj černý kabát, čepec, ale na jeho kabátě bylo něco neobvyklého - svítila tam jasně hvězda. Byla krásná. Tak krásná, až vrhala stín na Jeremiášův obličej. Paní Schmidtová se nevrátila.

28. září 1940

Všude je ticho - doma, ve škole i na ulicích. Jen čas od času se z oken ozve rozčilený hlas zpravodaje, kterému není rozumět. Dnes jsme šli místo do školy do lesa. Snad se to nikdo nedozví.

29. září 1940

Dnes ráno jsem šel do školy Stříbrnou ulicí. Jeremiášův krámek na růžku zmizel. Zůstaly jen prázdné výlohy a cedule se strženým nápisem. O pár kroků dál jsem narazil do německého vojáka. Podíval se na mě a křikl cosi v němčině. Mám strach.

Poslední zápis z mého prvního deníku je z 29. září. Další zápisy chybí. Dnes si jen matně vzpomínám na události, které se odehrávaly v následujících dnech. Celá dlouhá léta jsem se na ně snažil zapomenout. Byly to dny strachu, napětí a úzkosti. Dny, kdy lidé přestávali věřit i vlastnímu stínu. O necelé dva roky později jsem se rozhodl, že budu pokračovat v psaní svého deníku. Vzhledem k tomu, že jsem neměl dostatek odvahy otevřít ten první (plný strachu), požádal jsem otce o nový s koženou vazbou.

23. listopadu 1942

Dnes mám narozeniny. Na ulici jsem celý den potkával neznámé muže. Všichni měli ty hvězdy. Už se mi nezdály tak krásné jako dřív. Šel z nich strach. Muži nakládali na povozy deky a děti a dost chaoticky mizeli v podloubí sousedního domu. Byl mezi nimi i Jeremiáš. V jeho obličeji se odrážela jen úzkost. Oči měl stejně hluboké jako před lety, ale byly mnohem starší, mnohem víc starší. Usmál se a já mu nabídl pomoc. Odmítl.

25. listopadu 1942

Včera jsem nestihl nic napsat. Přišel jsem domů a bylo tam pusto, všichni zmizeli. Naklonil jsem se z okna a spatřil otce, jak rychle nakládá na Jeremiášův povoz zbytek jeho věcí. Když mě uviděl, mávl na mě rukou a já seběhl po točitých schodech dolů. Začal jsem bílá povlečení plnit jídlem a šatstvem. Cítil jsem se jako vyvrhel, jako bych dělal něco špatného. Dnes mi řekli, že mám zůstat doma. Škola prý počká. Brzy ráno se ozvalo zaklepání na dveře. Bylo velmi nesmělé. Otec mi přikázal, abych se oblékl, a sám pak vyšel ven. Za dveřmi stál Jeremiáš ve svém černém kabátě, který byl promočený. Nevypadal ale, že by se cítil zle. Už ho na srdci netížila ta hrůzná hvězda. Zůstal po ní jen tmavý obrys u srdce. Jeremiáš odjel. Po tomto dni následovalo mnoho dalších stejně bezútěšných a deštivých. Všechny si byly podobné. Po Jeremiášově odjezdu se mi zdálo, že je ulice prázdná. Už jsem neposlouchal pod okny sousedních domů - beztak nebylo co. Lidé se báli mluvit. Už mě nebavilo toulat se po lese nebo ulicemi. Mnohem radši jsem jen procházel kolem rohu Stříbrné ulice a vzpomínal na Jeremiáše, jeho krám a vůni, kterou jsem tak zbožňoval. Jako bych tušil, co se v následujících dnech bude dít.

24. prosince 1942

Dnes přišel dopis od Jeremiáše z nějaké Osvětimi. Prý se tam má hezky a je dobrá strava. Nevím ale, proč se maminka rozplakala. K Vánocům jsem dostal nové kalhoty. Jsou krátké, ale mně to nevadí..

25. prosince 1942

Ráno jsem se zeptal, co je ta Osvětim. Maminka se zase rozplakala. Otec mi řekl, ať si jdu raději uklidit. Zase jsem se nic nedozvěděl.

Pak následovalo opět několik dní podobných si sobě navzájem. Doma bylo ticho. Jediné, co jsem se doslechl za dveřmi do kuchyně, bylo, že je válka. Teprve potom mi došlo, proč se všichni chovají tak, jak se chovají. Měli strach stejně jako já, ale já do poslední chvíle ani nevěděl, z čeho ho vlastně mám. Také jsem si uvědomil, že Jeremiáš do Osvětimi asi nechtěl jet. Vždyť říkal, že jede za bratrem na venkov. Ale proč nám tedy lhal? Tento rok zima trvala velmi dlouho. Krátké dny se střídaly s dlouhými nocemi. Občas jsem v noci zaslechl zoufalý výkřik. Vyhlédl jsem z okna. Lidé sténali hrůzou a steskem. Mnozí už ani plakat nemohli. Jednou v noci jsem našel pana Schmidta. Ležel mrtvý v předsíni. Rodiče mi říkali, že teď už mu je dobře.

7. března 1943

Dnes začal konečně tát sníh. Všude na ulici je bláto. Lidé se uzamkli ve svých domech. Mají strach. Nevycházejí. Jen občas přejde po ulici voják, pes nebo neznámý muž, který kamsi spěchá. Přesto se zdá, že jsou domy prázdné. Smrtící ticho mě dusí každým okamžikem víc a víc.

8. března 1943

V noci mě probudily divné zvuky. Někdo se drápal nahoru po příkrých točitých schodech a těžce dýchal. Myslel jsem, že si pro mě jdou. Vtom se ozvala dutá rána a šelest. Vyplížil jsem se z postele a potichu přešel kolem otcovy pracovny ke dveřím do chodby. Podíval jsem se klíčovou dírkou, ale v husté tmě nebylo nic vidět. Slyšel jsem jen tlukot srdce, který se odrážel mezi stěnami a rozezníval se jako zvon. Pootevřel jsem dveře a nahlédl do ticha. Na schodech ležel člověk nebo něco tomu podobného. Byl velmi hubený a špinavý, černý plášť celý děravý a potrhaný. Jeho ostré rysy, jeho černé vlasy místy již prošedivělé, jeho vyhaslé hluboké oči - ano, byl to Jeremiáš. Odvlekl jsem ho k nám a rychle zavřel dveře. Byl celý od krve.

9. března 1943

Jeremiáš zemřel.

Tenkrát jsem navždy přestal psát deník. Nebylo, o čem bych psal. Často jsem ale chodil kolem rohu Stříbrné ulice. Někdy se jmenovala Rudá, jindy Osvoboditelů, ale ve mně vyvolávala vždy stejné pocity. Nikdy nezapomenu na tu vůni, na laskavý pohled Jeremiáše a na vyděšené pohledy těch ostatních, kteří se ztratili ve víru války.

OBYČEJNÝ DEN

7:00 Zvoní budík.. 7 hodin je dost málo na spánek, říkám si, ještě chvilku. Hned se opět ponořím do hlubokého spánku.

7:30 Zvoní telefon... na displeji telefonu se objevuje „SKOLA-MOBIL..." to musím vzít. Co když hoří škola, nebo alespoň počítačová učebna. Zvednu a rozespalým hlasem, který se snažím naladit tak, aby nebylo poznat, že jsem ještě v posteli, řeknu: „Prosím..." Ze sluchátka se ozývá: „Ahoj Tome," (již z tónu hlasu poznávám, že je zase nějaký průšvih) „nejde mi program na mzdy, a já musím dnes odnést do banky příkazy, jinak mě všichni sežerou..." Říkám, a co jako nejde??? Co to hlásí za chybu???? Odpověď: „Nevím, co to hlásí, počkej, já se podívám... nějaká chyba 358x874..." Říkám si, no jasně, tak zase nic nevím. „Tak zkus z toho vyskočit, a pak to spusť znova..." Dostává se mi odpovědi: „Kam mám vyskočit???" „Nikam, normálně klikni na menu SOUBOR-UKONČIT PROGRAM". „Nefunguje to pořád, přijeď prosím tě hned." „No, dobře za chvíli jsem tam", odpovídám i když vím, že za chvíli tam nebudu, protože mě čeká 11km jízdy na kole a pořád do kopce. Ale alespoň to člověka na chvíli uklidní.

7:45 Plazím se z postele, ještě v polospánku provádím osobní hygienu, pak na sebe navlíkám cyklistickou výzbroj a vyrážím. Cesta probíhá celkem dobře. Bohužel jsem potkal cestou největšího nepřítele cyklistů - prudký vítr, který vane přímo proti mně. Podřazuji na nižší stupeň a zatínám zuby. Jde to ztuha, ale jede to. Vduchu si říkám, alespoň se mi z práce s větrem v zádech pojede dobře. Začíná prudké stoupání po naštěstí asfaltové silnici. Po vystoupání zatáčkovité silnice za vesnicí Grunta uhýbám doprava na polní cestu, po které se dostanu až na vrchol kopce Kuklík. Bohužel noční déšť udělal své. Povrch krásné cesty mezi sady je lehce navlhlý a začíná se mi prokluzovat drapákovitý vzorek mého kola a několikrát dochází ke kritické situaci, při které si říkám: „spadnu - nespadnu, rozbiji si ústa - nerozbiji si ústa", tak se povedlo. Jsem na vrcholu a teď již následuje krátký sjezd až ke škole.

8:30 Již jsem na místě. Z pohledu účetní je mi jasné, že když to nespravím, tak ji odvezou. Začínám zkoumat, co se děje. Opravdu to hlásí chybu 358x874 a víc nic. Zkouším diagnostikovat disk, zda na něm nejsou softwarové chyby, něco se našlo, a tak to hned opravuji. Spouštím program a již se chyba 358x874 neobjevuje. Bohužel program nahlásil chybu integrity dat, trochu mě polil pot, protože to zní ještě hůř než nějaká 358x874. Zkouším obnovu dat ze zálohy z předchozího měsíce. Pořád to samé. Účetní jde již do kolen. Poté volám na technickou podporu výrobce programu. Naštěstí dostávám dobrou radu, co s tím (nebudu uvádět - výrobní tajemství). Po aplikování tohoto postupu se již program tváří tak jak má a účetní již pomalu zase dostává normální barvu. Opouštím její kancelář a vracím se zpět na své stanoviště.

9:15 Po návratu si čtu e-maily. Ze 40-ti nových e-mailů, je minimálně polovina nabídka na zvětšení specifických částí těla či prohlídnutí zajímavých obrázků či e-maily, které se tváří, že jsou zaručeně pro mě, avšak v jejích útrobách se skrývají počítačové viry.

9:30 Vyrážím do učebny, zjistit stav počítačů. Po otevření učebny cítím ve vzduchu známou vůni vyhořelých počítačových zdrojů. Bohužel v noci byla bouřka, a pak vypnuli proud. Po opětovném nahození elektřiny došlo k nejhoršímu. Vlivem přepětí v el.síti „odešlo 5 počítačů". Naštěstí to odnesly pouze jejich zdroje. Vyndávám z kapsy elektrický šroubovák a začínám likvidovat tu spoušť. Zapečené součástky uvnitř zdrojů jsou ještě teplé. Čekám, kdy dostanu ránu od nabitých kondenzátorů ve zdrojích, které jsou nebezpečné i po odpojení od sítě. Přežil jsem, děkuji bohu za další den...

10:15 Jsem zpět ve své kanceláři. Přichází mi e-mail od jednoho učitele@gymkh.cz, píše mi, že polovina počítačů v učebně nemůže na internet. Rychle píšu odpověď, ve které stojí, ať se podívá do takové té krabice na zdi s těma blikajícíma světýlkama a spletí drátů, jestli to vše svítí či

ne. Za chvíli přichází odpověď jako že ne. Opět odpovídám: „Kopni do studenta sedícího v rohu místnosti se sdělením ať laskavě nekope do zásuvky, do které je připojen rozvaděč, protože z ní opět vykopl kabel". Po zandání kabelu tam kam patří, opět začíná vše fungovat tak jak má. Bohužel kromě jednoho počítače. Ten si nedá říci ani po kopnutí do studenta. Tudíž beru do ruky šroubovák a vyrážím zpět do učebny. Po diagnostikování počítače zjišťuji, že je vadná síťová karta. Zatnu zuby a vyrážím zpět do své kanceláře pro novou a vduchu si přeji kolečkové brusle, se kterými bych byl u sebe za pár sekund a nemusel si opotřebovávat své unavené klouby při denních několikakilometrových výletech po budově gymnázia.

11:00 Jsem v kabinetu blíže nespecifikovaného předmětu, ze kterého jsem dostal vzkaz, že se nemůžou přihlásit do sítě. Hned na první pohled jsem si všiml, že v přihlašovacím okně, kde za normálních okolností je doména UČITEL je napsáno UČITELKA. Říkám si, že by tu byla ještě nějaká další síť??? Po opravení názvu domény již vše funguje tak jak má. Odcházím ze zatnutými zuby, abych náhodou nepronesl nějakou větu, která by specifikovala, co si právě myslím...

11:30 Kontrola serverů. Sedám si před server a zjišťuji, jestli vše funguje. Řeším pár blíže nespecifikovaných chyb a provádím další složité úkony, které by asi nezasvěcenému člověku nic neřekly. Občas ani mně nic neřeknou... Poté sleduji tok dat do a z internetu. Pro danou denní dobu je vše v pořádku, ale když vidím statistiku navštěvovaných stránek, říkám si, kde to jsem? No ve škole asi ne.

12:30 Operace. Zrovna přivezli z kotle dalšího pacienta. Je úplně mrtvý. Beru do ruky skalpel, pokládám pacienta, který má diagnostikovánu zástavu srdce na operační stůl. Vedu řez v zadní části. Poté ho připojuji na přístroj a zkouším resuscitovat. Stále to samé. Ponořuji ruce do jeho vnitřností. Přesný popis operace je jen pro otrlé a také je to tak trochu výrobní tajemství, a proto ho nebudu blíže specifikovat. Po tříhodinové operaci již pacient začíná dýchat, ještě provádím drobné operace v různých částech jeho těla. Když se již zdá zdravý, provedu na něm ještě pár laboratorních testů a poté ho odnáším zpět do kotle.

Slovníček odborných pojmů k předchozímu odstavci: operace - oprava, kotel - multimediální učebna, skalpel - šroubovák, zástava srdce - nefunguje to, řez - rozšroubovat, pacient - počítač, operační stůl - pracovní stůl, resuscitace - zkouším ho zapnout.

15:30 Dostávám hlad. Bohužel snídani jsem nestihl, koukám na hodinky, zjišťuji, že i dnes budu bez oběda.

15:31 Zvoní již asi po padesáté telefon. Hned bez pozdravu a představení se ozývá: „Já bych chtěl(a) dát ty tabulky na ten internet". Ptám se tedy, „a jaký tabulky a kam?" „No tyhlety, co mám na céčku... no přece na internet to chci dát", ozývá se ze sluchátka. „No ale jako kam, jako do které sekce"???, „no do tý s těmi informacemi přece". Nakonec po půl hodinovém telefonátu radím dotyčnému, že je přece jenom lepší ty tabulky poslat e-mailem, než je obkreslovat na papír a že je teda dám tam, kam patří...

16:00 Opět zvoní telefon. „Tomáši, mně netiskne tiskárna", ozývá se. Hned odpovídám „a je zapnutá, případně zastrčená v el. zásuvce"??? Tuto otázku pokládám komukoliv, kdo má problém s tiskárnou. Zjistil jsem totiž, že se tím vyřeší 50 % problémů s tiskárnami. Poté se dozvídám, že ta blíže nespecifikovaná tabulka je taková moc světlá a na jedné straně papíru už není vůbec čitelná. Jasná závada, dochází toner v laserové tiskárně, a proto hned posílám radu telefonním sluchátkem: „Tak s tím zkus trochu zaklepat", bohužel zapomínám dodat, že se má zaklepat s tiskárnou. Podle zvuků, co se linou z telefonu, si přestavuji, jak někdo lomcuje s monitorem. Sděluji dotyčnému, jak se vyndává toner a jak se s ním má správně klepat, aby tiskárna ještě chvíli žila...

17:00 Již jsem alergický na zvuk telefonu, pokoušel jsem se ho vypnout, bohužel to nejde a telefon opět zvoní. Jak jsem zběsile hrábnul po telefonu, telefon padá s velkým rachotem na zem. Na tváři mi naskakuje úsměv a vduchu si říkám: „Dobře ti tak," sbírám sluchátko a otázku, co že to jako bourám, nechávám bez odpovědi. Dozvídám se, že musím zase napsat něco do ročenky. Ač nerad, slibuji, že se tedy něco pokusím napsat:

Ročenka bývá souhrn a bilancování událostí, které se staly či stanou na naší škole, a proto i já bych chtěl přispět několika málo slovy. Přes letní prázdniny bude probíhat rekonstrukce datových

rozvodů v počítačových učebnách a budou zde instalovány nové dataprojektory. Díky nim, se stane tak výuka přehlednější a snazší. Studenti uvidí na plátně, přesně co a jak mají udělat, případně budou moci sledovat práci učitele. Taktéž se změní uspořádání stolů v učebnách tak, aby bylo možné ze všech míst sledovat učitele a věnovat se naplno výuce. Bude též instalován dataprojektor v učebně biologie a tím se usnadní a obohatí výuka podobně jako se stalo v učebně zeměpisu. Proběhne také obnova pravěkých počítačů v kabinetech učitelů, které již patří do muzea. Taktéž z důvodu finanční úspory bude instalována nová síťová tiskárna pro učitelskou síť, jelikož spotřeba a cena inkoustu v inkoustových tiskárnách je neúnosná. Též již zpracovávám projekt na obnovu zastaralých serverů a operačního systému, které neumožňují provozování multimediálních aplikací na stávajících počítačích. Poté by měla probíhat výuka na počítačích i v jiných předmětech než jenom IVT, například jazyky apod. Taktéž je v řešení antivirová a antispamová ochrana mail serveru. V poslední době je toto dost závažný problém a po zrealizování by již neměly být e-mailové schránky domény gymkh.cz zahlcovány viry a další nevyžádanou poštou. Vše závisí také dost na finančních možnostech školy, a proto ne vše půjde tak rychle, jak bychom si asi představovali. Ale přesto pevně věřím, že se to povede.

Tomáš Kadečka

Ilustrace ze školního časopisu SCHOLA NOSTRA.

SKLENÍK A AKVÁRIA

Když se dnes zeptáte studentů, jakou kapacitu má ten a ten počítač či v čem spočívají přednosti nejnovějších softwarů, zřejmě jich mnoho nezaváhá. Zeptejte se však, jak vypadá zázvor nebo rýže, plotice či ouklej ? Dáme ruku do ohně, že to bude vědět jeden z deseti. Samozřejmě, že i my jsme zastánci moderních technologií, neboť se bez nich ve svých hodinách již neobejdeme, ale živá příroda má také mnoho do sebe. Proto jsme se rozhodli na naší škole vybudovat skleník a několik akvárií, tedy projekty, kde by se mohli studenti v budoucnosti sami realizovat. Nápad se zrodil lehce, ale cesta je dlouhá. V současné době se ve skleníku, který je koncipován jako studený, nachází na několik desítek druhů rostlin. Sbírky bychom chtěli i nadále rozšiřovat, ale jsme do jisté míry limitováni prostory. Některé rostliny se však možná již v brzké době přesunou do druhého poschodí našeho gymnázia, neboť probíhají přípravy na realizaci dalšího projektu. Ten vychází ze seminární práce interiérového květinářství Markéty Flekalové, absolventky naší školy, která zpracovala návrh řešení zmíněného prostoru. Samozřejmě, že chceme, aby se na projektu podíleli i studenti, neboť jeho realizace není v silách pouze několika lidí. Proto se již tento rok rozběhl botanický kroužek navštěvovaný žáky primy. Místnost s akvárii byla původně zamýšlena jako doplněk skleníku, avšak s odstupem času bychom ji chtěli pojmout jako jeden z několika zoologických koutků na této škole. V současné době se zde nacházejí čtyři akvária, každé s objemem 500 l. Dvě jsou koncipována jako studenovodní s domácími druhy ryb. Vedle druhů stojatých vod se zde nacházejí i druhy sladkovodních ryb vod potočních a říčních. Ostatní akvária jsou vedena ve stylu tropických vod ostatních kontinentů. Akvária na naší škole bychom chtěli i nadále rozšiřovat. A nejenom je. V následujících letech se chceme pokusit i o vybudování paludárií (chov obojživelníků). Ovšem i zde platí podmínka širšího zapojení studentů. Zoologický kroužek by mohl zahájit činnost od září školního roku 2003/ 2004. Plánů je tedy hodně a záleží jen na nás, zda se vše podaří realizovat. Na závěr musíme poděkovat mnoha lidem, bez jejichž pomoci bychom se neobešli. Za svůj zrod vděčí zimní zahrada přirozeně zejména zaměstnancům Gymnázia J. Ortena, a to především panu Bochníčkovi, školníkovi gymnázia, týmu učitelů a dalším provozním zaměstnancům, které nebudeme dále jmenovitě uvádět a děkovat jim, neboť doufáme, že všichni považují vznik tohoto zařízení za „svou" věc.

Nicméně při zřizování naší školní zahrady a na jejím vybavení se podílelo i mnoho dalších osob a institucí.

Naše zvláštní poděkování tedy patří (řazeno abecedně): paní Bohuňkové - za cenné pěstitelské rady a řadu rostlinných exemplářů, které obohatily naši sbírku o méně běžné druhy rostlin; Nadačnímu fondu Gymnázia Kutná Hora za finanční podporu a jednotlivým členům jeho správní rady za zájem o naši práci a morální podporu; panu Ing. Hájkovi, panu PhDr. Novákovi, paní Světlaně Růžičkové a panu Růžičkovi z Muzea českého venkova za cenné rady a významné rozšíření naší sbírky, jakož i morální podporu naší práce; panu Ing. Šťástkovi - bez jehož pomoci by tak rychlé zřízení akvárií bylo sotva myslitelné - za práci, cenné rady i dary škole; paní Haně Vránové za profesionální naaranžování skalek v akváriích pro cichlidy.

Roman Bartoníček, Jiří Posselt

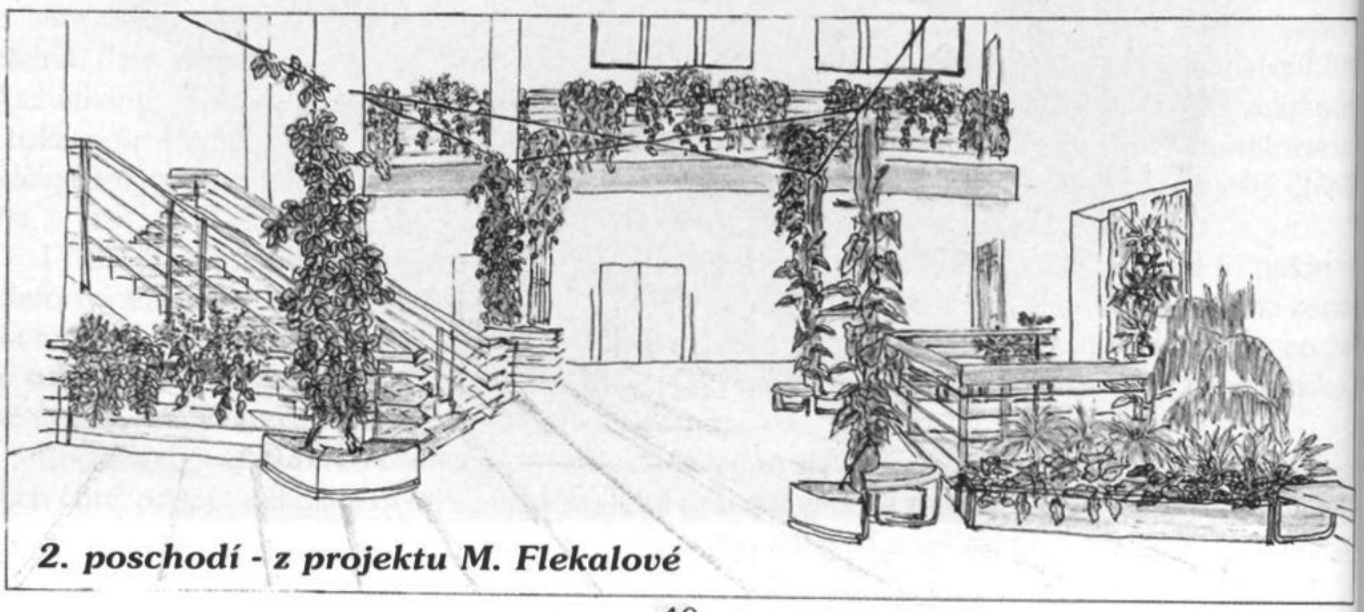

2. poschodí - z projektu M. Flekalové

JUNIORSKÝ MARATON, ANEB SKRYTÁ KRÁSA SPORTU

Při prvním setkání s pojmem Mattoni JMC si asi většina z nás představí zelenou láhev více či méně oblíbené minerálky. Ale nenechte se mýlit. Za touto zkratkou se skrývá den naplněný sportem, nadšením, sounáležitostí a uspokojením. Jde o štafetový závod, v němž každý z deseti členů vybraného školního týmu běží část maratonské tratě. Autorem myšlenky juniorského maratonu je ředitel závodu a olympijský vítěz Gelindo Bordin. Semifinálová kola juniorského maratonu se konají ve velkých městech po celé České republice a finále se koná společně s klasickým maratonem v Praze. Družstvo složené ze studentů a studentek (minimálně tři dívky) střední školy běží štafetovým způsobem trať klasického maratonu (42 192 m). Devět úseků je v délce 4 000 m, jeden je dlouhý 6 195 m. Každý závodník uběhne svou část závodu a po předávce vybíhá další. Vyhrává družstvo, jehož poslední člen je první v cíli. A právě tohoto závodu se zúčastnil i náš tým. Poměrně hezké umístění z minulého roku: 6. místo v semifinále bez jakékoli zaměřené předchozí přípravy, kdy nás od stupňů vítězů v semifinále dělily jen necelé 4 minuty, vybízelo ke snaze zkvalitnit výkon v letošním již 7. ročníku a ukázat, co v našich studentech je. Z toho důvodu byla vytvořena jakási širší nominační skupina, která byla více či méně podrobena vytrvalostnímu tréninku. Je nutno poznamenat, že stěžejním prvkem byla, i přes snahu o společné tréninky, příprava individuální. Finální výběr členů školního týmu proběhl ve dvou nominačních závodech, přičemž účastníci druhého z nich si museli sáhnout vskutku až na dno svých sil díky silnému větru a sněžení. Tým byl vybrán a čekalo se na den D, kterým byl pro nás 16. duben. Semifinále Středočeského kraje se mělo uskutečnit v Mladé Boleslavi. Na místo konání jsme dorazili vlakem. Bohužel ale bez dvou nejrychlejších běžců, kteří si stihli během posledního přípravného víkendu přivodit zranění a museli být tedy nahrazeni náhradníky. Trať, kterou organizátoři zvolili, byla svým profilem i umístěním do příjemného prostředí zdejšího parku ideální. Počasí nám přálo a naši chuť prožít hezké odpoledne a přitom podat i přes citelné oslabení týmu co nejlepší sportovní výkon, dolaďovala místní studentská kapela svým hudebním repertoárem. **Písnička dozněla. Poslední taktické rady. A byl tu startovní výstřel. Běžci se vyřítili vstříc prvnímu dvoukilometrovému okruhu. Tak začal nádherný tanec závodníků, organizátorů, diváků i zatím přihlížejících členů týmů. Vzrušené hlasy a povzbuzování se mísily s dupotem a těžkým i lehkým, pravidelným oddechováním běžců. Všichni členové týmů se semkli v jeden celek, kterému nešlo jen o to porazit soupeře, ale vzájemně si pomoct, podat co nejlepší výkon. Většina závodníků neběžela jen svůj úsek trati, ale snažila se, pokud jim síly dovolily, doprovázet další členy týmu na jejich úsecích, a tak jim pomoci udržet rychlejší tempo běhu. I náhradníci kroužili na okruhu téměř nepřetržitě. V parku nebylo člověka, kterého by ta atmosféra nevtáhla do děje. Za bouřlivého potlesku doběhli poslední běžci. Pohledy plné únavy, ale i zadostiučinění dávaly jasnou odpověď všem přihlížejícím.** V tomto závodě nebylo poražených. Slavnostní vyhlášení a předání maratonských triček všem závodníkům z rukou olympijské vítězky Dany Zátopkové bylo milou tečkou za dnem plným osobních vítězství. Na stupně vítězů se náš tým opět nedostal, ale udržení 6. místa v kraji - při rostoucí konkurenci (letos již 17 škol v semifinále) a tak citelném oslabení (absence

dvou nejrychlejších běžců) - považuji za úspěch. Za zmínku určitě stojí i to, že z ostatních krajů do finále postoupily 4 školy s horším časem, než bylo našich 2:52:59, což svědčí o kvalitě našeho semifinále. Děkuji všem členům našeho týmu za dobrou reprezentaci školy a pevně doufám, že se vaše závodnická srdce v příštím roce opět rozbuší. Přeji hodně sportovních úspěchů a zážitků.

Jiří Němeček

TÝM GYMNÁZIA JIŘÍHO ORTENA

Horní řada zleva: vedoucí týmu Jiří Němeček, Kulhavý Zdeněk, Hvězda Jan, Budaj Robert, Faltýn Jiří, Morysek Tomáš, Novotná Klára, Kubín Petr. Dolní řada zleva: Železná Eva, Václ Jan, Těšinová Andrea, Kunta Petr

Všichni semifinalisté letošního Mattoni JMC se stávají automaticky členy Mattoni JMC Running Clubu. Na důkaz tohoto členství obdrží poštou členskou kartu, která je opravňuje využívat zajímavých výhod od PIM a jeho partnerů. V průběhu pětileté platnosti členské karty od svých 18. narozenin získávají od PIM možnost využít 50% slevy na startovném na jeden 1/2maraton a klasický maraton a slevu 150 Kč na každý další závod v rámci akcí PIM. Ostatní výhody Mattoni JMC Running Clubu poskytnuté partnery PIM budou postupně zveřejňovány.

STUDENTSKÁ RADA

Studentská rada na naší škole funguje již druhý školní rok. Zatímco v prvním školním roce (2001/2002) své existence se studentská rada zabývala spíše sama sebou a spolu s vedením školy určovala pravidla hry, tak ve druhém, letošním roce (2002/2003) se opravdu začala zabývat záležitostmi z podnětu studentů. Studenti našeho gymnázia, kteří dojíždějí každý den z Kolína, si díky jednání zástupkyň studentské rady (A. Macháčkové a V. Králové) a pana ředitele s dopravci nemusí připadat při dojíždění do školy jako sardinky. Studentská rada upozorňovala na nejrůznější nedostatky v chodu školy jako jsou například neustále rozdrásaná páska jehličkové tiskárny a nefungující počítače v multimediální učebně. Studentská rada se také snažila docílit toho, aby byly dámské i pánské toalety v pořádku a všechno fungovalo.

Předsedou byl na začátku školního roku zvolen Filip Trčka (C2B), ale nabízenou funkci nakonec odmítl. Po delších peripetiích byla Bára Štanglová (V8A) požádána vedením, zda by do doby, než se intenzivně začne připravovat na maturitu, nechtěla být předsedkyní. Bára Štanglová souhlasila a stala se tak řádnou předsedkyní. V březnu se konala nová volba předsedy. Zvolen byl Jakub Šanda (C3B), který poukázal na některé nedostatky v oblasti informací a následně se pak zasadil o větší informovanost. Zlepšil se stav nástěnky u školní jídelny a také internetové stránky byly pravidelně aktualizovány.

31. března 2003 jsme v rámci programu ČED informovali české, anglické a dánské studenty a profesory o činnostech naší studentské rady, o tom proč byla založena, o problémech, které řešíme a které jsme úspěšně vyřešili a také jsme se zmínili o plánech do budoucnosti. Poté jsme odpovídali na otázky studentů i profesorů.

S čím se téměř stále setkáváme a to nás velice mrzí, je velmi častá neúčast několika zástupců tříd na zasedáních a stále bohužel trvající nezájem ze strany některých studentů o naši práci. Právě tito studenti pak kladou na radu nereálné požadavky, které nemůžeme prosadit. Na konci školního roku jsme uspořádali besedu s dobrovolnou účastí studentů. Ačkoli počet přítomných studentů nebyl příliš vysoký, zodpověděli jsme všechny jejich dotazy na téma, co jsme letošní školní rok udělali. Závěrem bych chtěl poděkovat všem zástupcům jednotlivých tříd za účast na zasedáních a celoroční práci a popřát jim pevné nervy, protože nás toho ještě hodně čeká.

Jakub Šanda, zástupce třídy C3B a předseda studentské rady

Zleva: Barbora Matulová (V5A, historicky 1. předsedkyně), Jakub Šanda (C3B, současný předseda), Jakub Mužiček (C4A, zakládající člen) a Barbora Štanglová (V8A, bývalá předsedkyně).

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY 2003

ČESKÝ JAZYK - čtyřleté gymnázium - zadání

DIKTÁT

Karlův most

9. července 1357 kladl Karel IV. základní kámen nového mostu, který měl obnovit spoje ní Starého Města s Malou Stranou a Hradem. Starý Juditin most byl už patnáct let v rozvalinách Na vltavských březích stály tenkrát davy lidí a všichni už možná viděli v duchu most, který učin z pražských měst jediné veleměsto a který přivede do Prahy kupce z celé Evropy.

Vedením stavby byl pověřen vynikající architekt Petr Parléř. „Tento most musí být pevn a musí vydržet staletí", zdůraznil prý Karel staviteli, „chci, aby po mostě mohly jet tři vozy najed nou." Přihlížel, jak vybraní muži vtloukali do dna dřevěné kůly, jiní mezi ně vplétali proutí a dusal jíl. Šlapacími koly dal pak Parléř vyhnat z jímek vodu, až se ukázalo bahnité dno řeky. Potom n zvláštní rošty uložili těžké mlýnské kameny, spojené železnými skobami.

Dnes patří Karlův most k nejznámějším a nejvýznamnějším pražským památkám. Je spja s četnými dějinnými událostmi. Snad žádný z návštěvníků Prahy se po něm nezapomněl projít koupit si od vystavujících výtvarníků malý upomínkový předmět.

JAZYKOVÝ ROZBOR

Do rodinného výletu na Karlštejn, který jednou uspořádala naše maminka, jsem zpočátk neměl příliš chuti, ale nakonec mě prohlídka známého hradu tak nadchla, že jsem si o Karl Čtvrtém půjčil Kožíkovu knihu, abych si odpověděl na otázku, jaký člověk Otec vlasti asi byl.

1) Urči počet vět v souvětí a druh souvětí.
2) Vypiš věty vedlejší a urči jejich druh.
3) Urči poměr mezi hlavními větami.
4) Urči slovní druh u následujících slov: *tak*, *asi*, *do*, *rodinný*, *jsem*, *Kožíkovu*
5) Vypiš z textu zájmena a urči jejich druh. (Opakují-li se, urči je jen jednou.)
6) Vypiš z textu číslovky a urči jejich druh.
7) Urči větné členy: *jednou* -, *prohlídka* -, *hradu* -, *jaký* -
8) Vypiš z textu sousloví.
9) Vypiš z 5. věty slovesný tvar a urči jeho mluvnické kategorie.

Úkoly, které nesouvisí s textem:

a) Z uvedených skupin podstatných jmen **škrtni**, které tam nepatří, a zdůvodni svou volbu:
- dveře, sáňky, ústa, narozeniny, nože, Vysočany
- rákosí, stavení, dříví, obyvatelstvo, kvítí, panstvo

b) Podtrhni věty, ve kterých **vyjadřuje** zvratné sloveso činný rod:

Tento dopis se píše těžko. Poškození přístroje se trestá pokutou.

Zastavíte se u nás zítra? Zde se vyrábějí automobily. Děvčata se hlasitě smála.

c) Podtrhni všechna **dokonavá** slovesa:

přikrčit se, cítit, čekat, lovit, číhat, chystat, zatoulat se, odvážit se, pustit, vysvobodit, skrývat se, zamířit

d) Utvoř dvojice autor - postava z jeho knihy:

Vilém a Jarmila, král Lávra, doktor Galén, Odysseus, Romeo Montek, Bejval Antonín, Don Quijote de la Mancha, Franta Nebojsa

J. Werich, K. Poláček, K. H. Mácha, K. Čapek, M. Cervantes, Homér, W. Shakespeare, K. Havlíček Borovský

ŘEŠENÍ

DIKTÁT

Karlův most

9. července 1357 kladl Karel IV. základní kámen nového mostu, který měl obnovit spojení Starého Města s Malou Stranou a Hradem. Starý Juditin most byl už patnáct let v rozvalinách. Na vltavských březích stály tenkrát davy lidí a všichni už možná viděli v duchu most, který učiní z pražských měst jediné veleměsto a který přivede do Prahy kupce z celé Evropy.

Vedením stavby byl pověřen vynikající architekt Petr Parléř. „Tento most musí být pevný a musí vydržet staletí", zdůraznil prý Karel staviteli, „chci, aby po mostě mohly jet tři vozy najednou." Přihlížel, jak vybraní muži vtloukali do dna dřevěné kůly, jiní mezi ně vplétali proutí a dusali jíl. Šlapacími koly dal pak Parléř vyhnat z jímek vodu, až se ukázalo bahnité dno řeky. Potom na zvláštní rošty uložili těžké mlýnské kameny, spojené železnými skobami.

Dnes patří Karlův most k nejznámějším a nejvýznamnějším pražským památkám. Je spjat s četnými dějinnými událostmi. Snad žádný z návštěvníků Prahy se po něm nezapomněl projít a koupit si od vystavujících výtvarníků malý upomínkový předmět.

20 bodů

JAZYKOVÝ ROZBOR

Do rodinného výletu na Karlštejn, který jednou uspořádala naše maminka, jsem zpočátku neměl příliš chuti, ale nakonec mě prohlídka známého hradu tak nadchla, že jsem si o Karlu Čtvrtém půjčil Kožíkovu knihu, abych si odpověděl na otázku, jaký člověk Otec vlasti asi byl.

1) Urči počet vět v souvětí a druh souvětí.

[6, souřadné] po 0,5 bodu = **1 bod**

2) Vypiš věty vedlejší a urči jejich druh.

[přívl., měrová, účelová, přívl.] **4 body**

3) Urči poměr mezi hlavními větami.

[odporovací] **1 bod**

4) Urči slovní druh u následujících slov:

tak - 6 asi - 10 do - 7 rodinný - 2 jsem - 5 Kožíkovu - 2

po 0.5 bodu = **3 body**

5) Vypiš z textu zájmena a urči jejich druh. (Opakují-li se, urči je jen jednou.)
[kterého - vztažné, mě - os., si - os., jaký - vztaž., naše - přivl.]
po 0,5 bodu = **2,5 bodu**

6) Vypiš z textu číslovky a urči jejich druh.
[jednou - násobná, urč., Čtvrtého - řadová, urč., mnoho - zákl., neurč.]
po 0,5 bodu = **1,5 bodu**

7) Urči větné členy:
jednou - PUČ prohlídka - podmět hradu - PKN jaký - PKS
po 0,5 bodu = **2 body**

8) Vypiš z textu sousloví.
[Karlu Čtvrtém, Otec vlasti] po 0,5 bodu = **1 bod**

9) Vypiš z 5. věty slovesný tvar a urči jeho mluvnické kategorie.
[abych si odpověděl: 1., jed., podmiň. přít., D, činný] po 0,5 bodu = **3 body**

Úkoly, které nesouvisí s textem:
a) Z uvedených skupin podstatných jmen **škrtni**, které tam nepatří, a zdůvodni svou volbu:
- dveře, sáňky, ústa, narozeniny, nože, Vysočany [není pomnožné]
- rákosí, stavení, dříví, obyvatelstvo, kvítí, panstvo [není hromadné]
dobře vybrané i určené subst. 1 bod = **2 body**

b) Podtrhni věty, ve kterých **vyjadřuje** zvratné sloveso činný rod:
Tento dopis se píše těžko. Poškození přístroje se trestá pokutou.
Zastavíte se u nás zítra?Zde se vyrábějí automobily.
Děvčata se hlasitě smála.
2 body, za chybu odčítat 1 b

c) Podtrhni všechna **dokonavá** slovesa:
přikrčit se, cítit, čekat, lovit, číhat, chystat, zatoulat se, odvážit se, pustit, vysvobodit, skrývat se, zamířit
správně vybrané sloveso 0.5 bodu = **3 body**, za sloveso navíc odčítat 0.5 b

d) Utvoř dvojice autor -postava z jeho díla:
Vilém a Jarmila - K. H. Mácha Doktor Galén - K. Čapek
Král Lávra - K. Havlíček Borovský **Odysseus - Homér**
Romeo Montek - W. Shakespeare Bejval Antonín - K. Poláček
Don Quijote de la Mancha - M. de Cervantes Franta
Nebojsa - J. Werich správně dvojice 0.5 bodu = **4 body**
CELKEM 50 bodů

ČESKÝ JAZYK - víceleté gymnázium - zadání

1. Oprav chyby v textu a celý text znovu přepiš

Poněvač malý princ usínal, vzal sem ho do náruče a vidal jsem se znovu na cestu. Byl jsem dojat. Mněl jsem pocit, jako bysem nesl křechký poklat. Zdálo se my dokonce že není na planetě zemi nic křehčího. Vesvitu noci jsem pozoroval to bledé čelo, zavřený oči, kadeře chvějící se ve vjetru a říkal jsem si: Co zde vidím je jen skořábka. To nejdúležitější je nevyditelné. Jeho pootevřené rty se na mně slabě usmívali. A jak jsem tak kráčel, oběvil jsem na obzoru studnu.

2. Urči slovní druhy u těchto slov v textu:
a) malý **b)** náruče **c)** nic **d)** ve

3. Vytvoř dvě věty jednoduché tak, aby v jedné bylo použito slovo *měsíc* a ve druhé *Měsíc*

4. Která z následujících vět je pravopisně zcela správně? /správně napsanou větu podtrhni/

a) Lampy svítily do noční tmi. **b)** Lampi svítily do noční tmy.
c) Lampy svítily do noční tmy. **d)** Lampy svítili do noční tmy.

5. Která z následujících slov nejsou příbuzná ke slovu *pocit* /zakroužkuj je/
cítit, pociťovat, cín, citlivý, citelný, vycídit, cit, ucítit, zacílit

6. Dej následující slova z textu do tvaru 7. pádu množného čísla
a) studna ..... **b)** čelo ..... **c)** oči .....

7. Urči, ve kterém pádě je ve větě *Měl jsem divný pocit.* slovo *pocit*

8. Uveď tvar infinitivu (neurčitku) ke slovesu - *vydal jsem se*

9. Najdi všechny výrazy, které mají stejný význam jako příslovce zde
tam, tu, tady, někde, kdesi, daleko, blízko, za rohem, na tomto místě
/zakroužkuj je/

10. Vytvoř dvě jednoduché věty tak, aby v jedné bylo slovo *viděli* a ve druhé *viděly*

11. Vytvoř smysluplnou větu, v níž budou následující slovní druhy, neměň pořadí:
číslovka, podstatné jméno, příslovce, sloveso, předložka, zájmeno, přídavné jméno, podstatné jméno.

12. Z následujících vět vypiš podmět a přísudek:
Promítání filmu se zúčastnili všichni. .....
Známí lidé se navzájem zdraví.....
Zdraví máme jen jedno. .....
Andulky naše kocoury nesnášely. .....
Andulky naši kocouři nesnášeli

ŘEŠENÍ

1. Oprav chyby v textu a celý text znovu přepiš

Poněvadž malý princ usínal, vzal jsem ho do náruče a vydal jsem se znovu na cestu. Byl jsem dojat. Měl jsem pocit, jako bych nesl křehký poklad. Zdálo se mi dokonce, že není na planetě Zemi nic křehčího. Ve svitu noci jsem pozoroval to bledé čelo, zavřené oči, kadeře chvějící se ve větru a říkal jsem si: Co zde vidím, je jen skořápka. To nejdůležitější je neviditelné. Jeho pootevřené rty se na mě slabě usmívaly. A jak jsem tak kráčel, objevil jsem na obzoru studnu.

(A. de Saint-Exupéry, Malý princ - upraveno)

20 opravených chyb = 20 bodů, za každou jinou způsobenou chybu odečet 1 bodu

2. Urči slovní druhy u těchto slov v textu
a) malý - přídavné jméno
b) náruče - podstatné jméno
c) nic - zájmeno
d) ve - předložka

4 body

3. Vytvoř dvě věty jednoduché tak, aby v jedné bylo použito slovo *měsíc* a ve druhé *Měsíc* - měsí (kalendářní, měsíc svítící na obloze) x Měsíc (vesmírné těleso) **2 bod**

4. Která z následujících vět je pravopisně zcela správně?
c) Lampy svítily do noční tmy. **1 bo**

5. Která z následujících slov nejsou příbuzná ke slovu *pocit*
cín, vycídit, zacílit **3 bod**

6. Dej následující slova z textu do tvaru 7. pádu množného čísla
a) studna - studnami
b) čelo - čely
c) oči - očima **3 bod**

7. Urči, ve kterém pádě je ve větě *Měl jsem divný pocit.* slovo *pocit* - ve 4. pádě **1 bo**

8. Uveď tvar infinitivu (neurčitku) ke slovesu *vydal jsem se* - vydat se **1 bo**

9. Najdi všechny výrazy, které mají stejný význam jako příslovce *zde*
tu, tady, na tomto místě **3 bod**

10. Vytvoř dvě jednoduché věty tak, aby v jedné bylo slovo *viděli* a ve druhé *viděly*
(viděli - muži, muži a ženy) x viděly (ženy, děti) **2 bod**

11. Vytvoř smysluplnou větu, v níž budou následující slovní druhy, neměň pořadí:
číslovka, podstatné jméno, příslovce, sloveso, předložka, zájmeno, přídavné jméno, podstatné jméno. **5bodů /za každou chybu odečet 1 bodu**

12. Z následujících vět vypiš podmět a přísudek:
Promítání filmu se zúčastnili všichni.
Známí lidé se navzájem zdraví.....
Zdraví máme jen jedno. .....
Andulky naše kocoury nesnášely. .....
Andulky naši kocouři nesnášeli ..... **5 bodů**
CELKEM: 50 bod

MATEMATIKA - čtyřleté gymnázium - zadání

1) Bronz je slitina cínu a mědi. Mědi je 85 %, zbytek je cín. Kolik bronzu vyrobíme z 51 kg mědi? Bude nám stačit 8 kg cínu?

2) 6,5 cm na mapě představuje 3,9 kilometru ve skutečnosti. Určete měřítko této mapy.

3) Řešte rovnici a proveďte zkoušku: $\frac{1}{2}(2x-1)-\frac{1}{3}(3x-2)=\frac{1}{6}(6x-5)$

4) Maminka koupila k večeři jednu hovězí konzervu a jednu játrovou paštiku. Zaplatila celkem 35 Kč. Jiná paní zaplatila za dvě konzervy a čtyři paštiky 82 Kč. Kolik stojí hovězí konzerva a kolik paštika?

5) Vypočítejte a určete podmínky řešitelnosti: $\left(\frac{m-n}{3n}\right)^2:\left(-\frac{m^2-2mn+n^2}{3n}\right)=$

6) Na těleso působí ve stejném bodě dvě navzájem kolmé síly $F_1 = 160N$ a $F_2 = 40N$. Vypočítejte velikost výslednice těchto sil.

7) Sestrojte trojúhelník ABC, je-li dána strana AB o velikosti 5 cm, těžnice t_b délky 4 cm a úhel CAB o velikosti 45. Proveďte rozbor, postup, konstrukci a počet řešení.

8) Sestrojte kosočtverec MNOP, víte-li velikost $|PM| = 4$ cm a $|PN| = 4$ cm. Proveďte rozbor, postup, konstrukci a počet řešení.

ŘEŠENÍ

1) Bronz je slitina cínu a mědi. Mědi je 85 %, zbytek je cín. Kolik bronzu vyrobíme z 51 kg mědi? Bude nám stačit 8 kg cínu?

řešení: měď ... 51 kg ... 85 %
bronz ... x kg ... 100 %
potřebujeme 60 kg - 51 kg = 9 kg cínu ... 8 kg nestačí

Z 51 kg mědi vyrobíme 60 kg bronzu a budeme potřebovat 9 kg cínu, 8 kg nebude stačit.

2) 6,5 cm na mapě představuje 3,9 kilometru ve skutečnosti. Určete měřítko této mapy.

řešení: 6,5 cm : 3,9 km
převod ... 65 mm : 3 900 000 mm = 65 : 3 900 000 = 1 : 60 000
Měřítko mapy je 1 : 60 000.

3) Řešte rovnici a proveďte zkoušku: $\frac{1}{2}(2x-1)-\frac{1}{3}(3x-2)=\frac{1}{6}(6x-5)$

řešení:

$$\frac{1}{2}(2x-1)-\frac{1}{3}(3x-2)=\frac{1}{6}(6x-5)$$

$$x-\frac{1}{2}-x+\frac{2}{3}=x-\frac{5}{6} \quad / *6$$

$$-3+4=6x-5 \quad / +5$$

$$6=6x \quad / :6$$

$$x=1$$

Zk:

$$L=\frac{1}{2}(2.1-1)-\frac{1}{3}(3.1-2)=\frac{1}{2}-\frac{1}{3}=\frac{3-2}{6}=\frac{1}{6}$$

$$P=\frac{1}{6}(6.1-5)=\frac{1}{6}$$

$$L=P$$

4) Maminka koupila k večeři jednu hovězí konzervu a jednu játrovou paštiku. Zaplatila celkem 35 Kč. Jiná paní zaplatila za dvě konzervy a čtyři paštiky 82 Kč. Kolik stojí hovězí konzerva a kolik paštika?

řešení: cena hovězí konzervy ... x
cena játrové paštiky ... y

x + y = 35 ... y = 35 - x
2x + 4y = 82 ... 2x + 4.(35 - x) = 82
2x + 140 - 4x = 82
58 = 2x
x = 29 Kč ... y = 35 - 29 = 6 Kč

Zk: 29 Kč + 6 Kč = 35 Kč
2.29 Kč + 4.6 Kč = 58 Kč + 24 Kč = 82 Kč

Hovězí konzerva stojí 29 Kč, játrová paštika stojí 6 Kč.

5) Vypočítejte a určete podmínky řešitelnosti: $\left(\frac{m-n}{3n}\right)^2 : \left(-\frac{m^2-2mn+n^2}{3n}\right) =$

řešení:

$$\left(\frac{m-n}{3n}\right)^2 : \left(-\frac{m^2-2mn+n^2}{3n}\right) = \frac{(m-n)^2}{9n^2} \cdot (-1) \cdot \frac{3n}{(m-n)^2} = \frac{-1}{3n}$$

$m \neq n$

$n \neq 0$

6) Na těleso působí ve stejném bodě dvě navzájem kolmé síly $F_1 = 160N$ a $F_2 = 40N$. Vypočítej velikost výslednice těchto sil.

řešení: obr.:

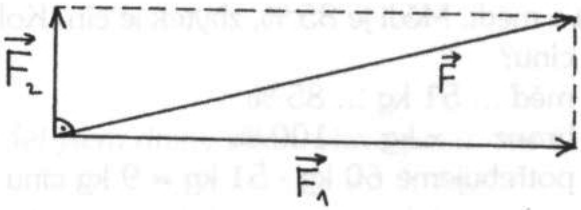

F = ?N

$$F = \sqrt{F_1^2 + F_2^2}$$

$$F = \sqrt{160^2 + 40^2} = \sqrt{25600 + 1600} = \sqrt{27200}$$

$$F = 164{,}9N$$

Výslednice sil má velikost přibližně 164,9N.

7) Sestrojte trojúhelník ABC, je-li dána strana AB o velikosti 5cm, těžnice t_b délky 4cm a úhel CAB o velikosti 45°. Proveďte rozbor, postup, konstrukci a počet řešení.

řešení: náčrt:

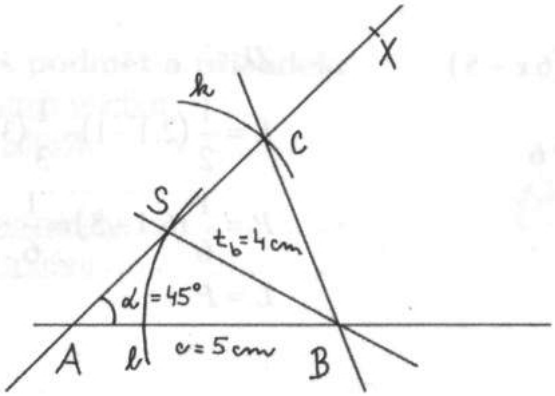

zápis konstrukce:

1) $AB; |AB| = 5cm$

2) $\prec XAB; |\prec XAB| = 45°$

3) $l; l(B; 4cm)$

4) $S; S \in l \cap \mapsto AX$

5) $k; k(S; |AS|)$

6) $C; C \in \mapsto AS \cap k \wedge C \neq A$

7) ΔABC (2 *řešení*)

konstrukce:

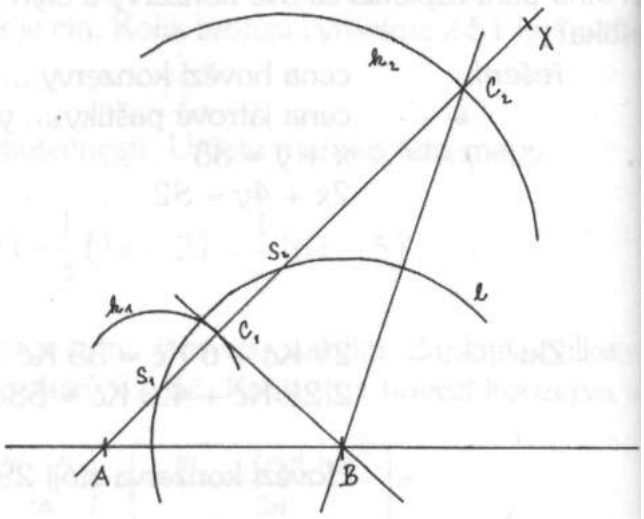

diskuse počtu řešení: $\mapsto AX \cap l$

... 2 body ... 2 řešení
... 1 bod ... 1 řešení
... prázdný ... nemá řešení

8) Sestrojte kosočtverec MNOP, víte-li velikost |PM| = 4cm a |PN| = 4cm. Proveďte rozbor, postup, konstrukci a počet řešení.

řešení: náčrt:

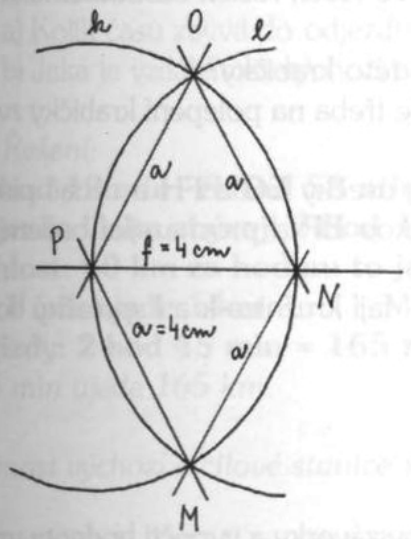

zápis konstrukce:

$1) PN; |PN| = 4cm$

$2) k; k(P; 4cm)$

$3) l; l(N; 4cm)$

$4) M, O; \{M, O\} = k \cap l$

$5) kosočtverec MNOP (1 řešení)$

konstrukce:

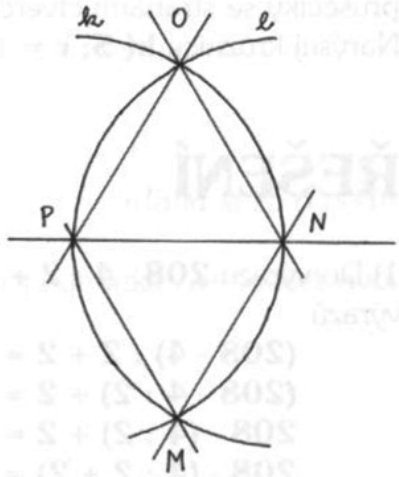

MATEMATIKA - víceleté gymnázium - zadání

1) Do výrazu **208 - 4 : 2 + 2** doplň třemi různými způsoby závorky a vypočti hodnoty vzniklých výrazů.

2) Doplňte řady čísel, které jsou tvořeny podle určité vlastnosti:

a) 5; 6; 10; 12; 15; 18; _ ; _ ; _ ; 30; 30
b) 5; 7; 10; 14; 19; _ ; _ ; _ ;
c) 2; 3; 6; 4; 5; 20; 6; _ ; _ ; _ ;

3) Karel měl před vánoci 180 Kč, Jiří 156 Kč. Potom si Karel od Jiřího vypůjčil 62 Kč a vydal za první dárek 156 Kč a za druhý dárek 48 Kč. Jiří koupil jen jeden dárek. Kolik korun za něj zaplatil, jestliže oběma chlapcům zbyla nakonec stejná částka peněz?

4) Babička upekla pekáč buchet. Bylo jich 36. Pavel jich snědl jednu šestinu. Potom přišel Jakub a snědl jednu pětinu zbylých buchet. Nakonec přišla Jana a snědla jednu čtvrtinu ze zbytku. Kolik buchet snědl každý a kolik jich zůstalo na pekáči?

5) Je právě 8 hodin 58 minut. Vlak odjíždí v 11 hodin 12 minut a do cílové stanice pojede 2 hodiny 45 minut.

a) Kolik času zbývá do odjezdu vlaku?
b) Jaká je vzdálenost výchozí a cílové stanice, jede-li vlak rychlostí 60 km za hodinu?

6) Do prázdných políček na obrázku napište čísla, pro která platí podmínka, že součet dv sousedních čísel se rovná číslu v políčku nad nimi.

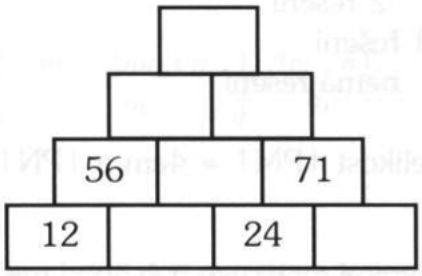

7) Máme papírovou čtvrtku o rozměrech 16 cm a 10 cm. Ve všech rozích odstřihneme čtvereč 2 x 2 cm a složíme krabičku (bez víčka)

a) Kolik kostiček o hraně 1 cm lze složit (těsně) do této krabičky?

b) Kolik centimetrů čtverečních barevného papíru je třeba na polepení krabičky zvenku?

8) Narýsuj čtverec **EFGH** se stranou délky 5 cm. Narýsuj úsečky **EG** a **FH** a označ písmene **S** jejich průsečík. Narýsuj přímku **p** rovnoběžnou s přímkou **EF** a procházející bodem **S**. J průsečíky se stranami čtverce označ **A**, **B**.
Narýsuj kružnice **k(S; r = | AS |)** a **l(S; r = | ES |)**. Mají kružnice **k** a **l** společný bod?

ŘEŠENÍ

1) Do výrazu **208 - 4 : 2 + 2** doplň třemi různými způsoby závorky a vypočti hodnoty vzniklý výrazů.

(208 - 4) : 2 + 2 = 204 : 2 + 2 = 102 + 2 = 104
(208 - 4 : 2) + 2 = (208 - 2) + 2 = 206 + 2 = 208
208 - (4 : 2) + 2 = 208 - 2 + 2 = 208
208 - (4 : 2 + 2) = 208 - (2 + 2) = 208 - 4 = 204
208 - 4 : (2 + 2) = 208 - 4 : 4 = 208 - 1 = 207 *(úloha je za 6 bodů)*

2) Doplňte řady čísel, které jsou tvořeny podle určité vlastnosti:
a) 5; 6; 10; 12; 15; 18; **20** ; **24** ; **25** ; 30 ; 30 (5; 10; 15; 20; 25; 30; 6; 12; 18; 24; 30;
b) 5; 7; 10; 14; 19; **25** ; **32** ; **40** ; (5 + 2 = 7; 7 + 3 = 10; 10 + 4 = 14; 14 + 5 = 19..
c) 2; 3; 6; 4; 5; 20; 6; **7** ; **42** ; **8** ; (2 . 3 = 6; 4. 5 = 20; 6 . 7 = 42; 8 . 9 = 72; .)
(úloha je za 6 bodů

3) Karel měl před vánoci 180 Kč, Jiří 156 Kč. Potom si Karel od Jiřího vypůjčil 62 Kč a vydal první dárek 156 Kč a za druhý dárek 48 Kč. Jiří koupil jen jeden dárek. Kolik korun za zaplatil, jestliže oběma chlapcům zbyla nakonec stejná částka peněz?

Řešení:

Karel měl	**180 + 62 = 242 Kč**
Za dárky zaplatil	***156 + 48 = 204 Kč***
Zbylo mu	**242 - 204 = 38 Kč**
Jiří měl	**156 - 62 = 94 Kč**
Zbylo mu	**38 Kč**
Za dárek zaplatil	**94 - 38 =56 Kč**

Jiří zaplatil za dárek 56 Kč. (úloha je za 6 bodů)

4) Babička upekla pekáč buchet. Bylo jich 36. Pavel jich snědl jednu šestinu. Potom přišel Jak a snědl jednu pětinu zbylých buchet. Nakonec přišla Jana a snědla jednu čtvrtinu ze zbytku. Ko buchet snědl každý a kolik jich zůstalo na pekáči?

Řešení:

Pavel snědl	**36 : 6 = 6 buchet**
Zbylo	**36 - 6 = 30 buchet**
Jakub snědl	**30 : 5 = 6 buchet**
Zbylo	**30 - 6 = 24 buchet**
Jana snědla	**24 : 4 = 6 buchet**
Zbylo	**24 - 6 = 18 buchet**

Každý snědl 6 buchet, na pekáči zbylo 18 buchet. (úloha je za 6 bodů)

5) Je právě 8 hodin 58 minut. Vlak odjíždí v 11 hodin 12 minut a do cílové stanice pojede 2 hodiny 45 minut.

a) Kolik času zbývá do odjezdu vlaku?

b) Jaká je vzdálenost výchozí a cílové stanice, jede-li vlak rychlostí 60 km za hodinu?

Řešení:

a) 11 hod 12 min - 8 hod 58 min = 10 hod 72 min - 8 hod 58 min = 2 hod 14 min

Do odjezdu vlaku zbývají 2 hod 14 min.

b) rychlost: 60 km za hodinu to je 60 km za 60 min

čili za 1 min ujede 1 km

doba jízdy: 2 hod 45 min = 165 min

za 165 min ujede 165 km.

Vzdálenost výchozí a cílové stanice je 165 km. *(úloha je za 6 bodů)*

6) Do prázdných políček na obrázku napište čísla, pro která platí podmínka, že součet dvou sousedních čísel se rovná číslu v políčku nad nimi.

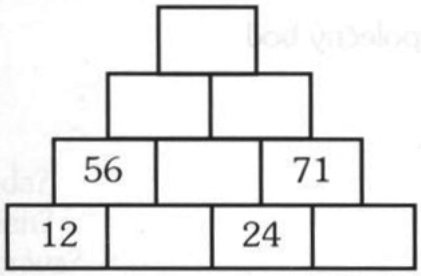

56 - 12 = 44; 71 - 24 = 47; 44 + 24 = 68; 56 + 68 = 124; 68 + 71 = 139; 124 + 139 = 263

(úloha je za 4 body)

7) Máme papírovou čtvrtku o rozměrech 16 cm a 10 cm. Ve všech rozích odstřihneme čtverečky 2 x 2 cm a složíme krabičku (bez víčka) a) Kolik kostiček o hraně 1 cm lze složit (těsně) do této krabičky?

b) Kolik centimetrů čtverečních barevného papíru je třeba na polepení krabičky zvenku?

Řešení:

Rozměry krabičky:
délka x = 16 – (2 . 2) = 16 – 4 = 12 cm
šířka y = 10 - (2 . 2) = 10 - 4 = 6 cm
výška = 2 cm

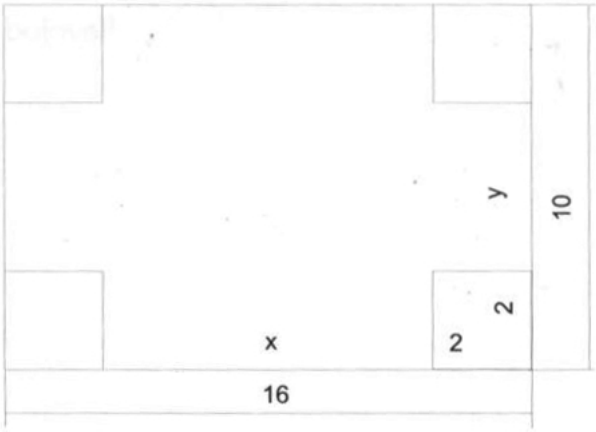

a) *12 . 6 . 2 = 12 . 12 = 144*
Do krabičky se vejde 144 kostiček

b) *původní plocha čtvrtky:* $16 \cdot 10 = 160\ cm^2$
odstřihli jsme: $4 \cdot (2 \cdot 2) = 16\ cm^2$
zbylo: $160 - 16 = 144\ cm^2$

Na polepení krabičky potřebujeme 144 cm² barevného papíru

(úloha je za 8 bodů)

8) Narýsuj čtverec **EFGH** se stranou délky 5 cm. Narýsuj úsečky **EG** a **FH** a označ písmenem **S** jejich průsečík. Narýsuj přímku **p** rovnoběžnou s přímkou **EF** a procházející bodem **S**. Její průsečíky se stranami čtverce označ **A**, **B**.
Narýsuj kružnice **k (S; r = | AS |)** a **l (S; r = | ES |)**.
Mají kružnice **k** a **l** společný bod?

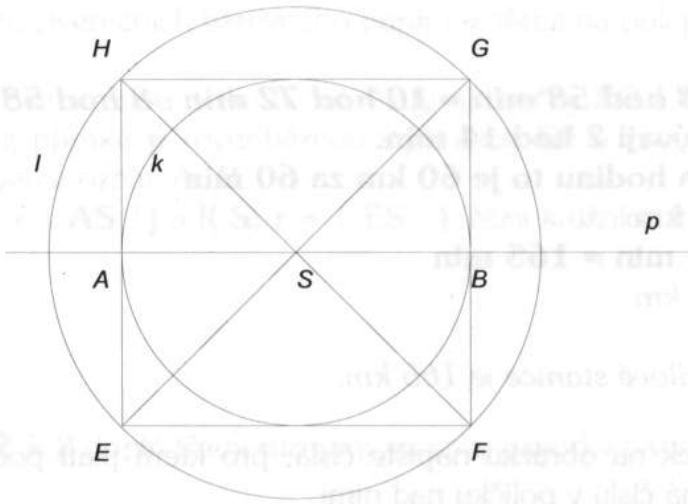

Kružnice k a l nemají společný bod.

TÉMATA MATURITNÍCH PRACÍ

1. O lidské hlouposti a jejím opaku.
   „Není moudrý ten, kdo ví mnoho, ale ten, kdo ví, čeho je třeba!"
   kritika

2. Povídka na téma „Marný boj proti času"
   povídka

3. Čipový ovládací systém - budoucnost lidstva?
   úvaha

4. Příslušník národnostní, etnické či společenské menšiny či jiných skupin obyvatelstva hodných zvláštní pozornosti si stěžuje na své postavení ve společnosti.

   dopis s prvky úvahy

   Hanuš Hachenburg narodil se 12.7.1929,
   zahynul 10. - 12.7.1944

   Otazníky s odpovědí

   K čemu je lidstvu krásná věda?
   K čemu je krása krásných žen?
   K čemu je svět, když není práva?
   K čemu je slunce, když není den?

   K čemu je Bůh?
   Snad aby trestal?
   Či aby lidstvo lepší bylo?
   Či snad jsme zvíře, které trpí pod jhem svých citů, aby hnilo?

   K čemu je život, když živí trpí?
   proč je zas svět jen velký val?
   Věz synu, vše je tady proto, bys mužem byl. A bojoval!

ČKD Kutná Hora, a.s.

„Úroveň školy se hodnotí podle úspěšnosti absolventů." Jedním z nejdůležitějšíc kritérií při hodnocení úspěšnosti školy je úspěšnost jejich absolventů. Jako personalista ČKI Kutná Hora, a.s. jsem zaznamenal školy úspěšné i neúspěšné. O kutnohorském gymnáziu s mohu zmiňovat jako o tom úspěšnějším. I ve strojírenském podniku, kde to mají na začátk absolventi netechnických škol daleko obtížnější, našlo uplatnění mnoho absolventů kutnohorskéh gymnázia. Mezi ty, kteří významnou mírou ovlivňují dění ve společnosti, patří např. Ing. Radan Štočková, která zastává funkci vedoucí oddělení Controlling, Mgr. Štěpánka Janálová působí v společnosti jako právník. Alice Vilímová pracuje na obchodním oddělení a má na staros nejvýznamnější obchodní partnery společnosti. Na pozici sekretářky vedení našla uplatnění dal absolventka kutnohorského gymnázia Markéta Hubalová. Do programu absolventského program v ČKD Kutná Hora, a.s. nastupuje každým rokem alespoň deset čerstvých absolventů středních vysokých škol. Bude mi potěšením, když noví absolventi kutnohorského gymnázia navážín svoje úspěšné předchůdce. Výhodu mají především ti, co se už po dobu studia zajímali o možnos uplatnění v ČKD Kutná Hora, a.s., spolupracovali s námi formou prázdninových brigád, odborný stáží nebo jsme jim vedli semestrální a závěrečné práce. Ti, kteří s námi během dalšího stud konzultovali svoji specializaci, jsou pak při hledání zaměstnání nejúspěšnější. Se student spolupracují naši personalisté PhDr. Jindřiška Kozlíková - vedoucí oddělení vzdělávání - a Ji Skýva - lidské zdroje.

Doporučuji Vám také návštěvu webových stránek společnosti www.ckdkh.cz.

Jiří Skýv
ČKD Kutná Hora, a.

Třída	Počet	Z toho hodnocení				Průměrný prospěch	Absence celkem	Třídní učitel
		V	P	5	N			
C1A	30	3	27	-	-	2.013	60.76	Mgr. Roman Bartoníček
C1B	32	2	29	1	-	1.959	70.12	PhDr. Drahomíra Nováková
C2A	32	3	27	2	-	1.892	64.53	Mgr. Eva Růžičková
C2B	32	5	26	-	1	1.766	59.93	Mgr. Jiří Němeček
C3A	24	2	22	-	-	2.101	116.25	RNDr. Jana Příhodová
C3B	28	4	23	-	1	2.100	75.75	Mgr. Petr Němeček
C3C	29	4	25	-	-	1.876	102.79	RNDr. Jana Randíková
C4A	30	3	27	-	-	2.149	51.33	Mgr. Petr Novotný
C4B	29	2	26	1	-	2.245	43.27	Mgr. Václav Šorčík
V1A	29	13	16	-	-	1.580	54.31	PaedDr. Jiří Posselt
V2A	30	17	13	-	-	1.522	55.50	Mgr. Irena Čepková
V3A	30	22	8	-	-	1.360	45.23	Mgr. Jaroslava Šorčíková
V4A	30	8	22	-	-	1.850	50.16	Mgr. Martin Melcer
V5A	30	6	23	-	1	1.846	67.20	Mgr. Vít Rakušan
V6A	29	5	24	-	-	1.971	78.89	Mgr. Marie Roudná
V7A	24	5	19	-	-	1.840	57.54	Mgr. Dana Vepřková
V7B	25	3	22	-	-	2.208	88.36	Mgr. Vanda Vančurová
V8A	21	5	16	-	-	1.864	54.61	Mgr. Vladimír Císař
V8B	23	5	18	-	-	1.953	53.26	Mgr. Zbyněk Rudolf
CELKEM	**537**	**117**	**413**	**4**	**3**	**1.893**	**65.37**	

Legenda
V - prospěl s vyznamenáním
P - prospěl
5 - neprospěl
N - neklasifikován

UČEBNÍ PLÁNY

PRO OSMILETÉ A ČTYŘLETÉ STUDIUM 2003 - 2004

Víceleté i čtyřleté studium	Prima	Sekunda	Tercie	Kvarta	Kvinta I. ročník	Sexta II. ročník	Septima III. ročník	Oktáva IV. ročník	Celkový počet hodin (víceleté/ čtyřleté)
Český jazyk	5	4	4	4	3	3	4	3	30/11
Anglický jazyk[1]	4/4	4/4	5/5	4/4	4/4	3/3	4/4	4/4	32/15
Německý, nebo francouzský jazyk [1]	0	0	0	4/4	4/4	4/4	3/3	4/4	19/15
Občanská výchova, ZSV	1	1	1	1	1	1	2	2	10/6
Dějepis	2	2	2	2	2	2	2	2	16/8
Zeměpis	2	2	2	2	2	2	0	0	12/4
Matematika	5	6	5	3	4	4	4	3	34/15
Fyzika	2	2	2	2	2	2	2	2	16/8
Chemie	0	2	2	2	2	2	2	1	13/7
Biologie	2	2	2	2	2	2	2	2	16/8
Informatika [1]	2/2	0	2/2	1/1	1/1	2/2	0	0	8/3
Estetická výchova[2] -hudeb./výtv.	3	3	2	2	2/2	2/2	0	0	14/4
Tělesná výchova	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	16/8
Volit. předmět 1	0	0	0	0	0	0	2	2	4/4
Volit. předmět 2	0	0	0	0	0	0	2	2	4/4
Volit. předmět 3	0	0	0	0	0	0	0	2	2/2
Celkem	30	30	31	31	31	31	31	31	

1/ Třídy se dělí na skupiny podle stupně pokročilosti
2/ Od kvinty si studenti volí mezi hudební a výtvarnou výchovou

VOLITELNÉ PŘEDMĚTY
PRO ŠKOLNÍ ROK 2003-2004

4. ročník

Název volitelného předmětu	Počet skupin
Literární seminář	2
Konverzace v anglickém jazyce	5
Konverzace ve francouzském jazyce	1
Konverzace v německém jazyce	2
Společenskovědní seminář	2
Seminář z dějepisu	2
Seminář ze zeměpisu	2
Deskriptivní geometrie	1
Seminář a cvičení z matematiky	3
Seminář a cvičení z fyziky	1
Seminář z chemie	2
Seminář z biologie	2
Programování	1

3. ročník

Literární seminář	1
Konverzace v anglickém jazyce	3
Konverzace ve francouzském jazyce	1
Konverzace v německém jazyce	2
Společenskovědní seminář	1
Seminář z dějepisu	1
Deskriptivní geometrie	1
Seminář a cvičení z matematiky	2
Seminář a cvičení z fyziky	1
Seminář z chemie	1
Seminář z biologie	2

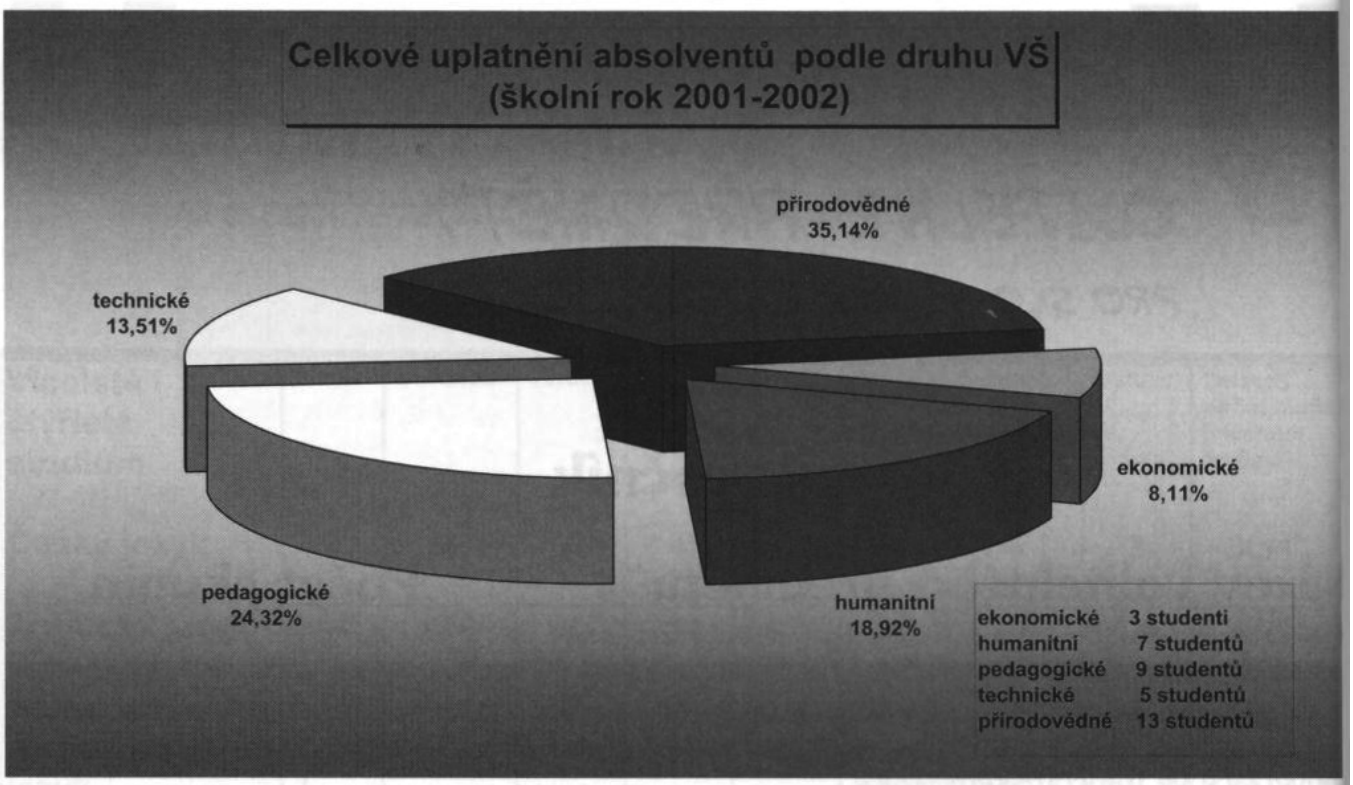
Celkové uplatnění absolventů podle druhu VŠ
(školní rok 2001-2002)
přírodovědné
35,14%
technické
13,51%
ekonomické
8,11%
pedagogické
24,32%
humanitní
18,92%
ekonomické 3 studenti
humanitní 7 studentů
pedagogické 9 studentů
technické 5 studentů
přírodovědné 13 studentů

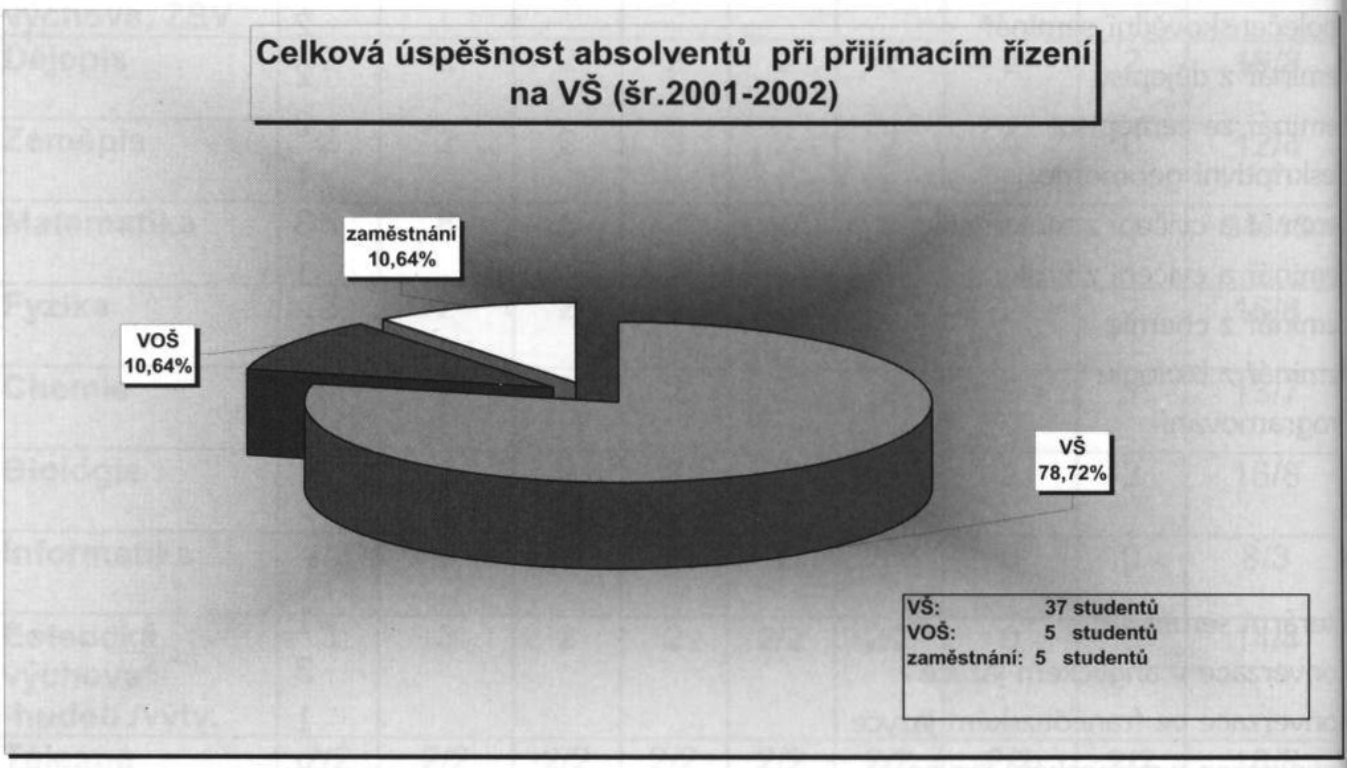
Celková úspěšnost absolventů při přijímacím řízení
na VŠ (šr.2001-2002)
zaměstnání
10,64%
VOŠ
10,64%
VŠ
78,72%
VŠ: 37 studentů
VOŠ: 5 studentů
zaměstnání: 5 studentů

ÚSPĚCHY V SOUTĚŽÍCH A OLYMPIÁDÁCH

Náš zřizovatel uveřejnil na svých webových stránkách přehled vítězů oblastních (krajských) kol soutěží a olympiád. Ze všech škol Středočeského kraje jsme zde zastoupeni nejčastěji. V následujícím seznamu najdete jména celkem 6 krajských vítězů a dva vítěze kola celostátního. Neméně cenná jsou i umístění dalších soutěžících. Všem níže jmenovaným studentům gratuluji a za vzornou reprezentaci uděluji pochvalu ředitele školy. *Vladislav Slavíček*

Matematika

• MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

1. místo v okresním kole (kategorie Z9): Michal Láznička (V4A)
6. místo v okresním kole (kategorie Z6): Lucie Vyskočilová (V1A) - úspěšná řešitelka
8. místo v krajském kole (kategorie A): Jan Váňa (C3A) - úspěšný řešitel

• PYTHAGORIÁDA:

3. místo v okresním kole: Lukáš Med (V1A) 6. ročník
2. místo v okresním kole: Kateřina Novotná (V2A) 7. ročník

• KLOKAN

2. místo v okresním kole: Jan Chval (V2A) - kategorie Benjamín
3. místo v okresním kole: Eliška Kafková (V2A) - kategorie Benjamín

Český jazyk

• OLYMPIÁDA Z ČESKÉHO JAZYKA

1. místo v okresním kole: Barbora Kořistková (V3A)

• RECITACE

2. místo v okresním kole: Lucie Dřevíkovská (V4A)

Anglický jazyk

• OLYMPIÁDA V ANGLICKÉM JAZYCE

1. místo v okresním, krajském i celostátním kole: Václav Mlčoch (C2A) - 3. kategorie
4. místo v krajském kole: Barbora Kořistková (V3A) - 2. kategorie
1. místo v okresním kole: Jan Liška (V2A) - 1. kategorie
3. místo v okresním kole: Kryštof Semelka (V2A) - 1. kategorie

Německý jazyk

• OLYMPIÁDA V NĚMECKÉM JAZYCE

2. místo v okresním kole: Martin Zvejška (V7A)
3. místo v okresním kole: Martin Obešlo (V7A)

• KONVERZAČNÍ SOUTĚŽ V NĚMECKÉM JAZYCE

Lenka Prchalová (V7A) vyhrála stipendium na třítýdenní studijní pobyt v Německu

Francouzský jazyk

• OLYMPIÁDA VE FRANCOUZSKÉM JAZYCE

1. místo v krajském kole: Lucie Zadražilová (V7B) - 1. kategorie
1. místo v krajském kole: Andrea Vojtová (C3C) - 2. kategorie

3. místo v krajském kole: Helena Švarcová (C3C) - 2. kategorie
6. místo v krajském kole: Veronika Skřivanová (V7B) - 1. kategorie

Fyzika

• FYZIKÁLNÍ OLYMPIÁDA

1. místo v okresním kole: Milan Hála (V4A) - kategorie E
2. místo v okresním kole: Michal Láznička (V4A) - kategorie E
3. místo v okresním kole: Adam Liška (V4A) - kategorie E
4. místo v okresním kole: Anna Šuláková (V4A) - kategorie E
1. místo v okresním kole: Kristina Labudová (V3A) - kategorie F
3. místo v okresním kole: Evženie Nepovímová (V3A) - kategorie F

Chemie

• OLYMPIÁDA Z CHEMIE

1. místo v krajském kole: Adam Liška (V4A) - kategorie D
2. místo v krajském kole: Krištof Semelka (V2A) - kategorie D
5. místo v krajském kole: Martin Holan (V7B) - kategorie A
5. místo v krajském kole: Martin Holan (V7B) - kategorie B

Dějepis

• DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA

1. místo v okresním kole: Iva Nováková (V4A)
2. místo v okresním kole: Žaneta Snížková (V4A)
3. místo v okresním kole: Miroslav Šibrava (V4A)

• NÁROD SE UBRÁNIL

Družstvo Gymnázia J. Ortena se umístilo na 2. místě - Lenka Prchalová, Ladislav Šorčík (V7A) , Martin Holan, Petr Skřivánek (V7B),

Základy společenských věd

• LITERÁRNÍ SOUTĚŽ: JEDEN SVĚT

2. místo: Lada Tvrdíková (C3B)

Tělesná výchova

1. místo v okresní volejbalové soutěži dívek, postup do krajského kola Markéta Brabcová Lenka Stoupová (C3C), Lucie Bělinová, Petra Sedláková (C1B), Radka Veselá, Pavlína Beranová (C4A), Marcela Hyhlíková (C2A), Marie Peroutková (V8A)
1. místo v okresní basketbalové soutěži dívek, postup do krajského kola Lucie Hušpauerová Michaela Roušalová, Lucie Pichlová, Petra Janečková (C3B), Martina Červenková (C4A) Iva Urbanová (C1B), Barbora Matulová (V5A), Veronika Skřivanová (V7B), Klára Doležalová (C3A)
2. místo v okresní volejbalové soutěži chlapců Zbyněk Parkán (C2B), Jan Váňa (C3A), Jiří Váňa (C4A), Aleš Beránek (C3B), Robert Budaj (V7A), Petr Flachs, Jaroslav Petřík (C3B), Martin Prudký (C1A)
3. místo v okresní basketbalové soutěži chlapců Jan Málek (C2A), Ladislav Vávra (C4B) Zdeněk Kulhavý, Jakub Gottfried (C1A), Jan Kruliš, Filip Thieme (V6A), Martin Obešlo Robert Budaj (V7A), Aleš Beránek (C3B), Petr Fanta (V8B)
3. místo v okresní atletické soutěži chlapců Martin Obešlo, Robert Budaj, Zdeněk Tvrdý (V7A), Jan Málek, Jiří Faltýn (C2A), Aleš Beránek, Petr Flachs (C3B), Jakub Mužiček (C4A

SOČ

1. místo v okresním kole: Martin Klimpar (V8A) - obor 10 - ELEKTRONICKÁ BURZA
1. místo v okresním kole: Petra Šimůnková (V8A) - obor 06 - PÉČE O ZUBY a 1. místo v celostátním kole
3. místo v okresním kole: Zdena Bělohlávková (C4B) - obor 15 - MEZINÁRODNÍ BIENÁLE INTERPRETAČNÍ SOUTĚŽE V KUTNÉ HOŘE

Krajská a celostátní kola

Václav Mlčoch - vítěz krajského a celostátního kola olympiády v Aj
Lucie Zadražilová - vítězka krajského kola konverzace ve francouzském jazyce (1. kategorie)
Andrea Vojtová - vítězka krajského kola konverzace ve francouzském jazyce (2. kategorie)
Adam Liška - vítěz krajského kola olympiády v chemii
Petra Šimůnková - vítězka krajského a celostátního kola soutěže Středoškolské odborné činnosti
Martin Klimpar - vítěz krajského kola soutěže Středoškolské odborné činnosti

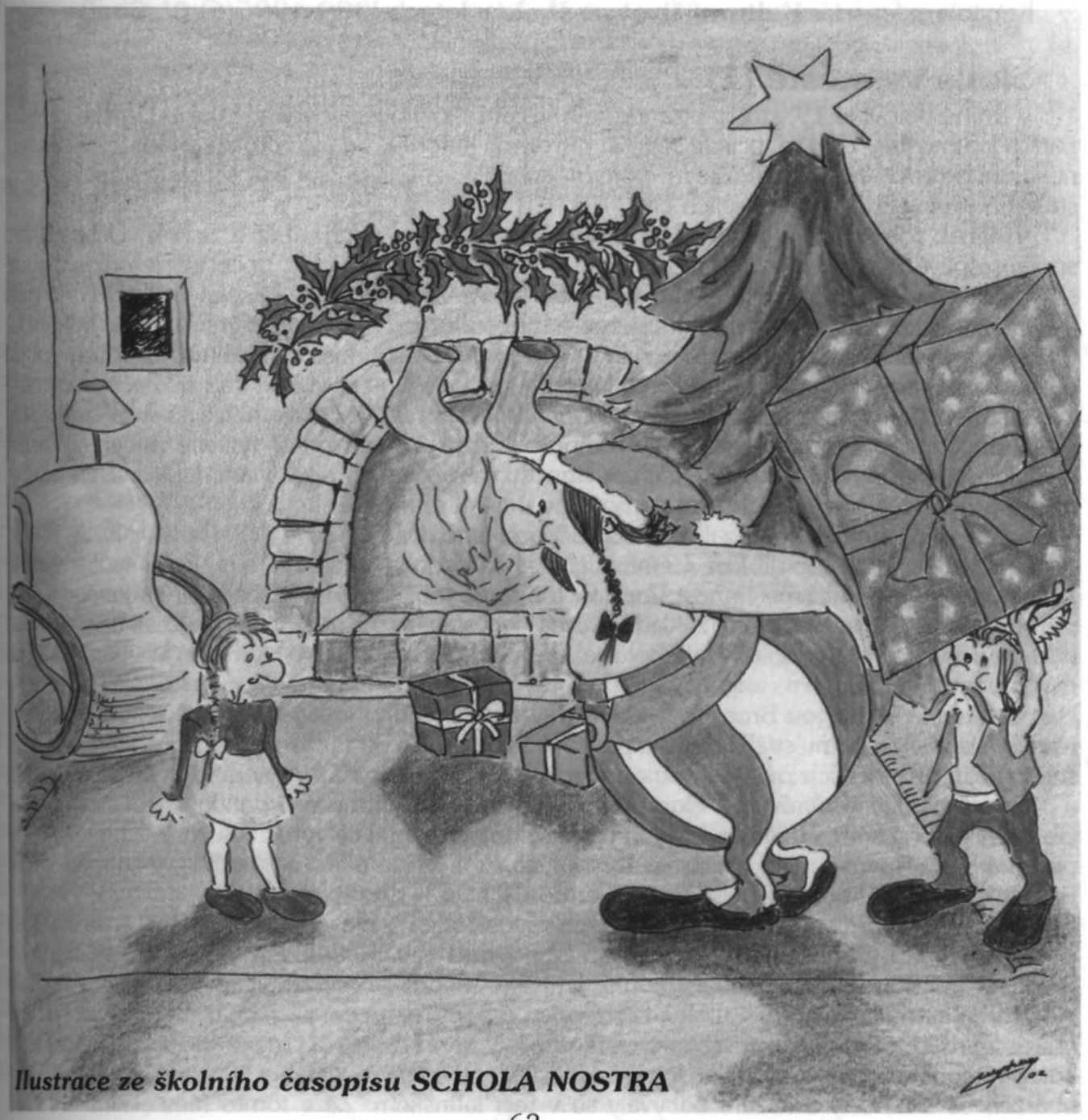

Ilustrace ze školního časopisu SCHOLA NOSTRA

KUTNOHORSKÉ GYMNASIUM

I v tomto roce pokračujeme v publikování dosud nevydaného materiálu o kutnohorském školství. Uveřejňujeme pátou a šestou kapitolu.

Kapitola první: **Vzdělání v Kutné Hoře na prahu nového věku (H. Štroblová)**
Kapitola druhá: **Věk jezuitů (H. Štroblová)**
Kapitola třetí: **Mezi gymnasiem a reálkou (H. Štroblová)**
Kapitola čtvrtá: **Reálná škola (1857-1914) (A. Šimůnková)**
Kapitola pátá: **Reálná škola, reálné gymnázium 1914-1945 (D. Vepřková)**
Kapitola šestá: **Škola ve městě (1 a 2) H. Štroblová**
Kapitola sedmá: **Směřování k socialistické škole - léta 1945-1953 (H. Štroblová)**
Kapitola osmá: **Od jedenáctiletky ke gymnasiu (K. Pázler, R. Šťastný)**
Kapitola devátá: **Léta 1976 - 1989 (R. Šťastný, D. Vepřková)**
Kapitola desátá: **První polistopadová léta-1989-1995 (V. Slavíček, D. Vepřková)**
Kapitola jedenáctá: **Kulturní život na škole v letech 1989-1995(6) (V. Císař)**

Škola ve městě (1)

V druhé polovině 19. století byla vážnost střední školy obecně velmi vysoká. Úcta ke vzdělání patřila k atmosféře doby a učitelé se těšili přirozené autoritě. Ta byla prohlubována ještě i skutečností, že po roce 1867, kdy ústavní poměry dovolily vznik řady spolků, sdružení a společenství stáli právě učitelé nezřídka v jejich čele.

Nejinak tomu bylo v Kutné Hoře, kde učitele reálky nacházíme v Sokole, Ochotnickém spolku, Zpěváckém spolku Tyl, Budči kutnohorské a pod... Nejvyšší počet profesorů kutnohorské reálky se však angažoval v Archeologickém sboru Vocel. Ten byl založen v roce 1877 a vytkl si nesnadný úkol, totiž záchranu kutnohorských historických památek. U zrodu spolku stál především ředitel reálky J. Zach a je třeba říci, že právě v této osobnosti se ideálním způsobem spojila autorita učitele, později ředitele školy, s láskou a odpovědností k místu, kde žil. Zacha k zájmu o kutnohorské památky vedlo již jeho vzdělání, neboť na pražské polytechnice studoval stavitelství. V dokončení školy mu sice zabránily rodinné starosti, ale původně vytčené zaměření vlastně nikdy docela neopustil a vedle školních povinností se zabýval i projektováním. Dodnes zůstala by mírně přestavěná budova tzv staré nemocnice a některé měšťanské domy..

Spolu se Zachem stáli při založení sboru Vocel jeho dva kolegové J. J. Řehák a Fr. A. Slavík o pět let později se připojil Em. Leminger, s jehož osobou se na dlouhou dobu spolek vlastně ztotožnil. Pokud přehlížíme činnost Vocela v tomto období, zaujme každého šíře zájmu-od tvorby sbírkového fondu, tedy vlastně základu muzea, k výstavám v Kutné Hoře či účasti na pražských národopisných výstavách, až k vrcholu jeho činnosti, tedy opravě významných památkových monumentů. Sám Zach se angažoval při přípravě oprav Kamenného domu a kostela P. Marie na Náměti (spolu s kolegou Branišem). Samozřejmě nelze pominout jeho příspěvek při organizaci rozsáhlé opravy chrámu sv. Barbory a přestavbě Vlašského dvora.. Své poznatky, které získal při studiu dějin historických památek Kutné Hory, publikoval zejména v Památkách archeologických a připravoval Dějiny a místopis Hory Kutné, leč práci nad více méně dokončeným dílem překazila nemilosrdná smrt. Řada Zachových prací se objevuje také ve výročních zprávách školy, které pod názvem „Roční zpráva c.k. vyšších reálných škol v Kutné Hoře." vycházely od roku 1876. První číslo uvedl téměř symbolicky, článkem o dějinách kutnohorských škol..

Osnova učební gymnasií jezuitských byla všude stejná a dle „ratio studiorum" směřovala od počátku jedině k tomu, aby se žáci jazyku latinskému naučili. Student na školách starého řádu tovaryšstva Ježíšova žil takřka v atmosféře latinské. V latinské řeči byl vyučován, nejvíce ve škole vyslýchán, četné byla latinské úlohy, kompozice o poesii a prose: již záhy byl k tomu veden, aby mluvil latinsky a měl k tomu veškerou příležitost. Latinské byly společné modlitby, které žáci v kostele nebo ve škole dle pořádku konali, latinská byla kniha modlitební, jež každý ku své potřebě obdržel, ba i exhorty a kázání odbývaly se v řeči latinském. Že v tomto řádu „latinském" řeč

mateřská pěstována nebyla, vysvítá již z řečeného: avšak ještě patrnější jest to tím, že bylo řádu pravidlem, do jedné koleje muže z rozličných zemí usazovati, kteří ani řeči národní neznali... J. Zach: Paměti o školách v král.horním městě Hoře Kutné.

Tyto roční zprávy se staly pro učitele reálky významnou možností publikovat své drobnější práce a nutno poznamenat, že řada z nich dosáhla velmi slušné úrovně tehdejšího vědeckého poznání. Vedle prací z pedagogiky, matematiky či fyziky, které samozřejmě doba překonala rychleji, jsou články z oboru historie dodnes vyhledávané zájemci o dějiny Kutné Hory. Pozoruhodné jsou opět především práce Zachovy, ale cenné poznatky přinášeli i další členové sboru, jako např. J. J. Řehák a J. Braniš (Kostel nejsv. Trojice (1879), Chrám Matky Boží na Náměti (1882), Umění řezbářské v Kutné Hoře (1884). Zvlášť velkou pozornost věnovali v závěru osmdesátých let chrámu sv. Barbory a zachovali tak četné poznatky o tom, jak katedrála vypadala před puristickou renovací. V této souvislosti je možno konstatovat, že práce učitelů položily základ uměleckovědného poznání kutnohorských památek a přesáhly tak mnohonásobně úzký prostor školy.. Zájem o historii města a zároveň využití těchto znalosti i v jiných oborech je charakteristické i pro následující generaci profesorů reálky. Tak např, v roce 1911 vyšla studie A.Šebánka nazvaná Příspěvek k otázce cizího vlivu na český jazyk. Autor v ní využil své znalosti kutnohorské hornické terminologie, aby demonstroval specifický vývoj jazyka. Připojený hornický slovníček je prakticky prvním novodobým uchopením této důležité problematiky pro Kutnou Horu. V příloze stejné roční zprávy se pak objevila mimořádně důležitá studie Otakara Hejnice o Hrádku. Profesor Hejnic učil na kutnohorské reálce v letech 1891-1904 a je typickým příkladem vnímavého člověka, který podlehne atmosféře historického města. Hejnic totiž nebyl vůbec školeným historikem, naopak učil matematiku a deskriptivní geometrii. Historií se sice začal zaobírat již za pobytu v Táboře, nicméně až Kutná Hora z něho udělala znamenitého historika, za jehož bibliografii by se nemusel stydět žádný vědec s profesionálním školením. Jeho Listář k dějinám školství kutnohorského pak splňuje i poměrně náročná kritéria ediční práce. Veřejná činnost profesorů kutnohorské reálky tvoří důstojnou kapitolu v dějinách kutnohorské společnosti před 1. světovou válkou. V atmosféře města, které společenskou a kulturní činnnost oceňovala, dodávalo toto působení škole důstojnost a bylo nesporně kladným příkladem studentům.

Helena Štroblová

Reálná škola, reálné gymnázium 1914-1945

Přesně za měsíc od atentátu na následníka trůnu Františka Ferdinanda d´Este císař František Josef I. v památném manifestu „Mým národům" vyhlásil Srbsku válku. Do konfliktu postupně zasáhlo 28 států, na frontu bylo povoláno 70 milionů vojáků. Začala I. světová válka. Dne 26. července 1914 v časných ranních hodinách přišla do Kutné Hory zpráva o částečné mobilizaci. Odvody probíhaly v Lorci a v Řemeslnické besedě čp. 16. Poznamenaly tyto válečné události dění na zdejší c.k. reálce? Školní rok 1914-15 byl zahájen až 18. září a hned následující den začala pravidelná výuka. Ředitelem školy byl prof. J. Mazal,profesorský sbor měl kolem 30 členů. Během válečných let se stav sboru měnil, někteří profesoři byli povoláni do výkonu vojenské služby. Na jejich místa nastoupili suplující učitelé. Počet žáků na škole se pohyboval kolem 300. I během čtyř válečných let byly tedy v jednotlivých ročnících otevřeny paralelní třídy. Konkrétní náplň jednotlivých předmětů byla dána osnovami z roku 1909, celkový týdenní počet hodin v jednotlivých třídách se pohyboval mezi 34-28 hodinami v nižších ročnících. Nejvyšší počty hodin týdně byly věnovány českému a německému jazyku,od 2. třídy i jazyku francouzskému. I nadále zůstal zachován poměrně velký počet hodin věnovaný výuce geometrie a rýsování. Trvale se dvě hodiny týdně vyučovalo náboženství. Dvě hodiny týdně se na zdejší škole vyučovalo i nepovinným předmětům - mezi ně patřilo například modelování, zpěv, těsnopis, fyzikální a chemická cvičení. Pravidelná výuka byla přerušena koncem října, kdy byla budova školy zabrána k vojenským účelům. Nejdříve zde byli ubytováni vojenští nováčci, později tu byla umístěna filiálka vojenské záložní nemocnice. Ještě do konce října se v budově konala předčasná maturitní zkouška několika studentů, kteří museli nastoupit vojenskou službu. V následujících válečných letech byly tyto předčasné maturitní zkoušky konány ještě několikrát. Válka totiž nepostihla „pouze" dospělé. Od roku 1915 byli do výkonu vojenské služby voláni i studenti z VI.a VII. ročníku. I přesto, že škola neměla budovu, ředitelství rozhodlo, že výuka bude pokračovat,a hledaly se náhradní prostory. Již počátkem listopadu bylo vyučování obnoveno a to v místnostech dívčí obecné a měšťanské školy ve Vlašském dvoře. Výuka byla však poznamenána určitými redukcemi. Byla upravena délka vyučovací hodiny na 45 minut, vyučovalo se od 8 hodin ráno do 12,30 odpoledne. Zpočát-

ku se vůbec nevyučovala tělesná výchova - chyběla tělocvična, v zimě pak byla nahrazena vycházkami a pochody. V VII. ročníku byly hodiny kreslení omezeny na dvě hodiny týdně, redukci postihla i další předměty - hlavně český a německý jazyk v VI. a VII. třídě na dvě hodiny týdně. Školní bohoslužby probíhaly v kostele sv. Jakuba. Život školy se tedy přizpůsobil novým podmínkám. Součástí výuky se stal nový předmět - příprava k vojenské výchově. Od roku 1915 byl opět zaveden tělocvik, při jehož hodinách zaznívaly pouze německé povely. I úlohy v ostatních předmětech měly nepřímo vzbudit větší „lásku" k císařské rodině. Například při hodinách stylistiky se zpracovávaly životopisy členů císařské rodiny, při zpěvu se často zpívala rakouská hymna. Na profesory i studenty hodně doléhala cenzura. Během roku 1915 postupně mizely české noviny, byla provedena revize zdejší učitelské a studentské knihovny - úplně byly odstraněny spisy A. Jiráska, proběhla i revize zpěvníků. V následujícím roce byly na školu poslány nové učebnice, odkud zcela zmizely české články. Vše protirakouské bylo trestáno. O tom se mohli na vlastní „kůži" přesvědčit studenti IV. třídy, když jim byl jejich profesorem zabaven lístek se „ závažným obsahem. Studenti byli zatčeni, souzeni v Terezíně a osvobozeni. Státní návladní se ale proti rozsudku odvolal, a tak jeden student zůstal i nadále ve vazbě, ostatní byli vyšetřováni na svobodě (asi se sluší podotknout, že tento „horlivý" profesor byl po válce propuštěn). Atmosféra ve škole byla poněkud tíživá. V srpnu 1915 byla budova školy vojskem vrácena, od září mohlo tedy začít pravidelné vyučování. V září 1915 také končí záznamy ve školní kronice. O dalším životě školy se tedy dovídáme až z dodatečných záznamů (kronika byla opět vedena od roku 1919) nebo z kroniky města Kutné Hory. V průběhu následujících dvou let muselo ředitelství školy ještě jednou hledat náhradní prostory, budova byla opět zabrána pro potřeby vojska. V těchto letech výuka probíhala podle platných osnov z roku 1909, výuka tělesné výchovy probíhala podle nových osnov z roku 1911. Veliké pozornosti u studentů se těšily školní hry. Hrálo se za příznivého počasí vždy v úterý a pátek odpoledne nejméně dvě hodiny týdně.Studenti IV.-VII. třídy měli velice v oblibě tenis, na kurtech trávili celkem 34 hodin týdně. Na podzim a na jaře se konaly tzv. polní hry, účast byla dobrovolná a studenti se mimo jiné učili signalizaci pomocí praporků a světla. Školní rok 1918-19 byl zahájen ve vlastní budově reálky. Všechny učebny musely být vybíleny, protože mezi vojáky, kteří zde byli do léta roku 1918 ubytováni, se rozšířil tyfus. Vyučovalo se asi měsíc, když město zasáhla chřipková epidemie. Vyučování bylo přerušeno. Studenti měli přijít do školy na počátku listopadu, ale pro nedostatek uhlí se opět nevyučovalo. 28. října tedy studenti prožili na mimořádných prázdninách. Pokud byli někteří ze starších přítomni v Kutné Hoře, pomáhali Národnímu výboru - hlídali například vojenská skladiště. I přes tyto problémy se na počátku listopadu sešli studenti se svými vyučujícími na všeobecné školské slavnosti, která se konala při příležitosti prvního vyučování v samostatném státě. Pravidelná výuka byla v zdejší škole obnovena až po Vánocích a opět byla pro nedostatek uhlí přerušena. Od února 1919 se vyučovalo v náhradních prostorách v Hrádku. Chod celého školního roku byl tedy narušen nucenými prázdninami, měnily se také počty hodin v jednotlivých předmětech - většinou se snižovaly. V tomto roce došlo ke změně ve vedení školy, ředitelem byl jmenován prof. J. Knit. Maturity se v tomto školním roce konaly několikrát. Zvýhodněni byli především studenti, kteří se vraceli z fronty nebo ze služby v legiích. Všechny tuto výše uvedené překážky se samozřejmě promítly v zhoršeném prospěchu u žáků. Statistiky uvádějí pokles hluboko pod předválečnou úroveň, kázeň však byla i nadále velmi dobrá. V následujících několika letech se zpočátku ještě projevily určité problémy, které přetrvaly z doby války. Tak například ve školním roce 1919-20 bylo opět vyučování na delší dobu přerušeno. Důvodem byl jednak nedostatek uhlí, později opět va topení. Žáci měli náhradní výuku zajištěnou v obecné chlapecké škole horního obvodu a v škole J. A. Komenského. Pouze VII. třída zůstala v budově. Několikrát během následujících let byla výuka přerušena epidemií chřipky nebo spály. V roce 1920 byl ředitelem školy jmenován prof. H. Sigmond. K dosti závažným změnám došlo i v profesorském sboru. Během války nebyli jmenováni středoškolští profesoři. Na počátku 20. let se tedy uskutečnilo dodatečné jmenování zde byla snaha o uplatnění autonomie profesorských sborů. Školu tehdy opustilo sedm vyučujících. Na jejich místo nastoupili samozřejmě jiní, ti však museli hlavně v osobním životě zdolat řadu překážek. Vedli takřka kočovný život, zpravidla se jim nepodařilo zajistit byt i pro jejich rodiny. Většinu volného času tedy strávili dojížděním za rodinami. Zdravotní stav sboru tehdy nebyl dobrý, někteří vyučující nastoupili na zdravotní dovolenou, místo nich vyučovali tzv.vyslouzení profesoři. Teprve koncem 20. a na počátku 30. let se profesorský sbor stabilizuje, ustálil se na počtu kolem 25 vyučujících, včetně ředitele. Pokud docházelo k přesunům v profesorském sboru, byly nepatrné. Tato skutečnost se kladně projevila i na celkové úrovni výuky. Důležitými zaměstnanci byli i dva školní zřízenci, kteří se starali o budovu, úklid a topení.

Vnitřní život školy probíhal nadále celkem klidně. Asi největší pozornost byla každoročně věnována oslavám 28. října. Studenti si připravili školní akademii, budova byla vyzdobena státními vlajkami, venkovní průčelí bylo večer před svátkem osvětleno skoro dvěma stovkami svíček. V den svátku pak měli studenti volno, většinou se sešli na Palackého náměstí, kde probíhala veselice. V průběhu každého školního roku byla chronologicky vzpomínána významná výročí, která měla připomenout kulturní a historickou vyspělost našeho státu. Studenti byli přítomni i návštěvám dvou významných státníků ČSR - prezidenta T. G. Masaryka a ministra zahraničních věcí Dr. E. Beneše v roce 1922 a 1924.

Náplň výuky na zdejší reálce byla dána osnovami z června roku 1919. V těchto osnovách došlo během 20.a na počátku 30. let k několika změnám. Od školního roku 1919-20 byla v nejvyšším VII. ročníku zavedena výuka anglického jazyka. V následujícím roce došlo v náplni některých předmětů k dalším změnám. Vyučování českého jazyka, dějepisu a zeměpisu bylo založeno na nových základech. Tak například dějepis v I. ročníku začínal učivem českých dějin. K další změně došlo ve výuce náboženství, bylo vyučováno i náboženství československé. Přibyly i nepovinné předměty - jazyk srbochorvatský a latinský. Od školního roku I923-24 se stal povinným předmětem německý jazyk. Vyučoval se od I. ročníku. Školní rok 1927-28 přinesl změny osnov pro jazyk český, kreslení a psaní. Nové osnovy pro výše zmíněné předměty znamenaly ve výuce určitý pokrok. Do literatury byla zahrnuta četba slovanských textů. Pro kreslení byly doporučeny nové techniky, zde je nutné podotknout, že studenti reálky dosáhli se svými výtvarnými pracemi značných úspěchů. Každým rokem se na chodbě školy pořádaly výstavy výtvarných prací žáků, v roce 1931 byla otevřena „malá galerie školy", zde byly vystavovány jednak práce studentů - současných i bývalých - a také výtvarné práce profesorů. Obzvlášť zdařilá díla pak byla vystavena na Všeobecné krajinské výstavě v Kutné Hoře, některá byla poslána na VI. mezinárodní kongres pro kreslení, který se konal v Praze roku 1928. Souběžně s novými osnovami byla také řešena otázka přetěžování žáků na středních školách. MŠO redukovalo od školního roku 1927-28 počty hodin v některých třídách, a tak se v I.-III. ročníku vyučovalo pouze dopoledne. Dalším nařízením MŠO bylo učitelům dovoleno probírat jen tzv. základní učivo a to tak, aby student mohl úspěšně postoupit do vyššího ročníku. Ve školním roce 1930-31 začala být uskutečňována první etapa reformy středních škol. Jak se tyto změny dotkly zdejší reálky? Celá reforma spočívala v tom , že v I. a II. ročníku reálek, reálných gymnázií a gymnázií se učil společný základ, k diferenciaci pak docházelo od III. ročníku. Na zdejší škole byl v VII. ročníku zaveden výběrový systém. Vedle větve deskriptivní geometrie a kreslení, existovala i druhá větev s francouzskou a německou konverzací. Tomuto rozdělení pak odpovídaly i změny v písemné části maturitní zkoušky - zvýšil se počet témat. V září 1930 byl ředitelem školy jmenován prof. K. Mužík. Školní rok 1934-35 přinesl další významnou změnu. Výnosem MŠO byla škola přeměněna na státní československé reálné gymnázium s povinnou výukou francouzského jazyka. Jednou z podmínek také bylo, že město Kutná Hora bude plnit všechny dosavadní povinnosti k bývalé reálce a nadále i typu školy, v který bude reálka přeměněna. Jednou z povinností obce bylo přispívat na učební pomůcky. Od tohoto školního roku byly již I.-III. ročníky gymnaziální. Poslední absolventi reálky maturovali v červnu 1938. Počet studentů na zdejší škole vypadal v letech 1918-1938 následovně: během války studovalo na škole trvale kolem 300 studentů, v prvních poválečných letech toto číslo vzrostlo až na 462 studentů ve školním roce I922-23. Úměrně tomuto počtu se zvyšoval i počet studujících dívek, ty tvořily asi I/7 z celkového počtu. Od školního roku I925-26 se začaly projevovat důsledky války v tzv.cepopulační vlně, studentů ubývalo. Nejméně studentů v tomto období měla škola na konci roku I928 - kolem 220. Úbytek byl také způsoben menším zájmem o reálné vzdělání, v oblibě bylo spíše humanitní. S úbytkem studentů souvisely i změny v počtu profesorských míst. Počet žáků se na škole zvýšil až v polovině 30.let, kdy jich bylo opět kolem 300. Většina studentů měla bydliště i místo narození v Kutné Hoře. Asi I/4 studentů se narodila v Čechách a na Moravě, studovalo zde i několik studentů, kteří se narodili v zahraničí. Poměrně nízký počet studentů do školy dojížděl. Pokud nebydleli v Kutné Hoře, bydleli na privátech u tzv. dozorců, ti pak za studenty po dobu studií nesli určitou míru odpovědnosti. Z výročních zpráv se také dovídáme o skladbě studentů z hlediska vyznání Většina studentů byla římsko-katolického vyznání, asi 12 % byli evangelíci, 2 % byli židé. Od školního roku 1920-21 se začalo ,zatím soukromně,s výukou náboženství, zatím československého, k němu se hlásilo kolem 10 % studentů. V polovině dvacátých let vzrostl počet studentů bez vyznání, tvořili asi 13 % z celkového počtu. Při vstupu na školu platili studenti řadu poplatků - nejdříve tzv. přijímací taxu, dále příspěvky na učební pomůcky, příspěvky na hry a školné. Od školního roku 1922-23 byl na zdejší škole zaveden nový způsob placení školného, které bylo odstupňová-

no od 100 do 1200 Kč. Výše školného se vypočítávala podle příjmu rodičů. Při stanovení výše školného se již nepřihlíželo k prospěchu a chování studentů jako v předchozích letech. Další změnu ve školném pak přinesl počátek škol. roku 1926, kdy se posuzovaly nejen majetkové poměry rodičů, ale opět i prospěch a chování studentů. Školné činilo 200 Kč za pololetí. Celé školné však platila z celkového počtu přibližně 1/4 studentů, někteří platili poloviční školné a asi polovina studentů byla od placení školného osvobozena. Nemajetným studentům byly vypláceny různé podpory - na knihy, jídlo, oblečení. Nadaným pak byla přidělována stipendia. Během let 1918 - 1939 fungovalo na škole asi 9 fondů a nadací a jejich hlavní funkcí bylo podporovat buď nemajetné, a nebo výjimečně nadané studenty. Tak například nadace J. Herzana udělovala finanční prostředky nadaným výtvarníkům, další pak byly určeny pro výborné řečníky. Fondy spravoval ředitel školy, dva členové profesorského sboru prováděli dvakrát ročně kontrolu. Mimo těchto stálých příspěvků získávala škola i sponzorské dary - jednak od dobře prosperujících místních firem a podniků nebo peněžních ústavů, ale i od jednotlivců. Maturitní zkoušky se na zdejší škole skládaly z písemné a ústní zkoušky. Maturitní komisi předsedal většinou zemský školní inspektor. V měsíci dubnu studenti psali písemné zkoušky z českého, německého a francouzského jazyka a deskriptivní geometrie. Díky výročním zprávám jsou známa i témata. V jazycích byla vybírána na základě samostatné četby, byla vždy dvě až tři, studenti si mohli vybrat. Ústní zkoušky pak probíhaly v letním období, většinou v červnu. Další termíny pak byly v podzimním a v únorovém období. Každým rokem na škole odmaturovalo i několik externistů. Při závěrečné zkoušce mohli studenti uspět takto: s vyznamenáním, všemi hlasy, většinou hlasů. Pokud neuspěli, byli reprobováni a) na půl roku, b) na rok. Abiturienti školy se poměrně často setkávali, většinou během letních měsíců. Vždy jim byl umožněn přístup do budovy školy, kde byli vítáni ředitelem. Po takových setkáních byly škole darovány od bývalých studentů dosti značné finanční obnosy. Ty byly pak použity pro podporu studentů, nebo byly zahrnuty do nákladů na vybavení kabinetů. Správci sbírek kabinetů a obou knihoven byli samotní vyučující. Během let 1918-1938 byly největší finanční obnosy věnovány na kvalitní vybavení učitelské a žákovské knihovny. Značné finanční prostředky byly použity na vybavení fyzikálního kabinetu a kabinetu kreslení. Ostatní sbírky byly doplňovány s mnohem menšími náklady. Škola nezapomínala ani na dobrou fyzickou zdatnost studentů. Pro výuku tělesné výchovy zde byly dobré podmínky, tělocvična byla kvalitně vybavená. Asi 60 % výuky tělocviku probíhalo v tělocvičně, 30 % se mělo vyučovat na hřišti, zbytek byl věnován plavání. Ve dvacátých letech se tělesná výchova řídila heslem „Ven z tělocvičny." Učitelé tělocviku organizovali za příznivého počasí herní odpoledne - Je zajímavé, že většinou v úterý a v pátek. Nad zdravím studentů bděl okresní lékař, který na začátku roku studenty prohlédl, jenom on mohl studenty z tělesné výchovy osvobodit. Procento studentů, kteří byli z tělesné výchovy osvobozeni, bylo prakticky mizivé. S výukou tělesné výchovy souvisela i organizace celodenních vycházek, po roce 1934 se změnily na pochodová cvičení. Konala se většinou jednou v měsíci, součástí bylo čtení map, mineralogie, studenti byli seznamováni s úkoly civilní protiletecké obrany v Kutné Hoře. Rozhodnutím zemské školní rady byl v září 1922 instalován v aule školy projekční přístroj. Tím se přispělo ke zpestření výuky. Vyučovací hodiny byly doplňovány o přednášky se světelnými obrazy, témata se týkala hlavně zeměpisu, dějepisu a českého jazyka. V říjnu 1929 byla škola bohatší o další technickou vymoženost - do chodu byl uveden „ústavní radiový přijímač". 28.října studenti vyslechli přímý přenos ze slavnostní schůze Národní rady v Praze. V roce 1930 bylo na škole, podle pokynu MŠO, ustanoveno Rodičovské sdružení. Scházelo se dvakrát ročně, cílem sdružení bylo vzbudit mezi rodiči zájem o dění ve škole. Sdružení také podporovalo nemajetné studenty. Velmi intenzivně se v 30. letech zabývalo myšlenkou vybudovat v lesích u Vidláku studentskou ozdravovnu. Studenti reálky a později reálného gymnázia se zcela samozřejmě účastnili mnohého kulturního dění ve městě. Vždy se snažili školu reprezentovat co nejlépe. Zdaleka ne všichni však měli výborné chování. V některých výročních zprávách se můžeme dočíst: „Ani v automatických občerstvovnách není mládeži dovoleno požívat lihových nápojů - piva, vína, likérů. Do biografů smějí chodit se svolením třídního učitele a nejvýše jedenkrát týdně a jen na filmy mládeži přístupné." Tyto příkazy byly studenty nejvyšších ročníků porušovány, k závažným kázeňským přestupkům však na škole nedocházelo. Ve školním roce 1938-39 se nekonaly maturity - bylo to způsobeno přeměnou školy v reálné gymnázium s osmi ročníky. Úspěšný vývoj školy byl přerušen v roce 1939. Československo přestalo existovat, byl vytvořen tzv. protektorát Čechy a Morava. 1. září 1939 pak začala německým útokem na Polsko II. světová válka. Budova reálného gymnázia byla německým vojskem zabrána už v listopadu 1939. Dva měsíce předtím byl ředitelem školy jmenován prof. J. Pelikán. Vedení školy zajistilo pro studenty náhradní prostory v klášteře Voršilek, pak v obchodní škole a v Lindnerově učitel-

ském ústavu. V této době hodně utrpělo kvalitní vybavení školy. Obě knihovny - učitelská i studentská musely zůstat zapečetěné ve škole. Studenti si v tomto pro ně nesnadném období mohli knihy bezplatně půjčovat v městské knihovně. Sbírky a vybavení kabinetů bylo uloženo do dvou místností a vše bylo zapečetěno. Část nábytku byla ze školy odvezena, nábytek lepší kvality musel být ponechán ve škole pro účely armády. Pokud během roku přicházely předtím objednané učební pomůcky, opatrovali je vyučující doma. Vyučování probíhalo v nezvyklých a hlavně ponižujících podmínkách. Protektorátní MŠ vydalo zatímní osnovy pro střední školy. Podle nich byla provedena úprava rozsahu povolených učebnic. Studentům byly oznámeny škrty v jednotlivých předmětech. Ty se týkaly hlavně českého jazyka a literatury, dějepisu. Podle těchto osnov měl být zvýšen počet hodin tělesné výchovy. (to se na zdejší škole neuskutečnilo, chyběla tělocvična, později byl tělocvik vyučován dvě hodiny týdně, chlapci a dívky cvičili společně). Výuka byla krácena, učilo se buď dopoledne, nebo odpoledne. Odpolední vyučování muselo končit tak, aby mohli odjet dojíždějící žáci. Vyučovací hodiny trvaly 45 minut. Situace byla těžká i pro vyučující, během výuky přecházeli mezi třemi budovami. Ředitelstvím školy byli upozorněni, aby nevedli besedy politického rázu. Pravidelný rytmus školního roku byl narušen „uhelnými" prázdninami. Byly nařízeny i další změny. 28. říjen přestal být volným dnem, naopak bylo doporučeno, aby byly „slaveny" jiné „svátky". Například 1. výročí vzniku protektorátu, měla být prokazována úcta symbolům říše. Toto vše profesory i studenty deprimovalo. Ředitelství školy rozhodlo, že i za těchto těžkých podmínek zůstane škola školou výběrovou. V roce 1941 byla budova školy vojskem uvolněna. Prakticky jediné, co nebylo poškozeno, byly holé zdi budovy. Původně zapečetěné sbírky byly zničeny. Všechno, co se dalo použít jako palivo, shořelo. Vojsko odvezlo i tabule - dělali z nich pingpongové stoly, v tělocvičně byla kantýna, podlahy byly zničeny. Až do února 1943 se přesto v budově učilo. Pak byla opět zabrána německým politickým ústavem pro chlapce. Zároveň s budovou byly odevzdány i zbytky sbírek, celkové zařízení tříd a telefon. V celé budově byly provedeny přestavby, pro potřeby školy se stala naprosto nevhodnou. S trochou ironie se dá hovořit o jediném zlepšení - v celé budově byly zřízeny splachovací záchody, ale nebyly připojeny na kanalizaci. Škola se opět stěhovala. Tentokrát do chlapecké Masarykovy školy, pak do dívčí a nakonec do průmyslové školy. Když došlo k zabrání i průmyslové školy, byl archív školy přestěhován do Vlašského dvora. Po Velikonocích pak výuka začala v nové sokolovně, v hostinci,,Kotor" a v Řemeslnické besedě. Vyučovalo se dopoledne i odpoledne. I v těchto letech probíhaly maturity, ze školních záznamů se dá vysledovat přísnější hodnocení při klasifikaci, která na rozdíl od zvyklostí minulých a budoucích byla šestistupňová. Ve škole pracovalo i Sdružení rodičů, během válečných let se jeho činnost soustředila hlavně na podporu chudých studentů a na zdravotní akce. V září 1939 byla ustanovena žákovská samospráva. Nedošlo ke zhoršení kázně u studentů, pokud došlo k přestupku, byl řešen ihned ve škole. V roce 1944 nebyl otevřen VIII. ročník, podle nařízení protektorátního MŠ byli studenti z bývalého VII. ročníku posláni do Technische Nothilfe, na kopání zákopů proti postupující frontě či ke vzdušné obraně- Luftschutz, studentky pak pracovaly v místních průmyslových podnicích. Do pracovního nasazení byli povoláni i členové učitelského sboru, ve složení sboru docházelo ke změnám, zbylí vyučující přebírali pracovní úvazky odvolaných kolegů. Po předčasném penzionování předchozího ředitele byl jmenován prof. J.Šoška. Pedagogický sbor museli rovněž opustit vyučující, kteří nesložili zkoušku z němčiny. V květnu 1945 opustilo německé vojsko budovu školy. Místní vojenská posádka zajistila oddíl a spolu s učitelským sborem začala školu vyklízet. Prozatímním správcem školy byl jmenován prof. J. Kubáň. Budova byla z velké části uklizena a tehdy byla znovu zabrána pro vojenské účely, tentokrát pro Rudou armádu. Veškeré zařízení bylo uskladněno v jediné místnosti. Koncem června byla budova konečně gymnáziu vrácena. Výsledek nuceného stěhování? Rozbitý nábytek, zničeno bylo veškeré vybavení kabinetů. Ve vedení školy došlo opět ke změně. Ředitelem školy byl prof. Dr. V. Kmoníček, ten pak předal v září 1945 vedení reaktivovanému řediteli prof. J. Pelikánovi. Reaktivováni byli i profesoři, kteří museli školu opustit, protože neměli zkoušku z němčiny. Někteří se ale vrátit nemohli. V době okupace tragicky zahynul člen pedagogického sboru Vlastimil Bauer, v koncetračních táborech zemřelo a bylo umučeno 12 studentů, jeden padl v bojích na Slovensku. Při odzbrojování německé armády v Kutné Hoře byl zastřelen E. Rinn.

Dana Vepřková

Škola ve městě (2).

Po první světové válce prošel charakter veřejné činnosti zásadní změnou. Spolky, které do t doby určovaly kulturní a společenské klima měst, poněkud ustoupily do pozadí a naopak větš akcent dostala na komunální úrovni politika. Středoškolský profesor, který do první světové válk mnohdy nahrazoval chybějícího vědeckého pracovníka, se více soustřeďoval na školu a pedago gickou činnost, vědní, především humanitní obory se profesionalizovaly a donedávna ještě nepo stradatelné profesory nahradili lidé k vědecké práci školení na universitách. O hlubokém zájm profesorů o výuku svědčí i skutečnost, že řada z nich napsala učebnice a různé studijní příručky I když připustíme, že mnoho učebnic bylo napsáno proto, že prostě žákům chyběly, přesto by jejich počet úctyhodný a skrývají v sobě doklad značné píle. S neměnnou pravidelností byly nadále vydávány výroční zprávy školy, ale z výše řečených důvodů postrádaly odborné studie pro které jsou dodnes výroční zprávy do r. 1914 ceněny a vyhledávány. Tyto poválečné byl zaměřeny pouze na vnitřní život školy, žáky, formu výuky a pod. Další významnou oblast, kde s setkáváme s profesory reálky a žáky reálky, bychom našli v akcích pořádaných Sdružením kutno horského studentstva, které se roku 1919 odštěpilo od Klubu akademiků kutnohorských. Vedl přípravy typických spolkových akcí, jako byly přednášky a koncerty, vydávalo Sdružení v letec 1927-1931 časopis Kutnohorský rozhled, který dodnes zanechal plastický obraz kulturního a společenského života. města Z větších statí zde uveřejněných zaujme především polemika „ Stu denti a politika", zabývající se problémem veřejné angažovanosti studentů. Přirozeně radikální a levicový postoj studentů je zde konfrontován s realitou a názory starší generace. Je až překvapi vé, jak zralé názory zde zazněly o ideologiích a nejrůznějších...ismech.

Záběr časopisu byl až překvapivě široký - od urbanistického vývoje Kutné Hory, přes městsk rozpočet, lesní a vodní hospodářství, historii města, školství, ale třeba i euthanasii. Z profesor kutnohorské reálky se angažoval především E. Knap ve funkci šéfredaktora, jehož stati vyjadřu zájem o filosofii a politiku. I pro dnešního čtenáře je velmi zajímavé číst článek Věc němec kobrodských studentů. O co šlo : skupina studentů gymnasia v Německém Brodě pomalovala v 1931 antiklerikálními hesly kostelní a hřbitovní zdi. Následoval proces, kde byli odsouzeni pr propagandu komunismu. Autor, ač sám se prohlašuje za nepřítele této ideologie, vyjadřuje po chopení a toleranci k nerozvážnosti, klukovině, či studentské recesi. Ostře odmítá soudní výrok a exemplární tresty nad chlapci, kteří spíš potřebují vhodnou výchovu a poučení .

„Zákon trestaje, má zároveň vychovávat, napravovat. Máme konečně ještě živou vzpomínk na kutnohorský studentský případ za války, a konečně na předválečný případ studentů klato ských! Jak tehdy veřejnost odsuzovala jednání školských i soudních úřadů! A případ klatovský by vůbec umlčen! Náš stát nemusí být strašpytel-máme bohudík stát pevný, řádné občanstvo. takov stát se nemusí bát chlapeckých nerozvážností. Stát sám má imponovat svým klidem-potřebuje toho, dovede si přece svůj pořádek udržet.! Vzpomínám mimoděk na scénu z ulice v předváleč ném Londýně. Před National Gallery v poledne, kdy lidé chodí na lunch, zastaví se černoch začne mluvit. Ostře útočí slovy nevybíravými na britskou koloniální politiku, na vládu, líčí černým barvami, jak Angličané nakládají s domorodci. Hloučky se zastavují, chodci poslouchají, jdou dá klidně přemýšlejí-a vedle stojí policeman, poslouchá - a dává pozor na kapesní zloděje. Tomu s říká sebevědomí a svoboda! Zdravého rozumu potřebujeme! Tento článek je nesporně nadčaso vým dokladem občanské odvahy postavit se i verdiktu soudní moci, žádá-li si to svědomí. Je t obdivuhodné zvláště u pedagoga, který byl vlastně státním zaměstnancem. To, že příslušné úřad jeho slova neslyšely rády, je zřetelné z bílých míst v článku, doprovázených lakonickým - zabave no. Skutečnost, že bílá místa v článku byla postihem jediným, je pak dokladem, že poměry v 1 republice nebyly ve velkém rozporu s ideálem, který si profesor Knapp představoval.

Z dalších příspěvků profesorů reálky připomeňme článek Z. Loudy „Měla by se kutnohorsk reálka změnit v jiný typ střední školy?, který zvažuje výhody a nevýhody proměny reálky v gym názium a přispívá tak k úvahám, které zřejmě přesáhly zdi školy..

Je zajímavé, že po generaci Zacha, Lemingera a Hejnice se již neobnovila na reálce tradic historického bádání. A tak je třeba konstatovat, že v v předchozím zájmu pokračoval pouz profesor Haken, který se zabýval do té doby prakticky neznámým pravěkem Kutnohorska. Ačko liv jsou jeho soudy v mnohém diletantské, i on zanechal poznatky, které lze dodnes vědeck využít. Asi bychom našli ještě některé příklady další. Profesoři byli členy Sokola, či ochotnickéh spolku. Byli však v této době hlavně a především pedagogové. Nicméně i popsaná veřejná čin nost se podílela na tom, že o Kutné Hoře se tehdy říkalo, že je městem inteligence, a nesporn inspirovala studenty v jejich vlastních kulturních aktivitách.

Helena Štroblou

JIŘÍ ZACH (1830-1887), ŘEDITEL ŠKOLY V LETECH 1865-1887

Ve školním roce 1859/60 přišel na c. k. vyšší reálnou školu v Kutné Hoře nový vyučující Jiří Zach. Sama škola existovala jen krátce, neboť oficiálně zřízena byla roku 1855, ale vyučovalo se v ní až od října 1857. Školu vedl její první ředitel Josef Mazač. Jiří Zach přišel do Kutné Hory ze školy v Lokti, kde působil nejprve jako suplující a potom jako řádný učitel. Rád využil příležitost, když byl v kutnohorské škole doplňován profesorský sbor, neboť mu Loket nepřirostl k srdci. V Kutné Hoře vyučoval hned několik předmětů: deskriptivní geometrii, stavitelství, měřičství, kreslení a nepovinné modelování. Jiří Zach již Kutnou Horu znal. Narodil se sice 24. dubna 1830 ve Vysokém Mýtě, ale otec Václav Zach, řezbář, ho po absolvování obecné školy poslal na dva roky do kutnohorské krajské hlavní školy, aby se tu zdokonalil v kreslení a mohl mu pomáhat v dílně s náročnými řezbářskými výtvory. Po návratu domů pomáhal krátce Jiří Zach svému otci v dílně, poté absolvoval praxi u místního stavitele a nakonec příbuzní a známí přesvědčili rodiče, aby talentovaného syna poslali roku 1847 na ČVUT do Prahy. Po studiu techniky, přerušeném krátce revoluční bouří roku 1848, zůstal Jiří Zach v Praze jako asistent polytechnického ústavu. V září 1856 potom odešel vyučovat do Lokte a odtud již vedla, jak bylo zmíněno, jeho cesta do Kutné Hory. V roce 1862 se dostalo jeho pedagogickému působení zvláštní ocenění, když obdržel pochvalné uznání z c. k. místodržitelství. V tomtéž roce byl ředitel kutnohorské vyšší reálné školy J. Mazač jmenován c. k. okresním školním inspektorem, a tak ředitelské místo uvolnil. Funkce se ujal Josef Webr, pozdější rytíř z Pravomilu, ale již po třech letech povýšil i on na c. k. zemského školního inspektora. V pořadí třetím ředitelem se tak mohl roku 1865 stát ve svých 35 letech právě prof. Zach. Učit nepřestal, naopak se stal dokonce i třídním profesorem. Navíc se osobně podílel, jak dokládá výroční zpráva z r. 1882, na doplňování školních sbírek a praktických pomůcek, když například sám sestrojil pro rýsovnu „nástroj pro měření výšek". Jeho dlouholeté působení ve funkci ředitele je poznamenáno několika významnými událostmi. V roce 1866 vypukla válka prusko-rakouská a těžké boje byly sváděny především na českém území. Když v červnu toho roku táhla po porážce rakouských vojsk pruská armáda Kutnohorskem, bylo nutné předčasně ukončit i školní rok. Druhý výrazný okamžik přišel v 70. letech 19. století. Když se roku 1870 zvýšily učitelské platy, došla kutnohorská městská rada ke zjištění, že již do budoucna není schopna z vlastního rozpočtu školu financovat. Rozhodla se proto vyslat delegaci k ministrovi kultu a vyučování s žádostí, aby byla škola převedena do státní správy. Dne 14. března 1873 odjeli MUDr. Stáně, JUDr. Auředníček a prof. Zach do Vídně. Vláda s žádostí souhlasila a 12. srpna 1874 rozhodl císař František Josef I., „Aby vyšší reálná škola v Hoře Kutné ve správu státní přijata byla". Město i škola, nadšeny touto změnou, která měla oběma finančně pomoci, se rozhodly druhou delegací vyjádřit poděkování. Proto se ředitel Zach v doprovodu dvou kolegů vydal do Prahy k místodržícímu Království českého, aby mohli složit „nejvřelejší díky" a projevit „nejhlubší oddanost Jeho Veličenství našemu nejmilostivějšímu zeměpánu, pod jehož moudrým panováním se školství dodělalo tak velkých úspěchů". V roce 1879 podal ředitel Zach do Vídně žádost, aby v Kutné Hoře vznikla také samostatná

státní průmyslová škola. O tři roky později mu ministerstvo kultu a vyučování vyhovělo založení „kreslířské a vzorkovací školy". Do jejího čela byl jmenován on, čímž se ocitl ve vedoucích funkcích dvou škol. Zajímavě zní také jeho uváděná funkce „předsedy kommisse ku zkoušení topičů parních kotlův a dozorců strojů parních". Vedle své pedagogické dráhy se prof. Zach věnoval také řadě dalších činností. Předně je nutné jmenovat projektování budov, jimiž se nesmazatelně zapsal do historie našeho města a okolí. Podle jeho plánů vznikla nejen škola na Kaňku a v Zábor nad Labem, ale především novogotická nemocnice na Pirknerově náměstí a rodinná vila čp. v ul. Sportovců. Prof. Zach pořádal také veřejné přednášky, v nichž hovořil o archeologických památkách Kutnohorska. Podporoval ochotnické divadlo, stal se členem městského zastupitelstva a od roku 1886 předsedal místnímu okrašlovacímu spolku. Opominout nelze ani jeho zájem o regionální historii. Stal se spoluautorem i autorem několika publikací a statí. V roce 187 sepsal Paměti o školách v královském horním městě Hoře Kutné, jež vydal vlastním nákladem. Výraz „paměti" nebyl volen nejšťastněji, dílo je totiž historickou prací zabývající se dějinami vzdělávacích institucí v Kutné Hoře od 14. století až do Zachovy současnosti. Školství se věnoval také ve vydávaných tzv. ročních zprávách, do nichž zařazoval i své vlastní texty s kutnohorskou tematikou, věnující se zvláště významným městským historickým stavbám - kostelu Panny Marie na Náměti, chrámu sv. Barbory či kostelu sv. Trojice. V roce 1883 sepsal spolu se svým kolegou Branišem publikaci Upomínka na Horu Kutnou. Opakovaně také publikoval články ve Vesmu kutnohorské, např. Ruční práce a stroje nebo Průmyslová výstava v Kutné Hoře 1868. Dne 3 října 1887 byl ve večerních hodinách J. Zach náhle stižen mozkovou mrtvicí, když se ještě odpoledne věnoval ve škole své práci. O dva dny později následkům podlehl. Dne 7. října byl dlouholetému řediteli vypraven pohřeb za účasti nejen profesorského sboru a studentů, ale i delegací škol z Prahy, Čáslavi, Kolína a rodného Vysokého Mýta. Jeho smrti želel také jeho přítel, významný český historik H. Jireček, rytíř ze Samokova. Kolega ze školy G. Ehrhart si v nekrologu všiml i Zachových vlastností: „Byl muž střízlivě praktický, žertu a vtipu milovný, v potřebách života velice skromný a šetrný. Měl své zásady, v jichž sledování byl houževnatým a nestaral se o to, co tomu řekne svět." Prof. Jiří Zach byl pohřben na tehdejším hřbitově u kostela Panny Marie na Náměti v centru města do rodinného hrobu ke své první manželce Vilemíně a zemřelým dětem. Hrob byl opatřen jehlanovitým kamenným náhrobkem, a když roku 1924 F. Grim sepisoval průvodce po Kutné Hoře, neopomněl na místo posledního odpočinku prof. Zach upozornit: „Vstupme na zrušený již hřbitov a povšimněme si zbylých tu náhrobků. Pod vysokým jehlancem odpočívá archeolog a výtečný kreslič řid. Jiří Zach (zemřel 1887)." Tento nezvyklý náhrobek přečkal kupodivu nejen zrušení hřbitova Na Náměti koncem 19. století, ale i odstranění jeho pozůstatků v roce 1961. Místo posledního odpočinku třetího ředitele kutnohorské reálné školy tak lze navštívit dodnes.

Lukáš Prou

MATUROVALI VE ŠKOLNÍM ROCE 2002/03

Třída C4A
Nahoře zleva: Veronika Chmelařová, Petr Janovský, Jan Kunta, Zuzana Sosnovcová, Jakub Mužiček
Třetí řada zleva: Kateřina Slavíčková, Martina Červenková, Lucie Chudobová, Veronika Rákocyová, Lucie Novotná, Pavlína Beranová, Aneta Trnková, Andrea Uxová, Radka Krulišová, Michael Adamec, Michaela Pešoutová, Marie Mašínová, Michaela Pawlasová, Petra Bukovská
Druhá řada zleva: Klára Vopěnková, Radka Veselá, Soňa Červenková, Petr Novotný (třídní učitel), Eva Zouplnová, Veronika Miškovská,
Dole sedí zleva: Jiří Váňa, Michal Holík, Otakar Rýdl, Jakub Jeřábek, Jana Balvínová, Lenka Ryšánková
Chybí: Veronika Nováková

Třída C4B
1. řada zleva: Ladislav Vávra, Hana Polívková, Petra Matějková, Jana Antošová, Romana Michálková, Petr Joska, Hana Bendová
2. řada zleva: Zdena Bělohlávková, Pavla Zelená, Kateřina Turková, Václav Šorčík (třídní učitel), Lucie Edrová
3. řada zleva: Michal Trnka, Tereza Holoubková, Ivana Žohová, Radka Ladrová, Olga Linková, Miloslava Havelková, Markéta Fuchsová, Michaela Pavlovská, Petra Kotriszová, Jitka Mockovčiaková
4. řada zleva: Josef Zvoník, Jiří Pacák, Marek Tomšů, Milan Zelený, Petr Suchý, Adéla Petranová, Petr Plešinger

Třída V8A
Vpředu sedí: Petra Šimůnková, Vladimír Císař (třídní učitel), Marie Kotlářová a Martin Klimpar.
Druhá řada: Libuše Hronková, Barbora Štanglová, Lenka Vančurová, Petra Komárková, Jan Zrzavý, Alena Lisková.
Třetí řada: Pavel Havlík, Alena Základsníková, Julie Hrochová, Klára Votrubová, Martina Lebedová, Irena Komárková a Helena Pešoutová.
Čtvrtá řada: Jaromír Horký, Marie Peroutková, Radka Vepřková, Petra Hiršová, Pavla Bendová

Třída V8B
Horní řada zleva: Dana Peterová, Martin Svoboda, Eliška Blahová, Jana Frýbortová, Tereza Domasová, Petra Stránská, Kateřina Kroutilová, Hana Klepišová, Martina Chmelařová, Vladimíra Zelená, Jana Lhotková, Lucie Vančurová, Jitka Dobiášová
Prostřední řada zleva: Jan Dražan, Věra Vávrová, Veronika Vilimovská, Jana Vaňková
Dolní řada zleva: Radka Nulíčková, Martina Malimánková, Zbyněk Rudolf (třídní učitel), Alena Šorčíková, Lenka Vondráková, Renata Siváčková, Petr Fanta

VE ŠKOLNÍM ROCE 2003/04 BUDOU MATUROVAT

TŘÍDA C3A
Horní řada zleva: Jana Rejhonová, Jiří Váňa, Markéta Topolová, Michal Verner, Veronika Jankulíková, Iva Břečková, Jaroslava Kropáčková, Barbora Veselá
Prostřední řada zleva: Veronika Husová, Jana Moravcová, Tereza Dvořáková, Šárka Nekovářová, Zuzana Čtnáctová, Klára Doležalová, Renata Neumanová, Tereza Novotná, Jana Příhodová (třídní učitelka)
Dolní řada zleva: Miloš Balán, Barbora Dvořáková, Martina Valtrová, Martin Oliva, Lucie Janatová, Kateřina Horáčková, Michaela Kyzourová, Lukáš Valihrach
Chybí: Martina Strouhová

Třída C3B
Horní řada zleva: Lucie Hušpauerová, Michaela Roušalová, Martina Hniličková, Lucie Pichlová, Tereza Vepřeková, Ivana Rýdlová,Lucie Doušová, Tereza Březinová, Jana Burdová
Prostřední řada zleva: Veronika Hendrichová, Petra Janečková, Klára Benešová,Lucie Králová, Dana Vondráková, Irena Šplíchalová, Marta Gryčová, Tereza Dítětová, Jolana Káchová
Dolní řada zleva: Jakub Kisil, Jaroslav Petřík, Petr Flachs, Aleš Beránek, Petr Němeček (třídní učitel), Vít Havlovic, Jakub Šanda, Petr Civiš

TŘÍDA C3C

Horní řada zleva: Andrea Vojtová, Kateřina Vedralová, Filip Grusz, Ondřej Diviš, Jan Jícha, Aleš Kuče Tomáš Ouzký, Lukáš Kuchař

Prostřední řada zleva: Jana Randíková (třídní učitelka), Lenka Stoupová, Helena Švarcová, Lucie Hošk vá, Zuzana Kovářová, Zuzana Loužilová, Lucie Šrámková, Barbora Jeřábková, Gabriela Maksová, Mark Brabcová, Veronika Míčková

Dolní řada zleva: Lucie Placáková, Vladimíra Baranková, Petra Čežíková, Lucie Černá, Pavlína Jiráko Réka Struhár, Anna Pittelová, Irena Pštrossová, Lenka Hollerová, Boglárka Struhár

Chybí: Miriam Al Sharua

TŘÍDA V7A

Horní řada zleva: Martin Zvejška, Martin Obešlo, Michael Bohuněk, Robert Budaj, Pavel Boháč, Duš Chovanec, Ladislav Šorčík.

Prostřední řada zleva: Zdeněk Tvrdý, Jitka Sýkorová, Tereza Sojková, Petra Matúšová, Aneta Slavíčkov Markéta Nasadošová, Veronika Marcinková, Dana Vepřková (třídní učitelka)

Dolní řada zleva: Jan Hvězda, Jan Skalický, Stanislava Holovčáková, Martina Říhová, Lenka Prchalov Hana Kohoutová, Kateřina Kuldová, Jakub Alt, Eva Hromasová

Chybí: Barbora Procházková, Martin Smetáček

TŘÍDA V7B

Horní řada zleva: Hana Holoubková, Andrea Študencová, Michaela Fülöpová, Markéta Hrobařová, Eva Jiříkovská, Lucie Jiříkovská

Prostřední řada zleva: Vanda Vančurová (třídní učitelka), Jan Blažek, Jana Máchová, Lucie Zadražilová, Lenka Zatočilová, Martina Faltýnová, Anna Paulišová, Veronika Skřivanová, Jana Kopecká, Barbora Hronová

Dolní řada zleva: Michal Kroupa, Martin Šroněk, Petr Skřivánek, Miroslav Pospíšil, Pavel Jursík, Martin Holan, Karel Hroch, Dušan Kováč, Vojtěch Lacman

Chybí: Jitka Krátká

TŘÍDA V1A

Horní řada zleva: Aneta Pilařová, Eva Holinková, Laura Pavlíková, Martina Morávková, Lucie Vyskočil
vá, Adriana Sobkěvičová, Monika Mikolášová, Hana Kubelková, Anna Baláková

Prostřední řada zleva: Jiří Posselt (třídní učitel), Denisa Vopěnková, Barbora Kurešová, Monika Pokorn
Veronika Šaurová, Vendula Beránková, Karel Kopeček, Marek Bechyně, Jan Kamenář, Monika Čermákov
Klára Ondráková

Dolní řada zleva: David Herold, Lukáš Med, Václav Křivánek, Valérie Sojková, Lucie Skřivánková, P
Franc, Václav Alt, Jan Žídek, Artur Púry, Dominik Císař

TŘÍDA V2A

Horní řada zleva: Jan Chval, David Rajchman, David Čechlovský, David Hrdlička, Jan Liška, Vojtěc
Koutský, Milan Šimek, Dušan Hrčkulák, Tomáš Lebeda

Prostřední řada zleva: Irena Čepková (třídní učitelka), Adam Pospíšil, Anežka Otrubová, Anna Matulov
Sabina Konečná, Veronika Brantová, Klára Maxová, Lucie Komárková, Barbora Hudcová, Michaela Grün
rová, Kateřina Sosnovcová, Kateřina Novotná

Dolní řada zleva: Kryštof Semelka, Lucie Burdová, Kateřina Vyroubalová, Zuzana Marvanová, Marie Au
rová, David Jehlička, Markéta Vaníčková, Eliška Kafková, Aneta Vaňková

Chybí: Lukáš Lanc

TŘÍDA V3A

Horní řada zleva: Nikola Sobkěvičová, Martin Mottl, Tomáš Kaiser, Miloš Křepelka, Tomáš Kopecký, Jakub Šťástka, Robert Mundil

Prostřední řada zleva: I.va Podoláková, Barbora Kořistková, Martina Loudová, Kristýna Labudová, Eva Bilinkiewiczová, Veronika Tichá, Evženie Nepovímová, Zuzana Smetáčková, Ivana Skalická, Alžběta Hájková, Lucie Blažejová, Helena Adamcová, Jaroslava Šorčíková (třídní učitelka)

Dolní řada zleva: Eliška Horázná, Adéla Kadlečková, Petra Portová, Tereza Kašová, Filip Svoboda, Petr Koukal, Petr Jurka, Radka Janečková, Agáta Špačková, Miroslava Skřivánková

Chybí: Tereza Paštěková

TŘÍDA V4A

horní řada zleva: Martin Truhlář, Štěpán Maxa, Jan Beneš, Miroslav Šibrava, Milan Hála, Jan Štangl, Lucie Šimůnková, Petra Malichová, Žaneta Snížková

prostřední řada zleva: Michal Láznička, Marcel Poul, Adam Liška, Filip Říha, Martina Králová, Magda Čermáková, Kritýna Šroňková, Martina Přenosilová, Tereza Firichová, Veronika Volfová, Anna Šuláková, Jana Sekerková, Martin Melcer (třídní učitel)

dolní řada zleva: Martina Lazarová, Eva Morawská, Radim Tvrdík, Lucie Dřevíkovská, Monika Fülöpová, Veronika Svobodová, Iva Nováková, Eva Jányšová, Martina Šimůnková

TŘÍDA V5A

Horní řada zleva: Martin Zelený, Veronika Drahotová, Klára Novotná, Jiří Beránek, Martina Hornychov Jan Randík, Jiří Kopecký, Jan Václ

Prostřední řada zleva: Tomáš Morysek, Ondřej Horák, Petra Doležalová, Veronika Piskačová, Lenk Horáková, Lucie Vrabčáková, Barbora Matulová, Kateřina Martínková, Jitka Pomikálková, Lucie Králíkov Lenka Vopatřilová, Michaela Kuldová, Tomáš Morawski

Dolní řada zleva: Tereza Kavanová, Eva Železná, Markéta Šolínová, Vít Rakušan (třídní učitel), Kateřin Milotová, Petra Hrobařová, Michaela Hronová, Lucie Dlouhá

TŘÍDA V6A

Horní řada zleva: Milan Bartoš, Filip Čechlovský, Jan Havrda, Monika Brejchová, Jan Kruliš, Petr Zelinka Jana Kafková, Jana Jílková.

Prostřední řada zleva: Simona Záleská, Zuzana Moravčíková, Tereza Liszková, Tereza Syrová, Markét Bílková, Lenka Janovská, Kateřina Pokorná, Lucie Voženílková, Taťána Hornychová, Marie Roudná (třídn učitelka).

Dolní řada zleva: Jana Nováková, Darja Musilová, Jakub Lanc, Filip Thieme, Marek Flekal, Lenka Zahrad níčková, Hana Zápotocká, Helena Václová, Martina Ballová.

Chybí: Kateřina Exnerová, Bohumila Fišerová, Zdeněk Volenec.

Třída C1A

Horní řada zleva: Roman Bartoníček (třídní učitel), Daniel Míček, Jiří Pluskal, Kamil Darebný, Petr Černík, Zdeněk Kulhavý, Martin Prudký, Marek Otáhal, Tomáš Vrátil, Lukáš Krincvaj

Prostřední řada zleva: Jana Sýkorová, Beata Zdráhalová, Lucie Tajčovská, Josef Klimpl, Zuzana Uhrová, Angelika Borková, Kateřina Smutná, Alena Zikmundová

Dolní řada zleva: Jakub Gottfried, Anna Kőnigsmarková, Kristýna Hlavičková, Vanda Králová, Andrea Novotná, Veronika Mašínová, Michaela Solnářová, Irena Bohuňková, Eva Vekrbauerová, Václav Král

TŘÍDA C1B

Horní řada zleva: Erika Vondráková, Jaroslava Jurková, Alena Fousková, Sandra Málková, Klára Čihákova, Vlasta Štěrbová, Martina Mikulenková, Iva Urbanová, Nina Bumbálková

Prostřední řada zleva: Eva Oplová, Lucie Brunclíková, Ivona Bartošová, Aneta Benešová, Zuzana Zástěrová, Andrea Těšinová, Pavla Kuhnová, Andrea Coubalová, Lucie Plíhalová, Petra Sedláková, Drahomíra Nováková (třídní učitelka)

Dolní řada zleva: Josef Kučera, Vít Stejskal, Jakub Oliva, David Král, Aleš Seifert, Petr Kunta, Petr Snížek, Marcel Friček

Chybí: Lucie Bělinová, Lucie Minarčíková, Štěpánka Paseková, Iva Paušová, Eva Stránská

TŘÍDA C2A

Horní řada zleva: Renata Beránková, Eva Rajdlová, Iva Chudobová, Lucie Jarošová, Dagmar Straková, Hana Šůchová, Lucie Kavanová, Ladislava Doubalová, Veronika Švolbová

Prostřední řada zleva: Helena Chovancová, Lucie Novotná, Eva Pospíšilová, Štěpánka Pánková, Marcela Hyhlíková, Alena Slavíčková, Nikol Kroulíková, Šárka Nekvasilová, Pavlína Čapková, Eva Růžičková (třídní učitelka)

Dolní řada zleva: Michal Polák, Vlastimil Šulc, Aneta Břízová, Petr Kubín, Jan Šťastný, Jan Málek, Ondřej Šíla, Andrea Macháčková, Petr Kozlík, Jiří Faltýn

Chybí: Tereza Jarošová, Ilona Pacáková, Václav Mlčoch

Třída C2B

Horní řada zleva: Jana Nulíčková, Eliška Rákocyová, Irena Kubelková, Hana Řebíčková, Ivana Vopěnková, Alexandra Boskovičová, Alena Lejnarová, Pavlína Pudilová, Michaela Dvořáková, Ivana Tichá

Prostřední řada zleva: Darina Ottlová, Tereza Soudková, Kristýna Krakorová, Jana Plešingerová, Anna Francová, Iva Weigertová, Hana Borová, Aneta Hrušková, Šárka Douděrová, Jana Janovcová, Daniela Součková, Nikol Barochová, Lucie Dvořáková

Spodní řada zleva: Jakub Haláček, Lukáš Hecl, Vít Holub, Jakub Wiesner, Jiří Němeček (třídní profesor), Filip Trčka, Michal Toušek, Luboš Náhlovský

Chybí: Tomáš Hudec, Romana Šímová

UČITELSKÝ SBOR A ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

Horní řada zleva: Roman Bartoníček, Petr Němeček, Jindřich Bartoň, Tomáš Kadečka, Zbyněk Rudolf, Miloš Panuška, Andrea Ruthová, Petr Novotný, Vít Rakušan, Lukáš Provaz
Prostřední řada zleva: Vladimír Císař, Jana Příhodová, Václav Šorčík, Alena Literová, Miroslav Bochníček, Edward Ch. Mignot, Jana Kopáčková, Alice Šimůnková, Dana Vepřková, Soňa Poklopová, Marie Krepperová, Hana Viktorová, Jana Radlová, Dana Černá, Jaroslava Šorčíková, Martin Melcer, Iva Němcová, Zdeněk Licek, Irena Čepková, Josef Förster
Dolní řada zleva: Hana Potůčková, Eva Růžičková, Vanda Vančurová, Jana Randíková, Vladislav Slavíček, Drahomíra Nováková, Marie Roudná, Gabriela Papoušková
Chybí: Jana Budajová, Pavlína Březinová, Jana Fričková, Irena Komárková, Jří Němeček, Markéta Zelená

(Jména uvádíme bez titulů)

VNITŘNÍ ŠKOLNÍ ŘÁD 2003/04

Práva studentů

a) Studenti mají právo zvolit si nezávislou třídní, popř. školní samosprávu a určovat její činnost v souladu s tímto školním řádem.

b) Student má právo přestoupit na jinou střední školu, jestliže s tímto přestupem souhlasí ředitel školy, na kterou se student hlásí. O svém záměru informuje nejdříve třídního učitele.

c) Účast na lyžařských a turisticko - vzdělávacích kurzech, výletech a výměnných pobytech je dobrovolná. Pro pořádání těchto kurzů je nutné, aby se jich zúčastnilo nejméně 80% studentů třídy. V opačném případě se kurz neuskuteční.

d) Škola je povinna zabezpečit takový rozvrh hodin, kde je počítáno s přestávkami na oběd. Jestliže si student zvolí volitelné předměty, které na sebe navazují bez přestávky, je tomuto studentu umožněn přestup na seminář jiný.

e) Případné stížnosti podává student (třída) řediteli školy prostřednictvím třídního učitele nebo studentské rady

f) Učitel oznamuje studentovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním zkoušení oznámí učitel studentovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací oznámí nejpozději do 14 dnů.

Povinnosti studentů:

a) Student udržuje čistotu a pořádek, chrání majetek a případné zaviněné škody nahradí.

b) Student je povinen docházet do školy pravidelně a včas, tak, aby byl na začátku vyučovací hodiny ve třídě.

c) Po příchodu do školy se studenti na chodbách neprodleně přezouvají.

d) Student je povinen přinášet si učebnice a ostatní pomůcky podle rozvrhu hodin a podle dohodys učitelem. Sešity si studenti pořizují na své vlastní náklady. Po splnění povinné školní docházky si pořizují na své náklady i učebnice. Studentům ze sociálně slabých rodin je možné zapůjčit učebnice z rezervního fondu. Seznam učebnic je každoročně aktualizován, přičemž nelze na žácích vyžadovat nedostupné tituly. Pořízení učebnic a vedení přehledných poznámek je u většiny předmětů nezbytným předpokladem zvládnutí učiva předepsaného osnovami.

e) Student chrání zdraví své i zdraví druhých dodržováním bezpečnostních zásad během všech akcí pořádaných školou. Kázeň zachovává i ve školní jídelně.

f) Studenti nesmějí o přestávkách bez vědomí vyučujícího opustit areál školy. Studentům je zakázáno bez pokynů vyučujícího manipulovat s okny a okenními žaluziemi. Okna v 1. a 2. patře budovy se nikdy neotevírají, pouze vyklápí, na okenních parapetech je zakázáno sedět. Škola zodpovídá za bezpečnost žáků v průběhu vyučování a během přestávek pouze v areálu školy. Poučení o bezpečnosti žáků je prováděno nejméně 1x za rok a o poučení se provede zápis do třídní knihy. Chybějící žáci jsou poučeni stejným způsobem dodatečně - bezprostředně po návratu do školy. Na školní terasy vstupují za souhlasu a v přítomnosti pedagogického dozoru.Školní výtah je určen pro zaměstnance školy a tělesně handicapované studenty.

g) V případě nepředvídané nepřítomnosti uvědomí rodiče o její příčině školu do tří dnů. Po příchodu do školy předloží nezletilý student nejpozději do 1 týdne omluvný list podepsaný rodiči nebo lékařem. Lékařské potvrzení se nevyžaduje při omlouvání absencí do 1 týdne. Uvolnění nezletilých studentů ze školy během vyučování je možné pouze na základě písemné žádosti rodičů vyučujícímu. V žádosti se zavazují k přebrání plné právní zodpovědnosti.

h) Jestliže se žák neúčastní vyučování po dobu nejméně pěti vyučovacích dnů a jeho neúčast při vyučování není omluvena, vyzve ředitel střední školy písemně žáka, a je-li nezletilý, zástupce žáka, aby neprodleně doložil důvody žákovy nepřítomnosti; zároveň upozorní žáka, že jinak bude posuzován jakoby studia zanechal. Jestliže do deseti dnů od doručení výzvy žák do střední školy nenastoupí nebo nedoloží důvod nepřítomnosti, posuzuje se, jako by studia zanechal prvním dnem neomluvené neúčasti; tímto dnem přestává být žákem školy.

i) Onemocní-li student nebo osoby z jeho okolí nakažlivou chorobou, oznámí to rodiče neprodleně řediteli školy. Student se dále řídí pokyny lékaře, případně okresního hygienika.

j) V areálu školy i při činnostech pořádaných školou je zakázáno kouřit, pít alkoholické nápoje nebo používat jiné škodlivé látky. Použití nebo distribuce drog ve škole a na akcích pořádaných školou se trestá vyloučením ze studia. Rovněž je nepřípustné přinášet předměty ohrožující bezpečnost.

k) Pro všechny studenty školy platí zákaz projevu rasové nesnášenlivosti. Sníženou známkou z chování, případně až vyloučením ze studia bude trestáno prokázané šikanování vůči druhým osobám.

l) Mobilní telefony musí být při výuce vypnuté.

m) Na počátku studia je student povinen zakoupit si na zálohu v kanceláři školní jídelny čip, který slouží k otevírání hlavního vchodu a k výdeji obědů. Ztrátu čipu je nutné okamžitě nahlásit. Při vrácení čipu se záloha vrací.

Organizační pokyny

a) Budova se otevírá v 7.00 hodin a zavírá se v 17.00 hodin.

b) Ředitel školy může na základě žádosti s udáním důvodu, popř. doložením lékařského doporučení, uvolnit studenta od účasti na vyučování vyučovacímu předmětu. Při uvolňování od vyučování tělesné výchovy je nutné žádost doložit lékařským potvrzením s jasným udáním, zda jde o uvolnění částečné, či úplné. Uvolnění je platné zpravidla 1 rok. Ze závažných důvodů může student přerušit studium až na dobu 2 let.

c) Písemnou práci většího rozsahu, která zabere více než polovinu vyučovací hodiny, mohou studenti psát pouze jednu denně. Vyučující zapíše tuto písemku nejpozději týden předem do třídní knihy.

d) Studenti maturitního ročníku mohou psát zpravidla v březnu závěrečnou písemnou práci z cizích jazyků v rozsahu až čtyř vyučovacích hodin. O zadání a rozsahu této práce, která může být psána v jednom dnu, rozhoduje předmětová komise příslušného jazyka za souhlasu ředitele školy.

e) Maturitní písemné práce opraví vyučující do jednoho měsíce, avšak nejpozději týden před odchodem maturantů na studijní týden. S výsledky klasifikace vyučující studenty seznámí.

f) Podkladem pro výslednou známku z jednoho předmětu za dané klasifikační období jsou nejméně tři dílčí známky.

g) V případě více jak 40 % nepřítomnosti ve výuce daného předmětu může být student na konci školního roku neklasifikován a přezkoušen až na konci klasifikačního období, zpravidla poslední týden v srpnu, v termínu stanoveném ředitelem školy. Posoudí-li vyučující ve spolupráci s třídním učitelem, že absence jsou krátkodobé a pravidelně se opakující, může se toto přezkoušení provést již při 25 % nepřítomnosti.

h) Jestliže má student nebo zástupce studenta pochybnosti o správnosti klasifikace na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří dnů ode dne, kdy se dozvěděl o jejím výsledku, požádat ředitele školy o okamžité přezkoušení. Přezkoušení se nekoná, pokud již byl student za dané období komisionálně zkoušen. Student, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný z jednoho vyučovacího předmětu, koná opravnou zkoušku. Student, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný z více než jednoho předmětu, může písemně požádat o opakování ročníku. Při rozhodování o povolení opakování ročníku přihlíží ředitel k názoru většiny členů pedagogického sboru.

i) Seminární práce: Každý student posledního ročníku školy vypracuje jednu písemnou práci

a to v jednom z předmětů, který si zvolil. Pokud takto neučinil, ani nedoložil vážný důvod, proč seminární práci neodevzdal, nesplnil učivo dané učebním plánem a nebude připuštěn k maturitní zkoušce. Evidenci odevzdaných prací vedou třídní učitelé. Známka z odevzdané práce se promítá do celkové klasifikace volitelného předmětu. Seminární práce se odevzdávají se do konce února. Kontrolu provádí třídní učitel a vedoucí práce.

j) Přestup na jiný volitelný předmět povoluje ředitel školy na základě písemné žádosti pouze ve výjimečných případech. Předpokladem kladného vyřízení žádosti je volná kapacita žádaného semináře a zvládnutí požadavků již probraného učiva.

k) Uspořádání školního výletu je plně v kompetenci třídního učitele. Školní výlety jsou odměnou za celoroční práci třídy. Jejich náplň je především výchovně vzdělávací. Školní výlet se neorganizuje ve 4. ročníku, dále ve třídách, které pořádají týdenní turisticko - vzdělávací kurz nebo zahraniční zájezd. Délka školního výletu je zpravidla jeden až dva dny, délka turistického kurzu a zahraničního zájezdu jeden týden.

l) V každé třídě je ustanovena služba, jejíž povinnosti jsou: přinášení TK na 1. vyučovací hodinu, mazání tabule během výuky, zodpovědnost nad udržením pořádku v jednotlivých třídách, po poslední vyučovací hodině odnáší služba TK na určené místo.

m) Uvolnění na rodinné rekreace, ozdravné pobyty, sportovní a jiné akce pořádané mimo školu povoluje třídní učitel na základě ústní nebo písemné žádosti rodičů. Škola neodpovídá za ztráty nebo poškození cenných předmětů, popř. peněžních částek přinášených do školy nebo na činnost se školou související.

n) Provoz ve sportovních zařízeních a počítačových učebnách se řídí zvláštní směrnicí.

V Kutné Hoře dne 1. září 2003 RNDr. Vladislav Slavíček, ředitel školy

Pozn.: Nedílnou součástí školního řádu je i příloha č. 1 a 2., ve které jsou uvedeny vybrané paragrafy vyhlášky č. 354/91 Sb. o středních školách ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 442/ 1991 Sb. o ukončování studia ve znění pozdějších předpisů.

PLATBY A ODHLÁŠKY OBĚDŮ NA ŠKOLNÍ ROK 2003/04

Pravidelný výdej obědů: 11.00 hod. - 14.00 hod.

Jídelníček:
pravidelně aktualizován
2x týdně (úterý, čtvrtek) výběr ze dvou jídel

Platba obědů:
a) bezhotovostní platba - ve druhé polovině měsíce se strhává aktuální částka na další měsíc
b) v hotovosti - 1x měsíčně v kanceláři školní jídelny

Cena oběda:	pro II. stupeň (tj.prima, sekunda, tercie, kvarta)	20,- Kč
	pro III. stupeň (tj. kvinta, sexta, septima, oktáva, 1. - 4. ročník)	22,- Kč

Několik rad strávníkům a jejich rodičům:
a) **Bezhotovostní platba -** je nutné zřídit souhlas s inkasem z Vašeho účtu ve prospěch účtu školní jídelny **155923600/0300, var. symbol je určen vedoucí školní jídelny po odevzdání přihlášky.**
b) **Odhlášky obědů: - na terminálu** ve školní jídelně od 10,00-14,00 hodin pomocí čipu (nejpozději den předem). Čip slouží i k otevírání hlavního vchodu budovy a je na celou dobu studia pronajat za nákupní cenu. Tato částka se po odevzdání čipu vrací. Ztrátu čipu je nutné okamžitě nahlásit.- **telefonicky, (327 511 528 + záznamník) nejpozději den předem do 14.00 hodin**.
c) Pokud na konci školního roku neodhlásíte stravování, bude s Vámi počítáno pro další školní rok. Pouze maturanti jsou na konci školního roku odhlášeni.
d) Doručuji platbu bezhotovostním stykem.
e) Potvrzení z banky se odevzdává nebo zasílá do kanceláře školní jídelny.
f) První platbu na září je možné zaplatit v posledním týdnu měsíce června nebo v hotovosti poslední týden v srpnu od 8.00 - 12.00 hod. v kanceláři školní jídelny.

Soňa Poklopová
vedoucí školní jídelny

E-MAILOVÉ ADRESY ZAMĚSTNANCŮ

JMÉNO A PŘÍJMENÍ	E-MAIL
Bartoň Jindřich	jindrich.barton@gymkh.cz
Bartoníček Roman	roman.bartonicek@gymkh.cz
Březinová Pavlína	pavlina.brezinova@gymkh.cz
Budajová Jana	budajova@gymkh.cz
Císař Vladimír	cisar@gymkh.cz
Čepková Irena	irena.cepkova @gymkh.cz
Černá Dana	cerna@gymkh.cz
Förster Josef	forster@gymkh.cz
Fričková Jana	jana.frickova@gymkh.cz
Kadečka Tomáš	tomas@gymkh.cz
Kopáčková Jana	jana.kopackova@gymkh.cz
Krepperová Marie	krepperova@gymkh.cz
Licek Zdeněk	licek@gymkh.cz
Literová Alena	alena.literova@gymkh.cz
Melcer Martin	melcer@gymkh.cz
Němcová Iva	iva.nemcova@gymkh.cz
Němeček Jiří	nemecek.jiri@gymkh.cz
Němeček Petr	nemecek@gymkh.cz
Nováková Drahomíra	novakova@gymkh.cz
Novotný Petr	novotny@gymkh.cz
Panuška Miloš	panuska@gymkh.cz
Papoušková Gabriela	sekretarka@gymkh.cz
Plačková Helena	plackova@gymkh.cz
Poklopová Soňa	poklopova@gymkh.cz
Posselt Jiří	posselt @gymkh.cz
Potůčková Hana	potuckova@gymkh.cz
Provaz Lukáš	lukas.provaz@gymkh.cz
Příhodová Jana	prihodova@gymkh.cz
Radlová Jana	radlova@gymkh.cz
Rakušan Vít	vit.rakusan@gymkh.cz
Randíková Jana	randikova@gymkh.cz
Rosická Šárka	rosicka@gymkh.cz
Roudná Marie	roudna@gymkh.cz
Rudolf Zbyněk	rudolf@gymkh.cz
Ruthová Andrea	andrea.ruthova@gymkh.cz
Růžičková Eva	eva.ruzickova@gymkh.cz
Rybenská Jitka	jitka.rybenska@gymkh.cz
SEKRETARIÁT	sekretariat@gymkh.cz
Schránka důvěry	schranka-duvery@gymkh.cz
Slavíček Vladislav	slavicek@gymkh.cz
Šimůnková Alice	simunkova@gymkh.cz
ŠKOLNÍK	skolnik@gymkh.cz
Šorčík Václav	sorcik@gymkh.cz
Šorčíková Jaroslava	sorcikova@gymkh.cz
Vančurová Vanda	vancurova@gymkh.cz
Vepřková Dana	veprkova@gymkh.cz
Viktorová Hana	viktorova@gymkh.cz
Zelená Markéta	zelena@gymkh.cz

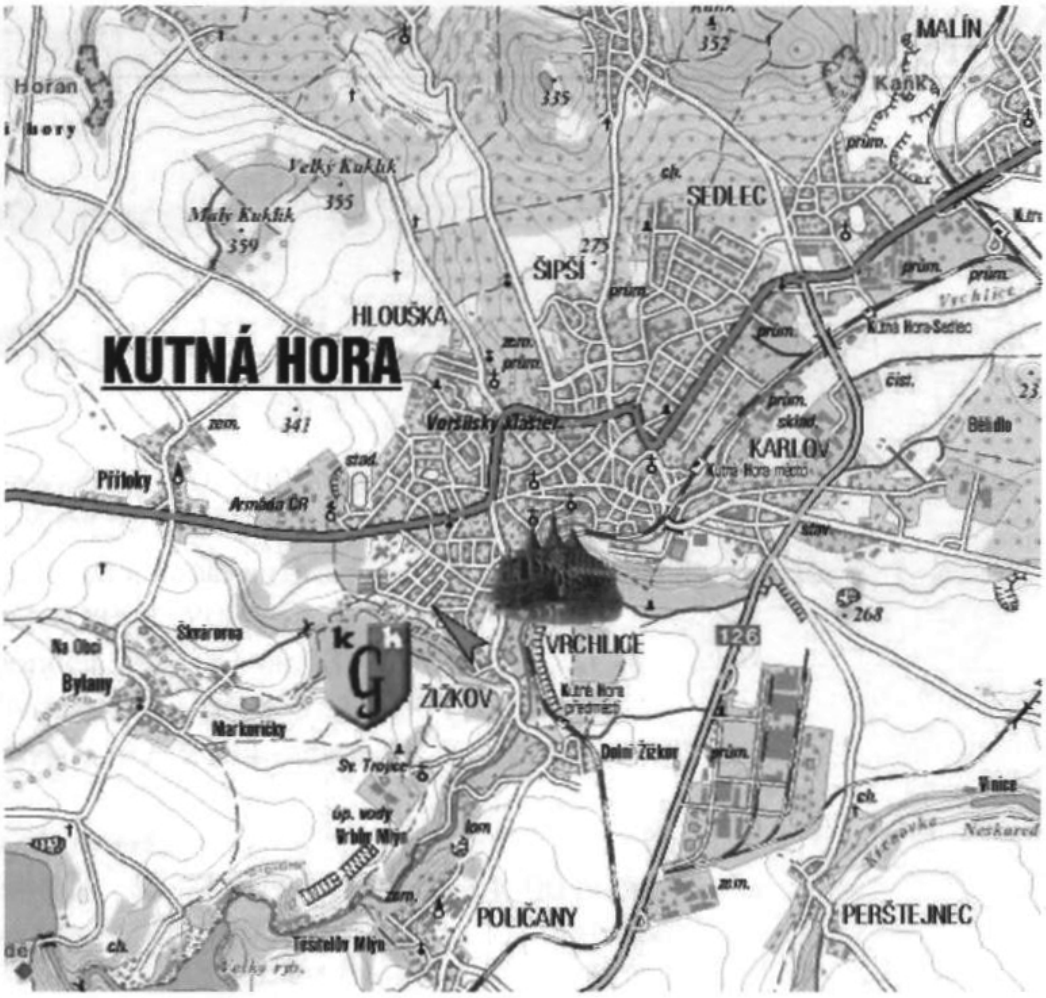

Kde nás najdete?

Harmonogram školního roku 2003/04

1. pololetí: pondělí 1. 9. 2003 - čtvrtek 29. 1. 2004

2. pololetí : pondělí 2. 2. 2004 - středa 30. 6. 2004

* **Prázdniny**

podzimní: pondělí 27. 10. 2003 - středa 29. 10. 2003
vánoční: pondělí 22. 12. 2003 - pátek 2. 1. 2004
(vyučování končí v pátek 19. 12. 2003 a začíná v pondělí 5. 1. 2004)
pololetní: pátek 30. 1. 2004
jarní: pondělí 9. 2. - pátek 13. 2. 2004
velikonoční: čtvrtek 8. 4. - pátek 9. 4. 2004
hlavní: čtvrtek 1. 7. 2004 - úterý 31. 8. 2004

* **Dny otevřených dveří**

pátek 5. 12. 2003 od 9, 00 do 14, 00 hodin
sobota 6. 12. 2003 od 9, 00 do 11, 00 hodin

* **Třídní schůzky**

čtvrtek 27. 11. 2003 v 17. 00 hodin
čtvrtek 15. 4. 2004 v 17. 00 hodin
individuální pohovory s rodiči po dohodě s vyučujícími,
k dispozici pracovna výchovného poradce

* **Maturitní plesy**

23.1. 2004 víceleté gymnázium (V8A, V8B)
20.2. 2004 čtyřleté gymnázium (C4A, C4B, C4C)

* **Přijímací zkoušky**

19. 4. 2004 pro čtyřleté i víceleté gymnázium
(případné 2. kolo 20. 5. 2004)

* **Písemné maturitní zkoušky**

6. 4. 2004

* **Ústní maturitní zkoušky**

17. 5. - 21. 5. 2004 (C4A, C4B, C4C) 24. 5. - 28. 5. 2004 (V8A, V8B)

Vydání připravili:
Dana Vepřková, Vladislav Slavíček a kolektiv
Obálku navrhl: Pavel Koutský
Vydáno ve spolupráci s Nadačním fondem
Gymnázia Kutná Hora
Tisk: PROFI PRINT Kolín
2003